

Miesięcznik Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

GAZETA SGH

publikacja bezpłatna

<http://www.sgh.waw.pl/gazeta/>

numer 2/14 (301), luty 2014

Kampus migawką studenta

Bitcoin w SGH

Uczyć (się) przez całe życie

Inspirujący wykład o niczym

Technologia optymalnie wykorzystana?

***Szukasz pracy?
Masz szczęście,
że znalazłeś to ogłoszenie.***

pwc

100% możliwości

Wykorzystaj w 100% swój talent i wiedzę. Jako stabilny pracodawca zadamy o to, by nowe wyzwania, które przed Tobą staną, były źródłem satysfakcji. Dołącz do jednego z naszych zespołów w Warszawie, Poznaniu, Wrocławiu, Krakowie, Katowicach, Gdańsku lub Łodzi.

Aplikuj online do 31 marca na www.pwc.pl/kariera

Dołącz do nas na www.facebook.com/PwCPolska

BEZ AUDYTU I PODATKÓW

Goldenberry to polska firma konsultingowa z biurami w Warszawie i Londynie. Zajmujemy się tylko konsultingiem. Nie jesteśmy ani firmą audytorską, ani małym butikiem strategicznym. Mamy unikalne DNA.

goldenberry

Dołącz do nas:
goldenberry.eu/join

SPIS TREŚCI

OD REDAKCJI

Z REKTORSKICH BIUREK

Z DZIEKAŃSKICH BIUREK

Z BIURA SAMORZĄDU DOKTORANTÓW

AKTUALNOŚCI

Nominacje, nagrody, wyróżnienia	11
Będzie się działo	12
Współpraca z Dalhousie University w Kanadzie	16

DYDAKTYKA I NAUKA

Uczenie się przez całe życie jako inwestycja społeczna	17
Nowy Przewodnik ECTS	18
CERN nauk społecznych	20
Projekt „Akademia Młodego Europejczyka”	21
DPM informuje	22
Czy system edukacji wyższej ma sens?	29

WSPOMNIENIA

Profesor Zbigniew Messner	30

Z ŻYCIA SZKOŁY

Uroczystość ukończenia studiów licencjackich i magisterskich	31
Kompetencje dzisiaj i w przyszłości	32
Pierwsze seminarium nt. bitcoina w SGH	35
Wyzwania dla rynku ubezpieczeń komunikacyjnych	36
Rola kobiet w lobbingu	38
Badania porównawcze w demografii rodziny	40
„Wokół SGH” w Centrum Informacyjnym im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego	41
Problemy strefy Euro i propozycje rozwiązań	42
Rosnąca rola administratora	43
Optymalnie wykorzystana technologia	44

OBOK

Na dachu świata	47

GAZETA SGH

Miesięcznik Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie
al. Niepodległości 162, 02-554 Warszawa
budynek G, pokój 147, tel. 22 564 95 34

Wydawca

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

Redaktor naczelna

dr Barbara Minkiewicz, e-mail: bminki@sgh.waw.pl

Z-ca redaktora naczelnego

dr Jacek Wójcik, e-mail: jacek.wojcik@sgh.waw.pl

Sekretarz redakcji

Anna Domańska, e-mail: adoma@sgh.waw.pl

Zdjęcia

Maciej Górski, Paweł Gołębiowski

Serwis internetowy

http://www.sgh.waw.pl/gazeta/

Skład

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

ISSN 1644-2237 Nakład 2000 egz.

Sprężamy (się) czy odpuszczamy?

Tytuł wstępniaka odnosi się do strukturalnych zmian w SGH. Do nich też nawiązuje okładka numeru. W rozmowach prywatnych to temat ciągle żywy, choć zmęczenie nim jest coraz większe. Wszyscy czekają na ciąg dalszy. Pojawia się wiele plotek i domysłów. Pożywką dla nich są kularowe informacje związane z finansami Uczelni (potencjalnymi przepływami środków pomiędzy kolegami/ szkołami, które wypracowują zysk a deficytowymi). Kontestowane są proponowane wcześniej rozwiązania, przywoływane nowe – przeciw nim – argumenty (np. ze strony „A+”).

Nie do końca jest jasne, czy, kiedy i na jakich zasadach wejdą do oferty nowe kierunki studiów. Do składania takich ofert prorektor Ostaszewski zaprosił w grudniu. W szachownicy, w której pisze o swoich planach na marzec, zapowiada dyskusję nad zasadami wprowadzania nowych kierunków do oferty i przygotowanie nowych formularzy recenzji ... ale niektóre z tych – nowych – kierunków są już po recenzjach. Wydaje się, że te kwestie powinny być rozstrzygnięte zanim zaproszenie zostało wysłane.

Pytań jest wiele, odpowiedzi na nie są pilnie potrzebne, by balonik optymizmu, jaki zawisł pod kopułą spadochronowej mógł powiększyć swoje rozmiary.

Wróćmy do numeru. Wydawało się, że będziemy mieli problem z zebraniem materiału, ale okazało się, że nasze obawy były płonne. Życie w SGH toczy się wartko, nawet w czasie sesji i przerwy międzysemestralnej. Co więc polecamy? Przede wszystkim tzw. szachownice, czyli wypowiedzi rektorów i dziekanów. Niektórzy mówią, *po co to, tego nikt nie czyta*, inni – wręcz przeciwnie. Tych, którzy nie czytają zachęcamy do lektury tych rubryk. Dziekan Kachniewska toczy tradycyjnie boje o większy udział IT

w procedurach, tym samym o odciążenie wykładowców (trzymamy kciuki, choć wiemy, że sprawa wcale nie jest łatwa, i ze względów technicznych, i kadrowych), dziekan Maszczyk zaś wskazuje: *jeśli coś nie jest przez regulamin wyraźnie zabronione, to zapewne jest dozwolone i tym samym wyjście naprzeciw prośbie studenta ...* Jesteśmy za, choć czasami asertywność jest konieczna.

W numerze trzy artykuły Ewy Chmieleckiej i Agnieszki Chłoń-Domińczak (pisane w duecie i indywidualnie): *Uczenie się przez całe życie jako inwestycja społeczna*, *Nowy Przewodnik ECTS oraz Kompetencje dzisiaj i w przyszłości*. Dwa zdania z tych artykułów. Z pierwszego: *Na tle innych krajów UE Polska ma bardzo wysokie wskaźniki uczenia się w szkołach i w uczelniach oraz bardzo niski udział osób uczących się po zakończeniu takiej edukacji*. To mówi wiele o edukacji w Polsce, ale też pokazuje, jakie możliwości są przed SGH. Z drugiego: *Problemem w skutecznym wdrażaniu reform Procesu Bolońskiego jest powszechna do nich niechęć polskiego środowiska akademickiego, wynikająca – w mojej opinii (E.C.) – głównie z ich nieznanomości*. Uczmy się zatem! Ostatni koresponduje z tekstem Pawła Szwarbacha pod przeciwnym tytułem *Czy system edukacji wyższej ma sens? Inspirujący wykład o niczym*. Polecamy oba, jak również tekst Krzysztofa Piecha o pierwszym seminarium nt. bitcoina w SGH.

Na koniec jedna z najciekawszych informacji w numerze. Dominik Pańka, absolwent studiów licencjackich w SGH, wygrywa turniej w pokera i zgarnia 1,5 mln dolarów. W kraju nie wolno grać w pokera, a my mamy mistrza. Oby sukcesy SGH nie powstawały na tej samej zasadzie, na przekór rzeczywistości.

Barbara Minkiewicz, Jacek Wójcik

Zdjęcie na okładkę

Nieustająco szukamy ciekawych zdjęć, które mogłyby być wykorzystane na okładce Gazety. Mile widziane będą zdjęcia reportażowe z życia Uczelni, jak i ciekawe ujęcia kampusu. Autorów zachęcamy do ich nadsyłania do redakcji.

Redakcja

Autorem zdjęcia na okładce jest Urszula Wierzbicka
(Konkurs FOTOKAMPUS – Architektoniczne skarby kampusu SGH)

Gazeta zastrzega sobie prawo do dokonywania skrótów, redakcji stylistycznej i adiustacji.

Na marcowym posiedzeniu Senatu przedstawione będą dotychczasowe efekty pracy komisji senackich i rektorskich. Senacka Komisja ds. Nauki pracuje m.in. nad sposobami motywowania pracowników naukowych i problemami zakresu decyzyjności zespołów badawczych, w powiązaniu z systemami ich oceny. Senacka Komisja Programowa podjęła zadania związane z aktualną uczelnianą ofertą kształcenia oraz rozpoczęła dyskusję na temat zestawu przedmiotów wspólnych w perspektywie pożądanego profilu absolwenta. Już jako Senacka, nie Rektorska, w rozszerzonym składzie, rozpoczęła swoje prace Komisja Dydaktyczna ds. Studentów i Doktorantów. Komisja przedstawi przygotowane w ubiegłym roku rekomendacje dotyczące (nie)sprawności procesu kształcenia. Oddzielenie prac nad programami kształcenia od prac nad funkcjonowaniem procesu kształcenia pozwoli na przyspieszenie unowocześnienia procesu kształcenia i eliminację zjawisk niepożądanych w tym obszarze.

Senacka Komisja Współpracy z Zagranicą i Otoczeniem, w oparciu o materiały przygotowane przez Dział Programów Międzynarodowych i prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą, prof. Marka Gruszczyńskiego, pracuje nad określeniem wizji i założeń strategicznych tej współpracy. Ma wskazać na priorytetowe kierunki ekspansji SGH, przygotować zasady i procedury prowadzenia współpracy i przeanalizować efektywność prowadzonych działań. Senacka Komisja ds. Budżetu i Finansów, obok działań rutynowych, podjęła prace nad modelem rachunku kosztów poszczególnych kierunków oraz zestawu przedmiotów wspólnych. W dalsze jej prace włączą się Kanclerz i Kwestura.

Wszystkie powyższe działania mają wspólny mianownik: zapobiegają procesom autarkii po utworzeniu szkół i zapewnią płynne funkcjonowanie zdecentralizowanego systemu podejmowania decyzji kadrowych i finansowych.

Senacka Komisja Statutowa oraz Rektorska Komisja ds. Reformy czekają na ekspertyzy zewnętrzne dotyczące zidentyfikowanego przez nie głównego problemu reformy – interpretacji definicji jednostki podstawowej w kontekście zaleceń naszej uchwały kierunkowej dotyczących organizacji programu studiów. Uzyskanie takiej interpretacji jest warunkiem koniecznym do sformułowania regulacji dotyczących przechodzenia od struktury kolegalnej do szkół. Mam nadzieję, że otrzymamy je do połowy marca.

Równolegle toczą się – z naszym udziałem – prace Komisji KRASP związane z funkcjonowaniem systemu szkolnictwa wyższego w Polsce. Komisja ds. Infrastruktury Informatycznej prowadzi konsultacje społeczne Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa (więcej informacji na stronie [www.funduszeuropejskie.gov.pl/polska_cyfrowa]). Komisja ds. Nauki zajmie się problemami parametryzacji jednostek, infrastruktury informatycznej w badaniach naukowych, mobilności adiunktów i – wreszcie – prawem autorskim w szkole wyższej. Komisja ds. Organizacyjnych i Legislacyjnych przedstawiła MNiSW obszerny dokument – opinie środowiska na temat nowelizowanej obecnie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym...

Z inicjatywy KRASP trwają prace nad projektem *Deklaracja misji społecznej i nowej służebności polskich uczelni w XXI wieku*.

Po wizycie w SGH głównego ekonomisty Banku Światowego na region Europy i Azji Środkowej Hansa Timmera, w najbliższych dniach gościć będziemy Petera Jarretta z Departamentu Ekonomicznego OECD, który przedstawi najnowszy raport organizacji nt. polskiej gospodarki oraz prof. Harolda Jamesa z Princeton University, który zaprezentuje raport European Economic Advisory Group.

Tomasz Szapiro

W planach na marzec jest kilka ważnych wydarzeń, a poza tym trudna praca nad wdrażaniem uruchomionych już procesów. Na przykład, będę obserwować wyniki sprawozdawania nauczycieli akademickich za rok 2013 według nowego systemu. Mam nadzieję, że pod koniec lutego nie stałem się z tego powodu najgorzej wspominanym urzędnikiem SGH. Dalej, czeka nas ocena nauczycieli, w tym roku przedłużona do połowy maja.

Kolejny proces to krzepnięcie Działu Obsługi Projektów (DOP) i Działu Księgowości Projektowej (DKP). Przenosiny DOP do gmachu głównego to wydarzenie nie tylko symboliczne. Przy okazji, mamy kłopoty z niektórymi projektami, które były rozpoczęte i rozliczane w poprzednim systemie. Wiem, że jako ich wykonawcy i kierownicy trudno akceptujemy sytuację, w której rozwiązanie zgodne ze zdrowym rozsądkiem nie jest akceptowalne z punktu widzenia przepisów, zwłaszcza finansowych. Jestem przekonany, że w każdym przypadku konieczne jest odpowiednio wcześnie objaśnienie rozmaitych wątpliwości i powierzenie obsługi finansów projektu działom DKP i DOP.

Ze spraw zagranicznych warto wspomnieć o naszej aktywności w wymagającym projekcie CEMS. Nowa (od sierpnia 2013) dyrektorka akademicka programu, prof. Maria Aluchna dopinguje do dyskusji i doskonalenia ról wszystkich CEMS-owskich partnerów. Obecnie podejmujemy działania w kierunku przyszłości partnerów korporacyjnych oraz przyszłości części akademickiej programu.

Co jeszcze w marcu? Delegacja SGH weźmie udział w dorocznych targach edukacyjnych APAIE w Seulu, nasi nauczyciele akademicy będą kontynuować liczne staże na całym świecie (projekt „Młodzi projektują zarządzanie”), kilkuset naszych studentów pozna rozkosze studiowania w innej uczelni, a w zamian za to, kilkuset studentów zagranicznych w SGH. Byłe do wiosny!

Marek Gruszczyński

W poniedziałek, 24 lutego rozpoczyna się letni semestr bieżącego roku akademickiego. W związku z zakończeniem sesji zimowej istotne będzie dokonanie podsumowania minionego semestru w ujęciu statystycznym. Istotne jest, aby wszyscy dydaktycy złożyli na czas protokoły egzaminacyjne. W marcu będę również dysponował pełnymi danymi dotyczącymi rekrutacji zimowej. Rozpoczną się także przygotowania do rekrutacji letniej.

Niezwykle istotne będzie dla wszystkich studentów i pracowników uchwalenie przez Senat *Planu studiów i programu kształcenia na rok akademicki 2014/15*.

Strategiczną kwestią jest przedyskutowanie nowych zasad wprowadzania kierunków do oferty dydaktycznej. Wiąże się to z przygotowaniem nowych formularzy recenzji, co dotyczy zarówno recenzji zewnętrznych, jak i wewnętrznych. Postęp w komputeryzacji pozwala uprościć wiele procedur związanych ze zgłaszaniem ofert dydaktycznych. Schemat nowych procedur będzie sprecyzowany do końca marca i poddany dyskusji.

Do końca marca musimy również przekazać Polskiej Komisji Akredytacyjnej raporty samooceny dwóch kierunków: MIESI i MSG, czego następstwem będzie wyznaczona przez PKA data kontroli w SGH (przypuszczalnie nastąpi to na przełomie kwietnia i maja). Należy oczekiwać również, iż w marcu może dojść do konkretnych ustaleń Senackiej Komisji Dydaktycznej ds. Studentów i Doktorantów, która przedstawi rekomendacje dotyczące kształtu systemu oceny jakości dydaktyki. Konsekwencją dla władz Uczelni będzie wypracowanie mechanizmu wykonawczego.

Piotr Ostaszewski

DSM

Od początku kadencji zabiegamy w DSM o informatyzację wielu funkcji. Prace posuwają się ospale z najprzeróżniejszych przyczyn. Najbardziej oczywistą są ograniczenia finansowe – oprogramowanie sporo kosztuje (niezależnie, czy koszt wyrazimy czasem pracy programistów, czy też przy pomocy dowolnej waluty). Oczywiście rozumiem, że czas to pieniądz, ale pieniądzem jest także marnowany czas pracowników naukowych i studentów, którzy wydzwaniają do dziekanatu lub cierpliwie piszą maile z pytaniami o takie czy inne terminy, o zgodę lub brak zgody itd. O ile przywykłam już do tego, że mało kogo obchodzi zmarnowany czas studenta, o tyle czas kadry naukowej poświęcony na korespondencję z Dziekanatem mógłby zostać lepiej spożytkowany dla dobra Uczelni (ot – choćby artykuł na „listę filadelfijską”).

Innym ograniczeniem jest rozmaitość programów, które tworzone przez lata z myślą o informatyzacji SGH. O ich istnieniu jako zwykły śmiertelnik nie miałam pojęcia – dopiero w DSM uświadomiono mi, że poza siermiężnym Wirtualnym Dziekanatem (WD), istnieją jeszcze bardziej irytujące osiągnięcia cybernetyki, w tym CELKAT, do obsługi harmonogramów sesji i zajęć oraz Album Studenta (ALBS) do obsługi indywidualnych kont dydaktycznych studentów (baza danych, która zawiera wszystkie informacje o ich osiągnięciach, w tym dane dotyczące ocen i kolejno zaliczanych semestrów).

„Zaciąganie danych” z jednego systemu do innego (np. z WD do ALBSA przy okazji rozliczenia protokołów egzaminacyjnych) to wyższa szkoła jazdy, której nie zdołam zrozumieć. Po półtorarocznym pobycie w DSM nadal nie wiem, dlaczego musi istnieć tajemniczy guzik, który umożliwi wprowadzenie ocen z protokołów elektronicznych w WD na konta studenckie i pozwoli studentom zorientować się, czy zdali sesję, czy też nie. Dodatkowo zajęcia e-learningowe i dzienniki w niezbędniku oprogramowane są odrębnie (zresztą całkiem nieźle z perspektywy wykładowcy), ale niestety w sposób niedający najmniejszej szansy na zaciąganie ocen wprost z wirtualnego dziennika na studenckie konta w WD. Na mityczną „nakładkę”, która ma to umożliwić czekam (jako wykładowca) już kilka semestrów... Na razie co semestr cierpliwie przepisuję oceny z dziennika do WD, a potem tłumaczę się przed studentami z popełnionych błędów.

Porządki i zmiany, jakie dokonały się w ciągu ostatnich semestrów w ramach administracji (w tym w szczególności w pionie informatycznym) dobiegają już końca.

Pozwala to liczyć na przyspieszenie tempa działań. Marzy mi się system, który obejmie wszystkie funkcje związane z obsługą dydaktyczną Uczelni i umożliwi zastosowanie podpisów elektronicznych. System, w którym umieszczona przez wykładowcę ocena od razu pojawi się na koncie studenta, bez dodatkowych kliknięć asystentek w Dziekanacie. System, w którym wykładowca będzie mógł sam komunikować się z (automatycznie aktualizowaną!) grupą studentów, informując ich z odpowiednim wyprzedzeniem o swojej nieobecności lub dodatkowym zadaniu do wykonania. System, w którym ustalając termin obrony pracy magisterskiej asystentka od razu otrzyma informację o potencjalnej kolizji z prowadzonymi przez promotora zajęciami lub terminem posiedzenia rady naukowej.

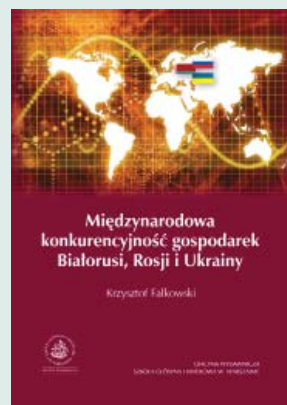
Tymczasem mamy za sobą właśnie tydzień przerwy międzysemestralnej bezpowrotnie stracony na gromadzeniu danych statystycznych, które w większości wymagają wertowania papierowych teczek studentów, a jedynie w skromnym zakresie mogą być generowane z dziekanatowych zbiorów danych. Często dane te wymagają korespondencji z innymi komórkami (Dział Nauczania, ORSE), bo rozdzielne są nie tylko programy, ale także osoby upoważnione do obsługi systemu i dysponowania tak poufnymi danymi, jak na przykład dostępność sali wykładowej... Na szczęście po roku pracy mogą sobie pozwolić na to, żeby pismo przedzierało się przez struktury Uczelni, a ja w tym czasie przejdę się do właściwej osoby po potrzebną informację. Niech żyje interfejs białkowy!

Nie zmienia to faktu, że generowanie danych i wskaźników przydatnych władzom akademickim, wykładowcom, samym studentom, czy wreszcie dla celów promocji Szkoły, powinno być jednym z najbardziej naturalnych zadań administracji uczelnianej. Dobrze tylko, żeby zostało najpierw oprzyrządowane i skorelowane z naturalnym rytmem życia Uczelni. Na przykład z końcem sesji...

W ramach postulatów do wykładowców i studentów szczególnie aktywnie współpracujących z DSM, zgłaszam w związku z tym kolejny: proszę przesyłać na adres dsm[at]sgh.waw.pl informacje o tym, jakie statystyki byłyby dla Państwa szczególnie interesujące (a tym samym o jakie filtry i narzędzia powinny walczyć dalej). Jeśli ich systematyczne generowanie oraz publikowanie (GIODO czuwa!) będzie możliwe, postaram się zamieścić właściwą zakładkę na naszej www.

PS: Zrobiłam literówkę w pierwszej wersji, pisząc „z naturalnym rytmem życia Uczelni”. I przez chwilę zawahałam się, czy tak nie zostawić ;-)

Magdalena Kachniewska

MIĘDZYNARODOWA KONKURENCYJNOŚĆ GOSPODAREK BIAŁORUSI, ROSJI I UKRAINY Krzysztof Falkowski

Tematyka niniejszej monografii (a jest nią międzynarodowa konkurencyjność gospodarek Białorusi, Rosji i Ukrainy) jest ważna co najmniej z dwóch powodów. Pierwszy ma charakter ogólny i wiąże się z pogłębiającymi się powiązaniami handlowymi we współczesnym świecie. Drugim jest ciągle zbyt ograniczona wiedza o naszych wschodnich sąsiadach, zwłaszcza o ich gospodarkach oraz o ich zdolnościach konkurencyjnych w skali światowej. Znajomość tych zagadnień ma nie tylko znaczenie poznawcze, lecz – co ważniejsze – także praktyczne. I nie tylko dlatego, że dla każdego kraju istotne jest zarówno to, kim jest, jak i to, jaki jest jego sąsiad. Jest to nie tylko kwestia mniej lub bardziej rozwiniętej współpracy gospodarczej, lecz także – co jeszcze ważniejsze – bezpieczeństwa w szerokim tego słowa znaczeniu (...).

Na gruncie polskim, a zapewne nie tylko, niniejsza monografia stanowi pierwsze kompleksowe ujęcie problematyki międzynarodowej konkurencyjności trzech ważnych państw powstałych po rozpadzie Związku Radzieckiego (Białorusi, Rosji i Ukrainy). I to państw, w których procesy transformacyjne do gospodarki rynkowej oraz systemu demokratycznego, jak dotąd, jeszcze się nie zakończyły.

*z recenzji wydawniczej
prof. zw. dr. hab. Jerzego Kleera*

DSL

I znów rozpoczyna się letni semestr. W momencie, w którym piszę te słowa ciągle jeszcze możemy się cieszyć dniami wolnymi od zajęć dydaktycznych (choć oczywiście z perspektywy Dziekanatu pojęcie czasu wolnego w trakcie roku akademickiego jest... no cóż, względne), ale Państwo będziecie je czytać już po rozpoczęciu zajęć. Uznaliśmy zatem, że jest to dobra okazja, żeby podzielić się z Państwem spostrzeżeniami dotyczącymi relacji pomiędzy nauczycielami akademickimi, a studentami. Pewnie nie jest to temat ściśle związany z hasłem przewodnim niniejszej rubryki, ale w kontekście różnych kluczowych dla organizacji roku akademickiego terminów, wyboru przez studentów II semestru kierunku studiów czy sposobu przeprowadzenia letniej akcji obron prac licencjackich będziemy się do Państwa zwracać w kolejnych numerach naszej Gazety.

Początek nowego semestru to chyba najlepsza okazja dla nas wszystkich, aby przemyśleć i być może przededefiniować nasze relacje ze studentami. Oczywiście najłatwiej odpowiedzieć, że wykładnie tego, jak powinny wyglądać takie kontakty, daje regulamin studiów, ale jak doskonale zdajemy sobie wszyscy sprawę, obok suchych paragrafów jest jeszcze życie, z całym bogactwem zdarzeń i sytuacji, które dość często wymykają się przepisom i pozostawiają miejsce do różnych interpretacji. I wówczas pozostaje coś tak nieuchwytnego jak dobra wola, skłonność do wyjścia naprzeciw specyficznej sytuacji studentów, czy najzwyczajniejsza ludzka życzliwość. Wszystko to, czego nie uda się zapewne nigdy zapisać językiem przepisów i paragrafów, a bez czego nasze życie i wzajemne relacje byłyby niemożliwe do zniesienia.

Oczywiście zdajemy sobie sprawę z tego, że wszyscy jesteśmy pracownikami placówki, której misją jest przygotowywanie młodych ludzi do przyszłego samodzielnego życia. Tym samym, być może najważniejszą, obok przekazywania wiedzy, częścią tego procesu, jest wyrobienie w studentach poczucia obowiązkowości, systematyczności i poważnego podejścia do nałożonych na nich wymagań. Jako prodziekan wiem również doskonale, że liczba studentów SGH, którym nie zależy na zdobyciu wiedzy i niezbędnych umiejętności, a jedynie na ukończeniu studiów, niepokojąco rośnie. Stąd niezadowalająca frekwencja na wykładach i ćwiczeniach, brak zaangażowania w prowadzone na zajęciach dyskusje i przygotowywane projekty, i przypadki łamania zasad akademickich ściąganiem na egzaminach i plagiowaniem prac licencjackich. Wszystko to nie zmienia jednak faktu, iż w naszej Uczelni studiuje naprawdę olbrzymia grupa fantastycznych studentów, którzy poważnie traktują zarówno swoją naukę, jak i prowadzących zajęcia. I to ich najłatwiej można skrzywdzić, traktując regulamin zgodnie z jego literą, a nie duchem. Pamiętajcie Państwo, że jeśli coś nie jest przez regulamin wyraźnie zabronione, to zapewne jest dozwolone i tym samym wyjście naprzeciw prośbie studenta (na przykład o wcześniejszy egzamin w związku z jego wyjazdem na stypendium zagraniczne), czy uwzględnienie jego specyficznej sytuacji zależy wyłącznie od decyzji wykładowcy.

Wydaje mi się, że nasze relacje ze studentami (i piszę to zarówno jako prodziekan, jak i wykładowca), powinno organizować słowo „POMAGAMY”. Wszyscy jesteśmy tu po to, aby im pomóc, nie tylko w procesie zdobywania wiedzy, umiejętności i kwalifikacji (jak zgrabnie ujmują to sylabusy konkretnych przedmiotów), ale przede wszystkim w trudnym zadaniu stawania się lepszymi ludźmi. A pomaganie jest niemożliwe bez elementarnej sympatii w stosunku do tych, którym chce się pomóc. I właśnie o sympatię i życzliwość w stosunku do studentów chciałbym do siebie i Państwa zaapelować na początku nowego semestru

Piotr Maszczyk

Quo vadis studia doktoranckie?

Dokąd zmierzają studia doktoranckie? Pytanie to jest tak samo ważne dla uczestników studiów, wykładowców, jak i władz Uczelni. W styczniu br. stało się ono przyczynkiem do refleksji na poziomie ogólnouczelnianym w kontekście reformy struktury organizacyjnej SGH, a zwłaszcza na forum Samorządu Doktorantów.

Mając na uwadze powyższy stan spraw oraz otrzymany od Kanclerza SGH preliminarz budżetu, Samorząd podjął próbę odpowiedzi na pytanie, jak zaplanować budżet, aby jak najlepiej i najefektywniej zaspokoić przy danych środkach finansowych najważniejsze potrzeby doktorantów SGH w 2014 r. Podjęto decyzję, iż środki te zostaną wykorzystane na rozwój naukowy doktorantów, integrację uczestników studiów doktoranckich i promocję studiów, a także na rzecz współpracy międzyuczelnianej. Ponadto, postanowiono dofinansować pięć projektów doktoranckich, w tym: „Prowadzenie badań jakościowych w praktyce – warsztaty metodologiczne”; „Sovereign Wealth Funds – The New Financial Titans? Research Seminar between Oxford University, Tufts University, World Bank and Warsaw School of Economics”; Konferencję „Młodzi KES” 2014 pt. „Polityka publiczna. 10 lat Unii Europejskiej”; oikos PhD Seminar, a także „Anty-poradnik społecznej odpowiedzialności biznesu dla MMŚP” prowadzony przez doktorantów SGH. Wznowiono jednocześnie przyjmowanie i rozpatrywanie wniosków o dofinansowanie aktywnego udziału doktorantów w konferencjach.

W ramach działań na rzecz optymalnego kształtu studiów doktoranckich w SGH, Samorząd Doktorantów przeprowadził analizę najlepszych praktyk w tym obszarze w Polsce i na świecie. Za ciekawe rozwiązanie należy uznać PhD Job Market oferowany przez francuską uczelnię biznesową HEC Paris o profilu zbliżonym do SGH oraz London School of Economics and Political Science. Zgodnie z koncepcją tej inicjatywy, obie uczelnie na swoich stronach internetowych prezentują krótkie profile doktorantów wraz z ich zainteresowaniami badawczymi i tytułami prac naukowych tak, aby zwrócić uwagę instytucji badawczych. Innym inspirującym rozwiązaniem jest fundacja stworzona przy HEC, która finansuje studia doktoranckie, infrastrukturę badawczą i stypendia doktoranckie dzięki wpłatom ponad 50 partnerów biznesowych. Dobrą praktyką polskich uczelni, takich jak m.in. Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu, jest natomiast włączanie do programu studiów zajęć w językach obcych oraz większy udział zajęć metodologicznych w zajęciach ogółem.

Ponadto, pragniemy zainteresować środowisko doktoranckie naszej Uczelni projektem ustawy o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw, które to dokumenty wpłynęły do Sejmu pod koniec stycznia br. W kolejnym wydaniu „Gazety SGH” Samorząd Doktorantów planuje zamieścić komentarz na temat zmian dotyczących doktorantów we wspomnianym projekcie. **Zachęcamy doktorantów do zapoznania się z materiałem zamieszczonym na stronie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz przesyłanie krótkich i merytorycznych komentarzy na adres e-mail: doktoranci@sgh.waw.pl.** Na podstawie przesłanych uwag opracujemy zbiorcze wnioski.

Katarzyna Negacz, Marta Pachocka

Nasi absolwenci zarabiają najwięcej

Firma Sedlak & Sedlak opublikowała wyniki swojego najnowszego Ogólnopolskiego Badania Wynagrodzeń – Wynagrodzenia absolwentów szkół wyższych w 2013. Wynika z niego, że w roku 2013 absolwenci SGH zarabiali najwięcej spośród badanych absolwentów uczelni w Polsce. Wyniki dotyczą zarobków osiąganych w pierwszej pracy (staż pracy nieprzekraczający 1 roku). Mediana całkowitego wynagrodzenia brutto w przypadku absolwentów SGH wyniosła **4200 zł**. W porównaniu z ubiegłorocznym badaniem ich zarobki są większe o 700 zł. Na drugim miejscu uplasował się Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu (mediana zarobków absolwentów 3725 zł), a na miejscu trzecim – Politechnika Warszawska i Uniwersytet Warszawski (po 3500 zł).

Również w przypadku badania wynagrodzeń absolwentów niezależnie od ich stażu pracy prowadzi SGH. Mediana wynagrodzeń osób, które ukończyły naszą Uczelnię, wyniosła **8045 zł** (w ubiegłym roku 8100 zł). Na II i III miejscu uplasowały się kolejno Politechnika Warszawska (7100 zł) i Politechnika Gdańska (6300 zł).

Cytowane w badaniu wynagrodzenie całkowite to miesięczne wynagrodzenie brutto przysługujące pracownikowi z uwzględnieniem wszystkich ruchomych dodatków pieniężnych, takich jak: premie, nagrody i inne.

Więcej na: [<http://www.wynagrodzenia.pl/artukul.php/wpis.2841>] Źródło: Wynagrodzenia.pl, Sedlak & Sedlak

(DlIK)

Nasze programy MBA w rankingu CEO Magazine

Londyński „CEO Magazine” ogłosił wyniki rankingu uczelni oferujących programy MBA i EMBA przygotowane przez International Graduate Forum.

Oceniane uczelnie zostały podzielone według regionów na programy Master of Business Administration w USA, w Europie, w Australii oraz programy MBA oferowane online. SGH znalazła się w gronie uczelni europejskich, których programy zostały zaliczone do poziomu pierwszego (Tier One).

W przypadku programów Executive MBA twórcy rankingu nie dzielili uczelni geograficznie, lecz jedynie na poziomy „pierwszy” i „drugi”. Również w tej kategorii SGH zaliczona została do poziomu Tier One.

Kryteria leżące u podstaw rankingu to przede wszystkim międzynarodowe zróżnicowanie grupy słuchaczy, wielkość grupy, doświadczenie zawodowe słuchaczy, stosunek liczby wykładowców do studentów i ocena kwalifikacji naukowych i zawodowych wykładowców.

International Graduate Forum (IGF) tworzy ratingi i rankingi programów studiów. Rankingi publikowane są w „CEO Magazine”.

Tabele rankingowe (w kolejności alfabetycznej) oraz dokładny rozkład i waga kryteriów: [http://administracja.sgh.waw.pl/pl/DlIK/Documents/CEO_MBARANKINGS_WIN-TER2013.pdf].

(DlIK)

Nowy skład Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

9 stycznia 2014 r. Rada Główna Nauki i Szkolnictwa Wyższego zainaugurowała działalność w nowym składzie. Na pierwszym plenarnym posiedzeniu, w drodze głosowania, na przewodniczącego Rady wybrano prof. Jerzego Woźnickiego, profesora zwyczajnego Politechniki Warszawskiej oraz prezesa Fundacji Rektorów Polskich. Jego zastępcami zostali: prof. Lucjan Pawłowski z Politechniki Lubelskiej oraz prof. Zbigniew Marciniak z Uniwersytetu Warszawskiego.

W związku z reformą szkolnictwa wyższego po raz pierwszy członkowie RGNiSW byli wybierani przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencję Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Prezydium Polskiej

Akademii Nauk, Radę Główną Instytutów Badawczych oraz organizację pracodawców. XI kadencja Rady będzie trwała do końca 2017 roku. Wśród członków Rady Głównej jest prof. dr hab. Aleksander Welfe, członek korespondent PAN, profesor zwyczajny w Uniwersytecie Łódzkim, profesor zwyczajny w Zakładzie Ekonometrii Stosowanej Instytutu Ekonometrii w Kolegium Analiz Ekonomicznych SGH.

Więcej informacji i pełny skład Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego: [<http://www.nauka.gov.pl/aktualnosci-ministerstwo/prof-jerzy-woznicki-nowym-przewodniczacy-rady-glownej-nauki-i-szkolnictwa-wyzszego.html>].

(DlIK)

Stypendia naukowe dla wybitnych młodych naukowców

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego ogłosiło kolejny konkurs o stypendia naukowe dla wybitnych młodych naukowców. Aplikacja umożliwiająca elektroniczne składanie wniosków w systemie OSF została uruchomiona w połowie stycznia 2014 r. Wnioski w wersji papierowej można składać według wzoru zamieszczonego na: [<http://administracja.sgh.waw.pl/pl/dna/Strony/news.aspx?NewsID=b60b0da1-86f8-4d90-afe2-762ad850c2c8&ListID=094ab301-3eaf-4662-935f-1c257badcf44>] w Dziale Nauki (pok. 414 bud. G) do 26 marca br.

(DNA)

Zdobywcy grantów NCN

W ostatnich konkursach Narodowego Centrum Nauki finansowanie dla swoich projektów uzyskały następujące zespoły badawcze z SGH:

Konkurs PRELUDIUM 5:

- Wpływ krótkoterminowych i długoterminowych stóp procentowych na kształtowanie się cyklu koniunkturalnego – kierownik projektu mgr **Grzegorz Konrad Wesolowski**, KAE.
- Wpływ organizacji i finansowania systemu ochrony zdrowia na wzrost gospodarczy – kierownik projektu mgr **Kornelia Piech**, KAE.

Konkurs OPUS 5:

- Ocena poziomu rzeczywistej ochrony praw wierzycieli w Polsce w latach 2004–2012 – koszty transakcyjne dochodzenia prawa z umów – kierownik projektu **prof. dr hab. Elżbieta Teresa Mączyńska-Ziemacka**, KNoP.
- Decyzje finansowe w spółkach giełdowych na nieefektywnym rynku kapitałowym – kierownik projektu **dr hab. Adam Szyszka**, KGŚ.
- Mechanizmy pomocy finansowej w warunkach niestabilności systemu finansowego – kierownik projektu **dr hab. Agnieszka Alińska**, KES.

- Mikrostruktura międzybankowego kasowego rynku walutowego – kierownik projektu **dr Katarzyna Bień-Barkowska**, KAE.
- Wpływ umowy o strefie wolnego handlu Unia Europejska – Stany Zjednoczone na wielkość, charakterystykę i sposób zorganizowania światowej współpracy gospodarczej. Wnioski dla Polski – kierownik projektu **dr hab. Elżbieta Czarny**, KGŚ.
- Zachowania przedsiębiorcze i konsumpcyjne w rodzinach opiekujących się dziećmi i młodzieżą z niepełnosprawnością – kierownik projektu **dr hab. Mirosława Janoś-Kresło**, KZiF.
- Wykluczenie społeczne – jakość i godność życia osób w wieku 60+, „rdzennych” mieszkańców wsi w Polsce – kierownik projektu **prof. dr hab. Teresa Eugenia Słaby**, KZiF.
- Europejska Polityka Sąsiedztwa: koncepcja wielopoziomowego zarządzania, procesy reform oraz perspektywa pogłębionej współpracy w regionie – kierownik projektu **prof. dr hab. Katarzyna Ida Żukrowska**, KES.

Konkurs HARMONIA 5:

- POLNTA – Narodowy Rachunek Transferów oraz Narodowy Rachunek Transferów Czasu dla Polski – kierownik projektu **dr Agnieszka Anna Chłoń-Domińczak**, KAE.

(DOP)

Granty naukowe dla nauczycieli akademickich w SGH

Zgodnie z zarządzeniem Rektora nr 23 z 17.05.2013 nauczycielom akademickim Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie po zrealizowaniu przez nich szczególnego osiągnięcia naukowego przyznawane są granty naukowe. Tyimi osiągnięciami są:

- publikacja artykułu w czasopiśmie najwyższej kategorii,
- uczestnictwo w zespole badawczym, który uzyskał dla SGH wysoką kwotę finansowania na swoje projekty,
- pozyskanie przez kierownika projektu badawczego finansowania dla SGH w konkursie zewnętrznym,
- uzyskanie stopnia doktora habilitowanego lub tytułu naukowego.

Wnioski o przyznanie grantu naukowego należy składać do Działu Nauki.

(DNA)

Wizyta studentów z Belgii w ramach Intensive Week

W dniach 3–7 lutego 2014 r. przebywała w SGH 31-osobowa grupa studentów z Wydziału Ekonomii i Zarządzania z Katholieke Universiteit Leuven (HUBrussel) w ramach programu Intensive week: Doing Business in Central Europe.

Na program pobytu składały się wykłady, które poprowadzili pracownicy KGŚ: dr Katarzyna Sum, dr Witold Wiliński, dr Michał Szwabe i dr Tomasz Sikora oraz spotkania z przedsiębiorcami i wizyty w przedsiębiorstwach.

O działalności firm opowiedzieli: Francois Nail (Managing Partner z firmy RSQ MANAGEMENT Sp. z o.o.), Igor Żuber (Senior Executive z firmy Pentegy S.A.) oraz Ewa Kot (Public Relations Manager z firmy Delphia yachts).

W siedzibie firmy GfK Polonia, jej Managing Director – Agnieszka Sora, przedstawiła nowoczesne metody badań rynku, opowiedziała o znaczeniu tych badań w podejmowaniu decyzji biznesowych oraz o konsumentach w Polsce.

W ramach wizyty w firmie dr Irena Eris studenci mieli możliwość zapoznania się z procesem wytwarzania kosmetyków i z laboratorium badawczym, a odwiedzając firmę DB Schenker Logistics – obejrzeć proces składowania i ekspediowania przesyłek odbywający się na dużą skalę.

Prof. Jan van Hove z Uniwersytetu w Leuven przygotowuje analogiczną propozycję dla studentów SGH. Poinformujemy o niej w następnym wydaniu Gazety.

Tomasz Sikora

Skończył studia licencjackie i wygrał 1,5 mln dolarów

22-letni Dominik Pańka, absolwent studiów licencjackich w SGH, wygrał pokerowy turniej PokerStars Caribbean Adventure uznawany za jeden z najważniejszych w świecie pokera. W turnieju na Bahamach, który zakończył się 13 stycznia 2014 r., brało udział 1031 zawodników, a łączna pula nagród wyniosła 10,07 mln dolarów amerykańskich. Dominik pocho-

dzi z Brześcia Kujawskiego. Jest pierwszym mistrzem PCA z Polski.

Relacja z finału PCA 2014: [<http://www.pokerstarsblog.com/pca/2014/pca-2014-dominik-panka-mike-timex-mcdonald-145117.html>].

(DliK)

NOMINACJE, NAGRODY, WYRÓŻNIENIA

Studentka SGH jedyną Polką wśród zwycięzców IREC 2014

15.01.2014 r. zakończyła się 10. edycja International Real Estate Challenge. To projekt edukacyjny skierowany do studentów kierunków związanych z rynkiem nieruchomości komercyjnych. Program rozpoczął się w październiku 2013 r., a jego finał odbył się w Berlinie. W czasie dwutygodniowych warsztatów kończących projekt, podzieleni na grupy uczestnicy odwiedzili dziewięć miast w Europie. W trakcie zadania konkursowego studenci wcielili się w rolę firmy doradczej, która miała przygotować dla klienta raport oceniający lokalny rynek nieruchomości biurowych. W finale brały udział 72 osoby z 11 krajów, w tym czterech studentów z Polski. Zwycięski zespół, w którym znalazła się Polka – **Karolina Wójcik** – wskazał Londyn jako nową siedzibę dla klienta.

Więcej informacji: [<http://skniin.fgda.pl/projekt/irec-2014>]

Źródło: e-biurowce.pl

Konkurs o Nagrodę Prezesa Narodowego Banku Polskiego

Joanna Mąkosa zdobyła I nagrodę w VI edycji Konkursu o Nagrodę Prezesa Narodowego Banku Polskiego za najlepszą pracę magisterską napisaną w roku 2013 z zakresu nauk ekonomicznych. Jej praca pt. *Wpływ kapitału społecznego na dobrostan subiektywny i dochody Europejczyków* zyskała największe uznanie Kapituły Konkursu, która przyznała Jej I nagrodę w wysokości 10 tys. zł. Promotorem pracy był dr hab. Jakub Growiec, prof. nadzw. SGH.

Ponadto Kapituła Konkursu uhonorowała trzech absolwentów SGH za wysoką jakość prac magisterskich. **Tomasz Dubiel-Teleszyński** otrzymał dyplom za pracę pt. *Sezonowość a cykl koniunkturalny – wnioski z analizy danych funkcyjnych o produkcji przemysłowej w Polsce i USA* napisaną pod kierunkiem prof. dr. hab. Aleksandra Welfe. **Michał Daniel Fronc** otrzymał dyplom za pracę pt. *Wpływ kryzysu finansowego na poziom rynkowej awersji do ryzyka* pod kierunkiem dr. Piotra Mielusa. **Paweł Kopiec** otrzymał dyplom za pracę pt. *Analiza wpływu zmiany płacy minimalnej na rynek pracy w Polsce* napisaną pod kierunkiem dr. Krzysztofa Makarskiego.

Szczegółowe wyniki VI edycji Konkursu: [http://www.nbp.pl/home.aspx?f=/konkursy/2013/nagrody_vi_nagroda_prezesa/index.html].

Beneficial Owners z SGH nagrodzeni w konkursie EYe on Tax

Anna Getka, Grzegorz Bitowt, Marek Kuta i Michał Szczech zajęli zespołowo drugie miejsce w konkursie EYe on Tax 2013–2014 organizowanym przez EY. Wśród nagród dla naszych studentów są m.in. czytelniki e-booków, vouchery na podróże lotnicze, kursy ACCA i nagrody książkowe. Pierwsze miejsce zajęli zespół studentów z Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie. Konkurs skierowany jest głównie do studentów IV i V roku kierunków prawniczych i ekonomicznych zainteresowanych doradztwem podatkowym.

Więcej informacji: [<http://www.ey.com/PL/pl/Careers/Students/Joining-EY/EYe-on-Tax#fragment-0-na>].

Drużyna SGH na mistrzostwach w futsalu kobiet

11 i 12 stycznia w Centrum Sportu i Rekreacji UW przy ul. Banacha odbyły się mecze fazy grupowej turnieju kobiet Akademickich Mistrzostw Warszawy i Mazowsza w futsalu. W rywalizacji wzięła udział także drużyna Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. Zawodniczki reprezentujące naszą Uczelnię odniosły pierwsze historyczne zwycięstwo nad Politechniką Warszawską. Niestety naszej drużynie nie wystarczyło to do wyjścia z grupy, w której wystąpiły również reprezentantki Akademii Wychowania Fizycznego, Uniwersytetu Warszawskiego oraz Uniwersytetu Przyrodniczo-Humanistycznego w Siedlcach.

Więcej informacji można uzyskać od założycielki sekcji, Agnieszki Żmudzkiej, pod adresem: azmudzka92@gmail.com

Nasi studenci w gronie finalistów i laureatów konkursu PZU

PZU ogłosiło wyniki swojego konkursu Wiedzą Pisane, w którym pula nagród wynosi 55 tys. zł. W gronie 21 finalistów, którzy rywalizować będą o nagrody główne, jest troje studentów Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie: **Tomasz Brzostowski, Hanna Łukaszewska i Jolanta Mamczarz**. Ideą konkursu jest wsparcie finansowe laureatów w trakcie pisania przez nich pracy licencjackiej bądź magisterskiej. Do wygrania jest 5 i 10 tys. zł. Zadaniem konkursowym było przesłanie organizatorom konspektu i pierwszego rozdziału pracy dyplomowej.

Rozstrzygnięcie konkursu nastąpiło podczas gali 10 lutego w Hotelu Marriott w Warszawie. W gronie trojga laureatów znalazła się **Jolanta Mamczarz**, a wyróżnienie otrzymała **Hanna Łukaszewska**.

Z ostatniej chwili

<http://www.ukrinform.ua/ukr/>
<http://kresy24.pl>
<http://www.bloomberg.com>
<http://www.pap.pl>

<http://www.bbc.co.uk>
<http://www.nbcnews.com>
<http://www.afp.com>
<http://uk.reuters.com/>

BĘDZIE SIĘ DZIAŁO

11–13 marca

Marzec Miesiącem Aktywnego Rozwoju

SKN Rozwoju Osobistego SGH ma przyjemność zaprosić na trzydniowy cykl wykładów i warsztatów pod nazwą **Sztuka Budowania Relacji**, który odbędzie się w SGH w dniach 11–13 marca. Profesjonalni trenerzy powiedzą, jak tworzyć oparte na zaufaniu i naturalnej pewności siebie zdrowe relacje z partnerem, przyjaciółmi, rodziną, szefem, współpracownikami, kontrahentami, a także z samym sobą.

Sztuka Budowania Relacji to część większego marcowego przedsięwzięcia SKN-u Rozwoju Osobistego o nazwie **Miesiąc Aktywnego Rozwoju**. Łącznie z SGH, szkolenia odbędą się w 6 warszawskich uczelniach: Uniwersytecie Warszawskim, Politechnice Warszawskiej, Warszawskim Uniwersytecie Medycznym, Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego oraz w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego. Doświadczeni psychologowie i coachowie poruszą tematykę m.in. inteligencji emocjonalnej, umiejętnego wyznaczania celów, przezwyciężania ograniczeń oraz zwalczania stresu.

Szczegółowe informacje na stronie: [www.sknro.pl] oraz [www.facebook.com/MiesiacAktywnegoRozwoju]

Wstęp jest bezpłatny.

13 marca

V międzynarodowa konferencja naukowa z cyklu: Przedsiębiorstwo w globalnej gospodarce nt. „Przedsiębiorstwo przemysłowe jako fundament gospodarki”.

Motywy przewodnim konferencji jest kształtowanie właściwych relacji pomiędzy sferą realną gospodarki a sferą pieniężno-finansową. Fundamentalną kwestią jest odpowiedź na pytanie, jakie powinny być relacje pomiędzy tymi sferami, aby najlepiej służyły w miarę stabilnemu i trwałemu rozwojowi.

Organizatorem spotkania jest Instytut Rynków i Konkurencji KNoP SGH (we współpracy z Ministerstwem Gospodarki oraz przedsiębiorcami). Konferencja odbędzie się w auli VII w budynku G SGH (al. Niepodległości 162). Zgłoszenia udziału

ju przyjmowane są do 28 lutego br. (w formie elektronicznej na adres: ijastrz@sgh.waw.pl).

Więcej informacji: [http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KNoP/struktura/IRiK/konferencje/Strony/przedsiębiorstwo_przemyslowe_jako_fundament_gospodarki.aspx].

23–24 czerwca

International Risk Management Conference

VII edycja tego wydarzenia jest organizowana przez New York University – Stern School of Business, University of Florence, The Risk, Banking and Finance Society (stali organizatorzy) oraz Szkołę Główną Handlową w Warszawie (organizator goszczący). Konferencja skupia naukowców i praktyków z całego świata, stanowiąc platformę do prezentacji najnowszych wyników badań z zakresu zarządzania ryzykiem. Zgłoszenia referatów są przyjmowane do 31 marca 2014 r. Szczegóły związane z call for papers dostępne są na stronie: [www.irmc.eu].

Kluczowymi prelegentami konferencji są profesorowie: Franklin Allen (Wharton-Upenn), Edward I. Altman (NYU Stern), Bing Liang (University of Massachusetts Amherst), Menachem Brenner (NYU Stern), Sanjiv Das (Santa Clara University) oraz Santiago Carbo Valverde (Bangor Business School).

Przewidziane jest specjalne wydanie „Review of Finance” (Impact Factor: 1,44) pod wspólną redakcją: Franklina Allena (Managing Editor of the RoF), Menachema Brennera (Guest Editor) oraz Małgorzaty Iwanicz-Drozdowskiej i Oliviera Roggi (Coordinating Editors). Artykuły zgłoszone do specjalnego wydania „RoF” zostaną poddane standardowej procedurze recenzyjnej.

Komitet lokalny konferencji na szczuble SGH tworzą: prof. dr hab. Małgorzata Iwanicz-Drozdowska – przewodnicząca; prof. dr hab. Andrzej Sławiński – zastępca; dr hab. Anna Szełągowska, prof. SGH – menedżer ds. relacji; dr Piotr Bańbuła; dr Marcin Kawiński; dr Anna Matuszyk; dr Piotr Mielus; dr Aneta Ptak-Chmielewska; mgr Hanna Rachoń.

Zapisz się na kartach historii ... i pobiegij razem z nami!

Po raz pierwszy do obchodów Święta SGH zostanie włączony nowy projekt organizowany przez Samorząd Studentów Szkoły Głównej Handlowej – BIEG SGH. Jest to unikatowa impreza łącząca zarówno promocję zdrowego trybu życia jak i pomocy tym, którzy zostali pokrzywdzeni przez los. Cały zysk z imprezy zostanie przeznaczony na wsparcie Domu Dziecka nr 10 na warszawskim Ursynowie.

BIEG SGH to coś więcej niż zwykły projekt studencki. Forma oraz idea imprezy trafia nie tylko do społeczności akademickiej. Mile widziani są wszyscy mieszkańcy Warszawy – ci młodszy i ci starsi, pracownicy dużych korporacji, czy też rodziny z dziećmi. Każdy, kto może i chce pomóc, powinien odwiedzić 6 kwietnia Ogrody Rektorskie. Cała impreza odbywać się będzie w okolicach kampusu Szkoły Głównej Handlowej.

Czterokilometrowa trasa rozpocznie się na ulicy Batorego, a zakończy na alei Niepodległości przed budynkiem głównym

SGH. Dzięki temu wydarzeniu chcemy podkreślić nasze przywiązanie do SGH i pokazać, jak ważną rolę w życiu studentów i pracowników odgrywa Uczelnia.

Najważniejsza jednak dla nas jest pomoc, którą możemy zaoferować przez zorganizowanie Biegu. Zysk, który osiągniemy, przeznaczymy na remont wspomnianego Domu Dziecka. Renowacja obejmować będzie wymianę posadzek, tynkowanie budynku, odmalowanie ścian w 20 pokojach oraz, jeśli będziemy mieć takie możliwości, zakup dodatkowego wyposażenia. Bieg SGH to niewątpliwie przełom w projektach organizowanych na Uczelni.

Do Mostów Ekonomicznych i Juwenaliów dołącza sportowa impreza ze szczytnym celem pomocy małym mieszkańcom stolicy.

Każdy z nas może być bohaterem – wystarczy założyć sportowe buty i zjawić się 6 kwietnia w Ogrodach Rektorskich.

Katarzyna Bojar

Ogólnopolski Konkurs Fotografii Studenckiej

Jesteś profesjonalnym lub początkującym fotografem? Albo po prostu lubisz robić zdjęcia? Jeżeli tak, to Ogólnopolski Konkurs Fotografii Studenckiej jest niesamowitą okazją dla Ciebie na zademonstrowanie swoich umiejętności i kreatywności!

W tym roku Niezależne Zrzeszenie Studentów organizuje już **XVI edycję Ogólnopolskiego Konkursu Fotografii Studenckiej**. Udział w nim mogą wziąć wszystkie osoby studiujące w Polsce. Więc nieważne czy jesteś studentem studiów dziennych, popołudniowych lub zaocznych, nie liczy się, na której uczelni czy na jakim wydziale. W tym roku mamy wyjątkową, bo bardzo KOLOROWĄ edycję. Prace należy nadsyłać w 3 kategoriach:

- **Barwy nocy** (scenerie)
- **Energia spojrzenia** (portret)
- **Kolory życia** (reportaż)

Na zdjęcia czekamy od 12 lutego do 19 marca. Wszystkie prace zostaną ocenione przez nasze profesjonalne jury i nagrodzone atrakcyjnymi nagrodami, m.in. kursami i akcesoriami fotograficznymi czy wydawnictwami książkowymi. Po zakończeniu wybrane osoby będą miały możliwość uczestniczenia w prestiżowej gali, na której zostaną rozdane nagrody.

Ale Konkurs to nie wszystko! Jeżeli chcesz rozwijać się w dziedzinie fotografii, to przygotowaliśmy coś specjalnie dla Ciebie. **Pstrykaliada**, czyli darmowe warsztaty, które odbędą się między 8 a 16 marca. Liczba miejsc jest ograniczona, więc nie warto zwlekać z decyzją! Gwarantujemy dużo wiedzy teoretycznej, jak i wykorzystanie jej w sposób praktyczny.

OKFS i Pstrykaliada dają Wam okazję do pokazania swoich umiejętności fotograficznych oraz rozwijania się w tej dziedzinie. Wasze prace będą również uczestniczyć w różnych wystawach pokonkursowych oraz zostaną opublikowane na łamach gazet lub stronach internetowych partnerów Konkursu. Daje to niecodzienną możliwość zostania zauważonym i docenionym przez szerszą publikę. Więcej informacji na [www.okfs.art.pl] oraz na naszym profilu na Twitterze i Facebooku.

Nasze inicjatywy wspierają między innymi fripers.pl, Digital Camera, Warszawska Szkoła Fotografii i Grafiki Projektowej, Wydawnictwo Galaktyka, Workshopx, InterFoto, Kwartalnik Fotografia, BookOff, TAIDA, którym serdecznie dziękujemy za wsparcie. Serdecznie zapraszamy!

Natalia Gronowska

XVII Maraton Firm Konsultingowych

18 marca w Auli Spadochronowej SGH już po raz 17. odbędą się targi firm konsultingowych organizowane przez SKN Konsultingu. Ceniony zarówno wśród studentów, jak i przedstawicieli biznesu Maraton pozwala uczestnikom na zapoznanie się z charakterystyką pracy oraz możliwościami zatrudnienia w branży konsultingowej i doradczej. Uczestnicy mogą spróbować swoich sił w licznych konkursach i case studies. Zapraszamy wszystkich chętnych do zapisów na case'y, przyjęcia do Auli Spadochronowej i porozmawiania z przedstawicielami firm – taka okazja nie może nikogo ominąć. Więcej informacji na stronie internetowej: [www.mfk.edu.pl].

Studenci SGH będą reprezentować Polskę w Brazylii

Kamila Syska, Marcin Józefowicz, Piotr Mazek i Jakub Reliszka wygrali polski finał konkursu KPMG International Case Competition. Startowali jako drużyna pod nazwą „Vencedores”, czyli zwycięzcy. Nazwa ta okazała się proroczą w krajowym finale. Oby była także pomyślną wróżbą na przyszłość.

Będą reprezentować Polskę w São Paulo w Brazylii w rozgrywkach zaplanowanych w dniach 1–4 kwietnia. [http://www.kpmg.com/global/en/careers/whatcanido/careerlevels/students/kicc/pages/default.aspx].

SGH Rowing Team

Szukamy chętnych do zespołu wioślarskiego SGH. Czekamy na wszystkich, którym niestraszone są cotygodniowe treningi i woda. Szkolenie wioślarskie rozpoczyna się od podstaw, a treningi odbywają się w poniedziałki i piątki o 19:00 w siłowni SGH. Współpracujemy z Towarzystwem Wioślarskim Syrenka. Pierwszym testem dla zespołu będzie udział w jednym z wyścigów Pucharu Wisły 31 maja. W dalszej perspektywie – udział w Akademickich Mistrzostwach Polski.

Zapraszamy studentów i pracowników. Zgłoszenia: [marcin.poznan@sgh.waw.pl].

eucen
european university
continuing education network

EUCEN – European University
Continuing Education Network

Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie

IBE
INSTYTUT
BADAŃ
EDUKACYJNYCH

Instytut
Badań Edukacyjnych

UNIWERSYTET GDAŃSKI
Uniwersytet Gdański

Uniwersytecka Komisja Akredytacyjna
Niemusze od czasu bezkarności - Szkoła

Sieć Polskich Uniwersytetów
na rzecz uczenia się przez całe życie – PULL

invite to participate in the 46. EUCEN Conference

Lifelong Learning Universities & the European Policies on Social Investment

Warsaw, 11–13 June 2014

The conference will offer an opportunity to debate with international experts key policy issues related to the Lifelong Learning Universities and European Policies on Social Investment. Such opportunity will be given inter alia during:

- **Round table discussion: "University Lifelong Learning in Poland"**
- **Four workshop sessions:** Innovations in developing the skills and competencies of learners; Reconciliation of work-education-family activities in the life course; Examples of "social investment" as LLU contributors to the knowledge bank of good practice; The returns of investing in lifelong learning
- **Panel discussion: "The Future of University Lifelong Learning as Social Investments in Europe"**
- **Poster exhibition**

We invite to submit papers for workshops and/or poster exhibition.
Information about the conference, its programme, deadlines for participants, registration and possibility to publish the papers on the web page www.eucen2014.eu

Międzynarodowy Turniej Negocjacyjny – The Warsaw Negotiation Round

Studenci najlepszych uczelni biznesowych i prawniczych z całego świata przyjeżdżają do Warszawy, by walczyć o tytuł międzynarodowego mistrza negocjacji. W tym roku, w dniach 4–7 kwietnia 2014, Warszawa już po raz piąty zamieni się na kilka dni w prawdziwy tygiel negocjacyjny, a to za sprawą unikatowego i niezwykle prestiżowego wydarzenia, jakim stał się Międzynarodowy Turniej Negocjacyjny – The Warsaw Negotiation Round. Warto wspomnieć, że negocjacyjne rundy odbywają się w ciekawych miejscach stolicy. W ubiegłym roku była to Giełda Papierów Wartościowych, Senat RP oraz Stara Pomarańczarnia w Łazienkach. Organizatorem przedsięwzięcia jest Studenckie Koło Naukowe Negocjator Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

The Warsaw Negotiation Round to jedyny tego typu turniej w Polsce i jeden z nielicznych na świecie. O wysokiej randze konkursu świadczy zarówno poziom prezentowany przez uczestników, jak i zaangażowanie ekspertów negocjacyjnych oraz najwyższej klasy scenariusze przygotowane specjalnie na Turniej. Do tytułu Międzynarodowego Mistrza Negocjacji 2014 pretenduje 12 trzyosobowych drużyn z najlepszych uczel-

ni całego świata. Członkowie zwycięskich drużyn otrzymają prestiżowy tytuł **Międzynarodowego Mistrza Negocjacji** oraz statuetkę i nagrody rzeczowe.

Głównym celem turnieju jest umożliwienie studentom najlepszych światowych uczelni spotkania się i sprawdzenia swoich umiejętności negocjacyjnych w rzeczywistych sytuacjach biznesowych. Obok sprawności w negocjacjach uczestnicy turnieju będą musieli wykazać się także sztuką argumentacji, efektywną współpracą w ramach zespołu i umiejętnościami interpersonalnymi.

Założeniem organizatorów turnieju jest również stworzenie okazji do poznania różnych stylów negocjacji, skonfrontowania różnic w sposobie komunikacji oraz w technikach negocjowania między drużynami z przeciwległych zakątków globu. Jest to także doskonała sposobność do spotkania wielu ciekawych ludzi z innych krajów i różnorodnych kultur. Jednym z pierwszych gości specjalnych, który potwierdził swoje uczestnictwo w turnieju, jest Tim Cullen – case ekspert z Said Business School z Oxford University.

Katarzyna Dąbrowska

Kiedy student nie może przyjść do kultury, kultura przychodzi do studenta

Jest jeden tydzień w roku, kiedy studenci Szkoły Głównej Handlowej odwracają na chwilę wzrok od podręczników ekonomii, zadań ze statystyki i tabel arkusza kalkulacyjnego, by skupić swoją uwagę na zupełnie innej dziedzinie życia. Przyszli księgowi próbują sił w dancehallu, młodzi przedsiębiorcy uczą się pisać scenariusze filmowe, a wyrażenia rodem z korporacyjnej porzuczone zostają na rzecz kilku słów-kluczy: książka, film, sztuka, teatr, taniec.

W ostatnim tygodniu marca natężenie kultury w murach naszej Uczelni wzrośnie do maksimum. Wszystko to za sprawą konferencji „Praca w kulturze” organizowanej przez członków Niezależnego Zrzeszenia Studentów SGH. Tegoroczna, trzecia edycja konferencji, popularnej również wśród

studentów innych warszawskich uczelni, stanowi cykl warsztatów i spotkań z osobami, które odniosły sukces w szeroko rozumianej branży kulturalnej.

Każdy znajdzie tu coś dla siebie. Ci, którzy cicho marzą o napisaniu swojej pierwszej książki mogą usłyszeć kilka cennych rad od specjalistów prowadzących warsztaty literackie; na każdego, kto chciałby poznać mechanizmy pracy za kulisami lub w studiu telewizyjnym, czekają spotkania dotyczące odpowiednio produkcji sztuki teatralnej lub programu telewizyjnego. Część z przygotowanych atrakcji ma na celu wywabienie studentów poza mury SGH, oferując bezpośrednią interakcję z ludźmi kultury w muzeach i teatrach.

Warto dać się wywabić – zasięg „Pracy w kulturze” rośnie z roku na rok, a konferencja nie tylko zyskuje istotne znaczenie w kalendarzu wydarzeń SGH, ale staje się wydarzeniem coraz ważniejszym w skali całej Warszawy. Wydarzeniem ekscytującym i bardzo, bardzo kulturalnym.

Paulina Rudnik

Konferencja Negocjator 2014

Studenckie Koło Naukowe Negocjator ma zaszczyt zaprosić wszystkich studentów na 13. edycję Konferencji Negocjator!

W dniach 10–12 marca w Szkole Głównej Handlowej będą miały miejsce spotkania z wybitnymi ekspertami w zakresie negocjacji oraz komunikacji. Tegorocznym tematem przewodnim będą negocjacje wielokulturowe i negocjacje win-win. Nauczycie się także jak budować relacje z trudnym partnerem. Jeśli zatem szukasz okazji do rozwoju osobistego i poprawy swojej skuteczności w życiu codziennym – zapraszamy na naszą stronę [www.konferencja.negocjator.pl]!

Dowiedz się więcej i dołącz do nas już 10. marca! Czekamy na Ciebie!

Inspiring Solutions

zastosowaniom IT w biznesie, która już od sześciu lat ma miejsce w budynku C Szkoły Głównej Handlowej.

Tegoroczna edycja odbędzie się w dniach 26–28 marca 2014. Zapraszamy do wzięcia udziału w panelu dyskusyjnym, warsztatach i case studies organizowanych przez naszych partnerów. Ich celem jest nie tylko poszerzenie wiedzy z dziedziny IT, ale przede wszystkim zainspirowanie do realizacji swoich pasji i skłonienie do kontynuacji kariery zawodowej w tym obszarze.

Niezwykle interesującymi elementami konferencji będą Inspiring Talks oraz Inspiring Startups, czyli dynamiczne wystąpienia ciekawych osób, których firmy, mimo młodego wieku swoich prezesów, zaszły daleko i obecnie są liderami swoich

CEMS Club Warsaw oraz Samorząd Studentów SGH zapraszają do udziału w Inspiring Solutions – największej w Polsce studenckiej konferencji poświęconej

branż. Te wystąpienia mają zachęcić uczestników do spełniania swoich marzeń i zmotywować do poszukiwania innowacyjnych rozwiązań problemów biznesowych.

W jaki sposób wielkie przedsiębiorstwa mają przetwarzać ogromne ilości danych, by zamienić je w informacje przydatne dla menadżerów? Jak projektować aplikacje, by oprócz technicznej użyteczności były też praktyczne, ładne i intuicyjne w obsłudze? Jak udoskonalać systemy zabezpieczające dane? Jak usprawnić zarządzanie zasobami, ludźmi oraz projektami przy użyciu technologii informacyjnej?

Te i wiele innych zagadnień czekają na kreatywne rozwiązania! Nie trzeba już teraz mieć doświadczenia w branży informatycznej, czy być skupionym na IT. Należy jednak pamiętać, że wiedza z tej dziedziny coraz częściej stanowi kompetencyjny wymóg dla menadżerów i analityków różnych działów biznesu, m.in. marketingu, zarządzania i sprzedaży.

Innowacje potrzebne są wszędzie. Może to właśnie Ty zainspirujesz się podczas Inspiring Solutions? Spróbuj i nie zmarnuj swojej szansy! Zapisy od 16 marca.

Martyna Rafalska

Nowa inicjatywa edukacyjna w Kolegium Ekonomiczno-Społecznym

Studia podyplomowe Akademia Lobbying

Kolegium Ekonomiczno-Społeczne proponuje możliwość poszerzenia swojej wiedzy na **Studiach Podyplomowych „Akademia Lobbying”**. Propozycja skierowana jest do kadry zarządzającej i specjalistycznej przedsiębiorstw. Zarządzanie procesami w działalności gospodarczej wymaga od przedsiębiorców umiejętności prowadzenia działań lobbyingowych w skali lokalnej i ponadlokalnej.

Celem tej inicjatywy edukacyjnej jest poprawa świadomości przedsiębiorców dotyczącej możliwości kształtowania prawa poprzez lobbying (prawidłowo rozumiany jako „każde działanie prowadzone metodami prawnie dozwolonymi zmierzające do wywarcia wpływu na organy władzy publicznej w procesie stanowienia prawa”, za: Ustawa o działalności lobbyingowej w procesie stanowienia prawa, 7 lipca 2005). U podstaw pomysłu Studiów znajduje się dążenie do pobudzenia aktywności kadry zarządzającej w przedsiębiorstwach dotyczącej optymalizacji tworzonego prawa i regulacji. Dzięki uczestnictwu w Studiach, słuchacze poznają mechanizmy i zasady prowadzenia skutecznych działań lobbyingowych na forum narodowym, europejskim i międzynarodowym oraz głównych aktorów prowadzących takie działania.

Wykładowcami na Studiach będą wykładowcy SGH, autorzy publikacji naukowych o tematyce lobbyingu oraz praktycy w zakresie lobbyingu: zawodowi lobbyści, lobbyści organizacji gospodarczych, związków zawodowych; przedstawiciele administracji publicznej i think tanków.

Program Studiów będzie realizowany w ciągu dwóch semestrów oraz obrony prac, łącznie 170 godzin zajęć (14 zjazdów

merytorycznych i 15. zjazd – obrony prac, weekendowych, realizowanych co 2 tygodnie, w soboty i niedziele w godz. 9.00–16.30). Zajęcia będą się odbywały w budynku SGH. Studia obejmować będą wykłady monograficzne oraz zajęcia warsztatowe. Konsultacje będą odbywały się zarówno w formie tradycyjnej, jak i on-line. Zajęcia dydaktyczne będą wykorzystywać metody interaktywne (analizy studiów przypadków, gier symulacyjnych, ćwiczenia i zadania do pracy w grupach). Rozpoczęcie zajęć planowane jest na marzec 2014 roku.

Kierownikiem Studiów Podyplomowych „Akademia Lobbying” jest dr Małgorzata Mołęda-Zdziech z Instytutu Studiów Międzynarodowych KES SGH, autorka i współautorka wielu publikacji dotyczących lobbyingu, a także mediów, m.in. z K. Jasieckim i U. Kurczewską *Lobbying. Sztuka skutecznego wywierania wpływu* (2006); z U. Kurczewską *Lobbying w Unii Europejskiej* (2002). Najnowsza publikacja M. Mołedy-Zdziech to *Czas celebrytów. Mediatyzacja życia publicznego* (2013). Dr Mołęda od 2009 roku uczestniczy w pracach Obywatelskiego Forum Legislacji przy Fundacji im. Stefana Batorego.

Sekretarzem studiów jest pani Małgorzata Madej, e-mail: mmadej@sgh.waw.pl tel. 22 564 91 22, od poniedziałku do piątku w godz. 8:00–16.

Szczegółowe informacje dotyczące zapisów, programu Studiów, warunków zaliczenia znajdują się pod linkiem: [<http://oferta.sgh.waw.pl/pl/SitePages/OfertaDydaktyczna.aspx?PID=13&ST=podyplomowe>]

Małgorzata Mołęda-Zdziech, kierownik Studiów Podyplomowych Akademia Lobbying KES SGH

Współpraca z Dalhousie University w Kanadzie

Rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie prof. dr hab. Tomasz Szapiro oraz prezydent Dalhousie University w Nowej Szkocji dr Richard Florizone podpisali porozumienie o współpracy między obiema uczelniami.

Porozumienie określa ramy dla współpracy w dydaktyce i nauce, przewiduje wymianę kadry akademickiej, a także materiałów naukowych. Obie uczelnie rozważają także wprowadzenie programów wymiany dla studentów. SGH jest szczególnie zainteresowana współpracą naukową w obszarze analizy Big Data.

Umowa SGH z kanadyjską uczelnią jest efektem wieloletnich, nieformalnych kontaktów między naukowcami obu uczelni, wspólnych projektów i publikacji naukowych. Jeszcze w latach 90. powstały teksty dotyczące analizy procesu negocjacji z wykorzystaniem algorytmów genetycznych i wspomaganie negocjatorów, które opublikowane zostały w periodykach z listy filadelfijskiej. Inną wspólną problematyką jest identyfikacja reguł asocjacyjnych w danych rejestrowanych w transakcjach ekonomicznych.

W SGH istnieje zespół naukowy złożony z pracowników, doktorantów i studentów, który wykorzystując pozyskane w trakcie współpracy oprogramowanie przygotował i opublikował artykuły w punktowanych uczelnianych rocznikach naukowych. Naturalną konsekwencją zbudowania takiego zespołu było wprowadzenie tej problematyki do procesu kształcenia. Wykład poświęcony regułom indukowanym z danych jest już bardzo popularny wśród studentów, a porównania skuteczności metod stricte statystycznych i metod generowanych z danych (machine learning) stały się częstym tematem prac magisterskich i licencjackich. W ostatnim okresie współpraca pomiędzy uczelniami objęła tematykę określaną jako Big Data, czyli analizę bardzo dużych danych rzeczywistych o niejednorodnej strukturze.

Big Data to zbiory danych, które są zbyt duże i skomplikowane, aby przetwarzać je za pomocą dostępnych baz danych i tradycyjnych technik. Analityka Big Data ma ogromny wpływ na niezliczone dziedziny ludzkiego życia, począwszy od biznesu, opieki zdrowotnej, badań naukowych, polityki społecznej czy energetyki. Wyniki tych badań

Henry Hicks Academic Building, Biuro Prasowe Dalhousie University

przynoszą biznesowi korzyści w postaci przewag konkurencyjnych, w nauce prowadzą do nowych odkryć, w dziedzinie zdrowia pomagają w diagnostyce, w udoskonalaniu systemów opieki zdrowotnej, w przyspieszeniu wprowadzenia w życie odkryć medycznych.

Instytut Analityki Big Data w Dalhousie University (www.bigdata.dal.ca) funkcjonuje na Wydziale Informatyki tej Uczelni. Dyrektorem Instytutu jest prof. Stan Matwin, wielokrotnie goszczący w SGH jako współpracownik w badaniach oraz wykładowca. Obszarami specjalizacji Instytutu są Data Mining, Text Mining, superkomputery, wizualizacja danych, prywatność i bezpieczeństwo danych, zaawansowana statystyka, a także algorytmy i struktury danych na potrzeby Big Data i bioinformatyki. Instytut korzysta także z wiedzy i doświadczenia innych wydziałów Dalhousie University, a także z rozległej sieci partnerów naukowych, do których zalicza się także SGH.

W trakcie rozmów ustalono wspólny program badań na najbliższy okres. Będą one dotyczyły m.in. wykorzystywania wiedzy o zachowaniu ekonomicznym podmiotów w konstrukcji algorytmów uczących się z danych z sieci społecznych. W okresie letnim zaplanowany jest naukowy wyjazd do Halifaxu, w celu opracowania pierwszych artykułów z tej problematyki oraz podjęcia prac nad wspólnym podwójnym dyplomem i pozyskaniem wspólnego finansowa-

nia na dalsze badania. I tu oczekuje się wkroczenia w obszar nowego kierunku, na którym kształcić się będą specjaliści z analizy danych zapisanych w dużych bazach.

W trakcie wizyty Rektor SGH przeprowadził rozmowy z profesorem Carolyn Watters, wiceprezydent ds. akademickich Dalhousie University, nt. problemów wymiany międzynarodowej studentów. Obie uczelnie są zainteresowane taką wymianą; zdefiniowano obszar działań jakie należy podjąć w celu poszerzenia istniejącej już wymiany z uczelnią kanadyjską. Jako naturalny obszar wspólnych zainteresowań zidentyfikowano m.in. problematykę społecznej odpowiedzialności biznesu. Szczególnie pomocne w tych rozmowach były materiały przygotowane przez Dział Programów Międzynarodowych.

Ustalono, że w okresie letnim podjęte zostaną prace, których celem będzie ustanowienie podwójnego dyplomu między Dalhousie University – Rowe School of Business a naszą przyszłą szkołą biznesu. I tym obszarze, równolegle, podjęte będą kroki w celu zainicjowania badań naukowych w oparciu o pozyskane wspólnie fundusze.

Wydaje się, że warto, by współpraca indywidualna naszych naukowców z kolegami z zagranicy – wiążąca kształcenie i badania rozbudowujące kontakty instytucjonalne – częściej owocowała podobnymi porozumieniami.

Opracował Marcin Poznań

Uczenie się przez całe życie jako inwestycja społeczna

Uczenie się przez całe życie i towarzyszący mu rozwój kompetencji przydatnych na rynku pracy oraz rozwój personalny są ważne nie tylko z perspektywy osoby uczącej się, ale również całego społeczeństwa. Kompetencje, które zdobywa się w młodości w szkole, uczelni, a potem w różnych formach uczenia się w trakcie dorosłego życia stanowią istotny czynnik sprzyjający rozwojowi społecznemu i gospodarczemu. Z perspektywy ekonomicznej widać, że nakłady przeznaczone na rozwój kompetencji stanowią swego rodzaju inwestycję w rozwój społeczny, a zatem i gospodarczy. Między innymi z tych przesłanek wyszli Frank Vandembroucke, Anton Hemerijck i Bruno Palier przedstawiając w 2011 r. opinię, że „Unia Europejska potrzebuje paktu dla inwestycji społecznych”.

Idea inwestycji społecznych wykształciła się jako perspektywa polityki społecznej w latach 90. XX wieku, w odpowiedzi na fundamentalne zmiany zachodzące w społeczeństwach europejskich. U jej podstaw leży założenie modernizacji państwa opiekuńczego, tak aby mogło z jednej strony reagować na nowe ryzyka społeczne oraz potrzeby współczesnych społeczeństw, a z drugiej strony zachowywać finansową i polityczną stabilność państwa opiekuńczego w gospodarce opartej na wiedzy. Ważnym aspektem perspektywy inwestycji społecznych jest łączenie celów związanych z rozwojem społecznym i gospodarczym, które leżą u podstaw Europejskiego Modelu Społecznego. W lutym 2013 r. Komisja Europejska ogłosiła pakiet na rzecz inwestycji społecznych w celu przeciwdziałania rosnącemu ryzyku ubóstwa i wykluczenia społecznego. Pakiet ten obejmuje m.in. problem wzmacniania umiejętności i zdolności osób do wykonywania ich ról społecznych i zawodowych, politykę międzypokoleniową, stworzenie silniejszych powiązań pomiędzy pomocą społeczną i działaniami na rzecz aktywizacji społecznej i inne.

Inwestowanie w edukację jest ważnym obszarem inwestycji społecznych. Nakłady ponoszone na rozwój wiedzy i umiejętności osób uczących się przekładają się na wzrost spójności społecznej, a także na produktywność pracujących, w efekcie zwiększając potencjał wzrostu gospodarczego. Przy czym, jest to inwestycja która może, a wręcz powinna, być taktowana jako istotny element występujący na wszystkich etapach przebiegu życia, nie tylko w okresie dzieciństwa i młodości. Nakłady na edukację, zarówno publiczne (finansowane z podatków), jak i prywatne (finansowane z dochodów gospodarstwa domowego) często postrzegane są jako działanie, które koncentruje się w okresie życia przed rozpoczęciem aktywności zawodowej. Z perspektywy gospodarki opartej na wiedzy i szybko zmieniających się w skutek globalizacji uwarunkowań społecznych i ekonomicznych takie postrzeganie inwestycji w edukację staje się niewystarczające. Coraz częściej w dyskursie naukowym i publicznym odnosimy się do uczenia się przez całe życie (Lifelong Learning – LLL), jako perspektywy uwzględniającej różne możliwości uczenia się, zarówno w ramach edukacji formalnej, jak i szkoleń ulokowanych poza nią, a wreszcie przez nieformalne uczenie się w toku zdobywania doświadczeń zawodowych oraz pełnienia różnorodnych ról społecznych (Lifewide Learning – LWL).

Coraz większa część naszych społeczeństw legitymuje się dzisiaj wyższym wykształceniem. W Polsce odsetek ten zwiększa się szczególnie dynamicznie. Osoby takie w poszukiwaniu oferty edukacyjnej często zwracają się do środowiska najbliższej im znanego, w tym przede wszystkim do szkoły wyższej, jako miejsca, w którym można zdobyć dodatkowe kompetencje, ale także potwierdzać kompetencje już nabyte w systemie „recognition of prior learning” i dzięki temu uzyskiwać nowe kwalifikacje. O podstawowych wyzwaniach, jakie przed szkołami wyższymi stawia LLL oraz o konieczności budowania jego strategii pisałyśmy już na łamach Forum Akademickiego (nr FA 02/2013). Niestety, na razie w większości polskich uczelni ich waga i konieczność jest niedoskonale rozumiana i rozpoznawana. Dlaczego instytucjonalne strategię LLL są konieczne? Odpowiedzi na to pytanie odwołują się z jednej strony do opisanej powyżej konieczności inwestowania społecznego, zaś z drugiej – do potrzeb i pożytków, jakie z wdrożonego systemu LLL czerpać może uczelnia, jej kadra i słuchacze. Na tle innych krajów UE Polska ma bardzo wysokie wskaźniki uczenia się w szkołach i w uczelniach oraz bardzo niski udział osób uczących się po zakończeniu takiej edukacji. Według danych Eurostatu, w 2011 r. Polska miała jeden z najniższych w krajach Unii Europejskiej wskaźników LLL: niecałe 5% osób między 25 a 64 rokiem życia zdobywało nowe lub aktualizowało posiadane kompetencje, podczas gdy średnia w krajach UE wynosi prawie 9 %, a np. Danii, Finlandii, Szwecji – ponad 20%. Te dane wskazują na istotne wyzwanie, jakim jest rozwój kapitału intelektualnego w Polsce oraz na wielkie zobowiązanie szkolnictwa wyższego, aby temu wyzwaniu sprostać.

**Na tle innych krajów UE Polska
ma bardzo wysokie wskaźniki
uczenia się w szkołach
i w uczelniach oraz bardzo niski
udział osób uczących się po
zakończeniu takiej edukacji**

Pierwsze skojarzenia, jakie mamy słysząc o LLL, to „kształcenie ustawiczne”, uniwersytety III wieku i uniwersytety dziecięce, studia podyplomowe oraz rozmaite kursy i szkolenia. Towarzyszy temu przekonanie, że nie jest to typ edukacji, która stanowi poważną część dydaktycznego życia akademickiego, że jest ona działalnością poboczną i podporządkowaną kształceniu prowadzącemu do dyplomów studiów I, II i III stopnia. Są to przeświadczenia tylko po części słuszne. Niewątpliwie programy prowadzące do dyplomów nadają uczelni tożsamość związaną z dziedzinami wiedzy i dyscyplinami nauki, jednakże w rozwiniętych strategiach LLL są one tylko jednym z komponentów szerokiej oferty kształcenia, w której wzajemnie uzupełniają treści kształcenia i efekty uczenia się zdobyte w uczelni lub poza nią. Ta oferta daleko przekracza to, co dziś oferuje się np. słuchaczom studiów podyplomowych – nasycanie ich kompetencji wyniesionych z programów dyplomowych dodatkowymi porcjami wiedzy i umiejętności.

Dokumenty Procesu Bolońskiego uznają szkolnictwo wyższe za sektor szczególnie zaangażowany w LLL. Począwszy od komunikatu z Pragi w 2001 roku, poprzez wszystkie następne dokumenty Konferencji Ministrów Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego i Bologna Follow Up Group, LLL uznawany jest za kluczowy element budowy Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego w kontekstach: równości i spójności społecznej, innowacyjności i budowy społeczeństwa wiedzy, zwiększenia stopnia umasowienia szkół wyższych i innych. W roku 2008 European Universities Association (EUA) wydała Kartę LLL dla uniwersytetów, zachęcając je do budowy strategii LLL i pełnienia roli „integratora” strategii życiowych swych słuchaczy. Dodatkowym impulsem do rozwoju właściwie pojętego uczenia się przez całe życie jest wydana 26 listopada 2012 r. Rekomendacja Komisji Europejskiej dotycząca walidacji efektów kształcenia zdobytych poza edukacją formalną i integrowania ich do osiągnięć osoby uczącej się zdobytych w murach instytucji edukacyjnych.

Wszystkie te wytyczne wspiera EUCEN¹ wydając, m.in. zbiory dobrych zasad i praktyk projektowania i wdrażania LLL w uczelniach.

W dniach 11–13 czerwca br. organizujemy w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie 46 doroczną konferencję EUCEN [www.eucen2014.eu]. Jej tytuł to „Lifelong

Learning Universities and European Policies on Social Investment”. Współorganizatorami konferencji są Instytut Badań Edukacyjnych, Uniwersytet Gdański oraz PULL. W trakcie konferencji chcemy przedyskutować opisane powyżej zagadnienia: określić rolę uczelni jako nośników inwestycji społecznych w perspektywie uczenia się przez całe życie. Chcemy także zmierzyć się z wyzwaniem związanym ze wszystkimi wymiarami integracji związanej z działalnością edukacyjną uczelni: od strategii jej rozwoju, po strategię życiową jej słuchaczy; od potrzeb jej otoczenia społecznego, po potrzeby jej kadry i jednostek. Mamy nadzieję, że konferencja ta przybliży idee uczenia się przez całe życie polskiemu środowisku akademickiemu.

**Ewa Chmielecka, Agnieszka Chłoń-Domińczak
w imieniu Komitetu Programowego konferencji**

(Powyższy tekst ukaze się także w najnowszym numerze w Forum Akademickiego)

¹EUCEN (European University Continuing Education Network) jest obecnie największym europejskim wielodyscyplinarnym stowarzyszeniem gromadzącym uniwersytety oferujące kształcenie ustawiczne (lifelong learning). Skupia 212 członków z 42 krajów Jest członkiem EUA. Od 2012 roku członkiem zbiorowym EUCEN są polskie uniwersytety tworzące sieć „Polish Universities for LLL” (PULL).

Nowy Przewodnik ECTS

Na kolejnej konferencji ministrów właściwych dla szkolnictwa wyższego, która odbędzie się w Erewaniu wiosną 2015 roku, przyjęty zostanie, jak zazwyczaj, pakiet dokumentów Procesu Bolońskiego towarzyszący programowemu komunikatowi konferencji. Będzie on m.in. zawierał dwa znowelizowane dokumenty dużej wagi, które od wielu lat kształtują życie instytucji szkolnictwa wyższego uczestniczących w Procesie. Jak widać Proces Boloński toczy się dalej, choć jego główny cel, jakim było stworzenie Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego, został osiągnięty, co radośnie odnotowano w roku 2010 na konferencji w Wiedniu i Budapeszcie. Pierwszy dokument, o którym mowa, to nowa, udoskonalona wersja European Standards and Guidelines for Quality Assurance (ES&G), które są podstawą dla systemów zapewniania jakości w szkolnictwie wyższym. Zostały one przyjęte na konferencji w Bergen w 2005 roku, przebadane pod kątem swej skuteczności w 5 lat później, przerebadowane i przedyskutowane na wielu forach poświęconych zapewnianiu jakości, w tym na Quality Forum 2013 w Goeteborgu. Obecnie czekają na swą finalną postać i zatwierdzenie przez Bologna Follow-Up Group. Dokumentem, który podlega podobnej modyfikacji jest *ECTS Users Guide – Przewodnik Użytkownika ECTS*. Jego uprzednie dwie edycje spełniły już swą rolę i właśnie dyskutowany jest projekt wersji trzeciej. Charakter obydwu dokumentów jest podobny: są one zapisem dobrych praktyk już funkcjonujących w szkolnictwie wyższym podawanych z intencją reformatorską: wprowadzania tych praktyk tam, gdzie są niedoskonałe lub ich brak, torowania nowych dróg doskonalenia kształcenia.

Ta systematyczna nowelizacja i udoskonalanie dokumentów bolońskich wynika przede wszystkim z potrzeby ich aktualizacji – dostosowania do zmieniających się zadań i narzędzi Procesu, ich harmonizacji oraz warunków, w jakich działają uczelnie. Zmiany proponowane w nowelizacji ES&G zapewne wymagają osobnego omówienia. Dziś zajmijmy się tylko zmianami w systemie ECTS.

31 stycznia w Brukseli odbyło się spotkanie konsultacyjne dotyczące nowego *Przewodnika* zorganizowane przez DG EAC Komisji Europejskiej w ramach projektu „ECTS Guide Revision”. Spotkanie zgromadziło kluczowych europejskich „stakeholders” systemu ECTS, w tym 3-osobową grupę ekspertów polskich. Spotkanie było pierwszą publiczną prezentacją projektu nowego *Przewodnika*. Od zgromadzonych ekspertów organizatorzy oczekiwali przede wszystkim opinii, czy *Przewodnik* spełnia nakreślone oczekiwania i odpowiada na potrzeby związane z usunięciem białych plam, sformułowań nietrafnych, określeń niepoprawnych w języku nowych elementów Procesu Bolońskiego.

Wśród głównych powodów przygotowania nowej wersji *Przewodnika* wymieniono:

- System punktowy ECTS jest podstawowym narzędziem projektowania programów studiów i egzekwowania efektów kształcenia, które mają osiągnąć studenci. Wprowadzanie i rozpowszechnianie nowych form kształcenia, nowej organizacji programów wymaga rozszerzenia tego systemu na obszary dydaktyczne związane z opisem programów w języku efektów kształcenia, z uczeniem się przez całe życie

(Lifelong Learning – LLL), z kształceniem nakierowanym na studenta (Student Centered Learning – SCL), z uznawaniem efektów kształcenia zdobytych poza edukacją formalną (Recognition of Prior Learning – RPL), e-learningiem, „blended-learningiem” i innymi. Nowy Przewodnik ECTS odnosi się do tych nowości i krok po kroku pokazuje, jak punkty ECTS mogą stać się użytecznym narzędziem do projektowania, wprowadzania i egzekwowania wyników tych form kształcenia.

- Nowe ES&G for Quality Assurance, służące budowie zmodyfikowanych systemów zapewniania jakości opartych na efektach kształcenia, będą niebawem zaakceptowane. System ECTS musi zostać z nimi zharmonizowany.
- Pożądana i wzrastająca elastyczność i różnorodność programów kształcenia w szkolnictwie wyższym w Europie także stawia przed ECTS nowe wyzwania.
- Uprzednie cele systemu ECST, takie jak budowanie spójności systemów krajowych szkolnictwa wyższego oraz Europejskiego Obszaru Szkolnictwa Wyższego, pozostają aktualne. ECTS był i jest głównym narzędziem ich osiągnięcia.
- Silna potrzeba uczynienia z Procesu Bolońskiego nie tylko konstrukcji formalnej, ale jego rzeczywistego wdrożenia w krajowych systemach szkolnictwa wyższego i w całym EOSW.

Najważniejsza informacja dla użytkowników ECTS jest jasna: system nie zostaje zmieniony co do swych fundamentalnych zasad. Nowy *Przewodnik* wyjaśnia lub dobitnie podkreśla niektóre elementy dotychczasowego systemu – te, które budziły pytania i niejasności. Nowy *Przewodnik* zakłada (może zbyt optymistycznie w przypadku PL), że system ECTS stał się rutynowym i dobrze wykorzystywanym narzędziem prowadzenia tradycyjnych programów na studiach I i II stopnia i proponuje jego twórcze zastosowanie do innych obszarów kształcenia.

Dwa pytania, które często stawiane były przez uczelnie, znalazły w nowym *Przewodniku* dobitną odpowiedź:

- Ile punktów ECTS powinno przypadać na rok akademicki? Czy można je przesuwać pomiędzy latami? Odpowiedź: program roczny nie obejmować dokładnie 60 pkt. ECTS – ani mniej, ani więcej – dokładnie.
- Czy można przypisywać zajęciom ułamkowe punkty ECTS? Odpowiedź: nie. Jeśli jakieś zajęcia wymagają od studenta mniej godzin pracy niż 25–30, to program studiów jest zbyt rozdrobniony i zdefragmentowany – należy zbierać drobne zajęcia w większe moduły i wyceniać je wspólnie za pomocą punktów całkowitych.

Projekt nowego *Przewodnika* spotkał się na konsultacjach brukselskich z bardzo silną krytyką. Zarzucano mu, przede wszystkim, nadmierną zachowawczość i sprzyjanie reformom szkolnictwa wyższego bardziej w warstwie werbalnej, niż w istotnie nowych proponowanych rozwiązaniach. Najważniejsze głosy w dyskusji i postulaty dyskutantów to:

- Nowa wersja *Przewodnika* w zbyt małym stopniu uwzględnia zmiany w EOSzW wynikające z wprowadzenia europejskich i krajowych ram kwalifikacji i przejścia na system kształcenia oparty na elektach kształcenia. Obecnie system ECTS powinien w większym stopniu kłaść nacisk na efekty uczenia się, a obciążenie studenta pracą traktować jedynie jako wymiar liczbowy wielkości zbioru efektów kształcenia. We wstępie do *Przewodnika* powinno się znaleźć silne odwołanie do Europejskich Ram Kwalifikacji i uczenia się przez całe życie.
- W *Przewodniku* nieobecna jest problematyka Joint degrees, a jest potrzebna.

- Nie wiadomo jak oceniać efekty kształcenia w systemie RPL w kontekście ECTS. Przyznawać punkty? Na jakiej podstawie?
- Należy zmienić orientację dokumentu na bardziej non-formal oraz informal. Obecna ekspozycja ECTS jest silnie związana z edukacją formalną; nie sprzyja to organizacji uczenia się przez całe życie.
- Trzeba rozważyć odejście od roku akademickiego rozumianego przez związek z rokiem kalendarzowym. Rok akademicki to 60 pkt ECTS, które mogą być zdobyte w dowolnych przedziałach czasu. Staje się to dobrą praktyką, w szczególności w systemach szkolnictwa z rozwiniętym uczeniem się przez całe życie (LLL), a nowy *Przewodnik* nawet tej sprawy nie dyskutuje.
- Należy jakoś odnotować relacje między ECTS a ECVET (system punktowy dla edukacji i szkoleń zawodowych).
- Należy zastanowić się czy – a jeśli tak, to jak – wprowadzić ECTS do programów kształcenia szkolnictwa wyższego przypisywanych do 5 poziomu ERK. W wielu krajach uczelnie prowadzą kształcenie na tym poziomie, a nie jest jasne czy należy stosować tu ECTS.
- Zdecydowanie więcej uwagi powinno poświęcić się problemom praktyk studenckich i kształcenia w miejscu pracy – *Przewodnik* powinien zająć się tym problemem i zaprezentować możliwe rozwiązania, ponieważ „blended-learning” staje się coraz częstszą metodą kształcenia.
- Należy zaprzestać zajmowanie się problemem „systemu przenoszenia ocen”. W dokumentach potrzebna jest jedynie informacja o uzyskaniu efektów – „zaliczony” (pass). Argumentem jest tu m.in. to, że żadna z dotychczasowych dyskusji na temat budowy wspólnego systemu oceniania czy też jednego systemu przeliczania ocen nie zakończyła się porozumieniem.
- Oraz – last but not least – należy zadbać o harmonię terminologiczną wszystkich nowych dokumentów Procesu Bolońskiego.

Po zapoznaniu się z pierwszą wersją nowego *Przewodnika* nie można rozstrzygnąć, jaka będzie jego wersja finalna. Jednakże i ta wersja, i dyskusja brukselska pokazują wyraźnie kierunek proponowanych zmian i ich fundamentalny postulat: ECTS-y mają nam służyć jako skuteczne narzędzie reform. Dotyczy to także SGH, która buduje nowe programy kształcenia, za moment będzie musiała się zmierzyć z wyzwaniem integracji programów w systemie uczenia się przez całe życie i RPL, a jeśli chce wdrażać nowoczesne metody kształcenia, to i do nich musi zastosować system ECTS. Wdrażanie ram kwalifikacji mamy już za sobą, ale jest ono, tak jak i użycie ECTS-ów, dalekie od doskonałości.

Problemem w skutecznym wdrażaniu reform Procesu Bolońskiego jest powszechna do nich niechęć polskiego środowiska akademickiego, wynikająca – w mojej opinii – głównie z ich nieznamośności. Problemem dodatkowym będzie to, że w Polsce, tak jak w całej Europie, w 2013 roku zakończył swą działalność Zespół Ekspertów Bolońskich. Zniknęło więc źródło kompetentnej informacji o tym, co przynosi Proces, interpretacji jego dokumentów. Pozostaną nam komunikaty BFUG, Konferencji ministrów oraz rodzimego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Miejmy nadzieję, że wystarczą.

(W powyższym tekście wykorzystano fragmenty notatki sporządzonej wspólnie przez polskich ekspertów uczestniczących w konsultacjach: Jolantę Urbanik, Tomasza Saryusza-Wolskiego i Ewę Chmielecką)

Ewa Chmielecka

CERN nauk społecznych

Z końcem stycznia minął termin składania podań na program doktorancki z ekonomii do Europejskiego Instytutu Uniwersyteckiego we Florencji. Choć na wyniki rekrutacji trzeba poczekać jeszcze kilka miesięcy, jak co roku spodziewamy się silnej reprezentacji magistrantów i magistrów Szkoły Głównej Handlowej. Mimo że ten niewielki instytut badawczy przyjmuje na pierwszy rok programu zaledwie nieco ponad dwudziestu młodych ekonomistów z całej Europy (i nie tylko), niemal co roku są wśród nich absolwenci naszej Uczelni – w tym niżej podpisani. Nasze doświadczenie pokazuje, że z dyplomem magistra MIE-SI można z powodzeniem konkurować o miejsce w programie doktoranckim z absolwentami London School of Economics czy Uniwersytetu Oksfordzkiego i – w efekcie – studiować na jednym z najlepszych ekonomicznych wydziałów w Europie.

Europejski Instytut Uniwersytecki (EUI) to międzynarodowa jednostka naukowa, swoisty odpowiednik CERN-u dla nauk społecznych. Stworzenie międzynarodowego europejskiego uniwersytetu zaczęło przyświecać ojcom–założycielom UE już na przełomie lat 40. i 50. XX wieku, m.in. w czasie kongresu haskiego w 1948 roku i konferencji mesyńskiej w 1955 roku. Zdecydowany sprzeciw Charlesa de Gaulle’a oraz części środowisk akademickich opóźnił jednak wcielenie idei w życie. Zwolennicy Europy Ojczyzn chcieli uniknąć stworzenia instytucji podlegającej jedynie prawu wspólnotowemu i dążyli do utrzymania państwowych prerogatyw w sferze nadawania stopni naukowych. Środowiska akademickie z niemieckich, włoskich i belgijskich uniwersytetów obawiały się z kolei konkurencji ze strony europejskiego uniwersytetu, który mógłby ściągać najlepszych studentów i wykorzystywać swoją uprzywilejowaną pozycję w pozyskiwaniu publicznych funduszy. W wyniku powyższego, EUI rozpoczął swoją działalność dopiero w 1976 roku.

Misją Instytutu jest prowadzenie badań w naukach społecznych z perspektywy europejskiej oraz kształcenie młodych naukowców na poziomie doktoranckim i postdoktoranckim. Struktura kształcenia EUI składa się z czterech wydziałów: ekonomii, prawa, historii i nauk politycznych. W instytucie studiuje obecnie ponad 500 doktorantów, co czyni go jednym z największych programów doktoranckich w naukach społecznych na świecie.

Instytut oferuje swoim absolwentom szeroki wachlarz możliwości znalezienia pracy. Większość (71%) wybiera karierę akademicką na uniwersytetach i w centrach badawczych, włącznie z amerykańskimi uczelniami należącymi do prestiżowego Ivy League. Co szósty absolwent zatrudniany jest przez międzynarodowe organizacje (m.in. Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny, Międzynarodowy Fundusz Walutowy, organy i agendy ONZ). Warto wspomnieć, że wśród osób, które ukończyły Instytut znajduje się obecny przewodniczący Komisji Europejskiej José Barroso, a wśród ekonomistów – pracowników EBC – najliczniej reprezentowaną uczelnią jest właśnie EUI.

Wydział Ekonomii zatrudnia wybitnych specjalistów zarówno w teorii ekonomii, jak i ekonomii empirycznej. Wśród byłych i obecnych współpracowników EUI można wymienić Davida K. Levine’a, Fabio Canovę, Ramona Marimona, Kennetha Judda, Davida Cassa, a nawet noblistę Thomasa J. Sargenta. Cotygodniowe seminaria badawcze są okazją do poznania najlepszych ekonomistów z całego świata. Nauczanie w ramach programu doktoranckiego podczas pierwszych dwóch lat studiów bazuje na regularnych i bardzo intensywnych zajęciach, co umożliwia

doktorantom podjęcie własnych badań. Na trzecim i czwartym roku studenci pracują nad swoimi doktoratami pod nadzorem promotora.

Fot. Krzysztof Pytko

Jedną z największych zalet programu doktorskiego na EUI – oprócz prestiżowego dyplomu – są warunki pracy. Empiryków ucieszy środowisko do obliczeń zdalnych i równoległych, oprogramowanie statystyczne i ekonometryczne oraz dostęp do ogromnej bazy danych ekonomicznych. Teoretycy wolą prześiadywać w pięknej bibliotece z widokiem na uczelniany ogród (i niedaleko położoną stołówkę). W razie potrzeby pracować można też z domu – elektroniczne wydania czasopism można czytać z dowolnego miejsca podłączonego do internetu, a dostęp do uczelnianych zasobów gwarantuje sieć VPN. W przypadku gdy tematyka badań tego wymaga, Instytut umożliwia i zachęca do wyjazdu do innych ośrodków naukowych, zarówno europejskich jak i amerykańskich.

Nie wypada nie wspomnieć o lokalizacji. Nie samym doktoratem żyje młody człowiek, a jako miejsce do spędzenia czterech lat życia Florencja jest – naszym zdaniem – wyjątkowo dobrym wyborem. Bogactwo zabytków architektury i malarstwa, przepiękne krajobrazy Toskanii oraz wyśmienita kuchnia (ze słynną bisteccą alla fiorentina i brunello di montalcino na czele) – to przepis na prawdziwe włoskie la dolce vita. O ile, oczywiście, znajdzie się nieco wolnego czasu, w trakcie, bądź, co bądź, wymagających studiów doktoranckich.

Wszystkim obecnym i przyszłym kandydatom z SGH życzymy, by podobnie jak my, mogli zaznać przyjemności doktoryzowania się we Florencji. Zapraszamy, bo warto!

**Joanna Franaszek, joanna.franaszek@eui.eu,
Krzysztof Pytko, krzysztof.pytko@eui.eu**

Absolwenci SGH na EUI (od 2005):

dr Anna Orlik
dr Maja Rynko
dr Michał Lewandowski
dr Katarzyna Maciejowska
Mateusz Gątkowski, Asen Gyczew (przez rok)
Wojciech Paczos
Piotr Śpiewanowski
Joanna Franaszek
Paweł Doligalski
Krzysztof Pytko
Paweł Kopiec

Projekt „Akademia Młodego Europejczyka” jest współfinansowany ze środków Narodowego Banku Polskiego i Komisji Europejskiej

Katedra Unii Europejskiej im. Jean Monnet
Jean Monnet Chair on „Turning points in European integration: governance, politics and identity in the EU”
Kolegium Ekonomiczno-Społeczne
Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

NBP Narodowy Bank Polski

Program
Uczenie się
przez całe życie

Projekt „Akademia Młodego Europejczyka”

Polskie Stowarzyszenie Badań Wspólnoty Europejskiej (PECSA) – któremu od kilku lat przewodniczy prof. Ewa Latoszek, kierownik Katedry Unii Europejskiej im. Jean Monnet w KES, a którego SGH jest członkiem instytucjonalnym – realizuje w 2014 r. ogólnopolski projekt edukacyjny pt. „Akademia Młodego Europejczyka” (AME). Projekt jest współfinansowany przez Komisję Europejską i Agencję Wykonawczą ds. Edukacji, Kultury i Sektora Audiowizualnego (EACEA) wpisując się w Program Jean Monnet oraz przez Narodowy Bank Polski w ramach programu edukacji ekonomicznej w kraju.

Stowarzyszenie zrzesza pracowników naukowo-dydaktycznych szkół wyższych, niezależnych badaczy, instytucje badawczo-dydaktyczne, uniwersytety i ich jednostki organizacyjne. Poprzez swoje działania o charakterze naukowym i dydaktycznym PECSA dąży do kształtowania świadomego społeczeństwa młodych Europejczyków już na etapie szkoły średniej. Stowarzyszenie stawia sobie również za cel przekazywanie rzetelnej wiedzy na temat integracji europejskiej i procesów społeczno-ekonomicznych w Europie w nowych uwarunkowaniach regionalnych i globalnych.

Realizowany obecnie projekt „Akademia Młodego Europejczyka” wpisuje się w cele działalności naszego Stowarzyszenia. „Akademia” skierowana jest do dość szerokiego spektrum odbiorców, w szczególności do uczniów szkół ponadgimnazjalnych (liceów i techników), ich nauczycieli oraz studentów polskich uczelni. Projekt obejmuje różnorodne działania, wśród których warto wymienić:

- 1) zajęcia w wybranych szkołach średnich prowadzone przez kadrę akademicką stowarzyszoną w PECSA;
- 2) webinarium (tele-wykład) o charakterze metodycznym dla nauczycieli szkół średnich;
- 3) webinaria (tele-wykłady) dla uczniów szkół średnich i studentów;
- 4) skrypt dla nauczycieli szkół średnich na temat podstaw Unii Europejskiej;
- 5) wykłady dla studentów i uczniów szkół ponadgimnazjalnych w wybranych uczelniach;

- 6) konferencję z okazji obchodów Dnia Europy na Wydziale Ekonomicznym Uniwersytetu Gdańskiego w Sopocie w maju 2014 r.;

- 7) konkurs „Polska w Unii” dla uczniów województwa pomorskiego złożony z trzech etapów, którego finał będzie miał miejsce podczas obchodów Dnia Europy w Sopocie.

Aktualne informacje o „Akademii Młodego Europejczyka” są publikowane na stronie internetowej PECSA [www.pecsa.edu.pl], a także na stronach, m.in.: Ośrodka Rozwoju Edukacji, Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Polsce, Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, Uniwersytetu Gdańskiego i Uniwersytetu Warszawskiego. Projekt AME jest również obecny w innych mediach tradycyjnych (m.in. prasa uczelniana) i – oczywiście – na profilu PECSA na Facebooku.

Na tym etapie realizacji projektu pragniemy zwrócić uwagę na trzy pierwsze działania w ramach „Akademii Młodego Europejczyka”, tj. zajęcia dla uczniów szkół średnich oraz webinaria dla uczniów, ich nauczycieli oraz studentów. Zajęcia w szkołach średnich dla uczniów – które odbędą się wiosną tego roku – będą realizowane w sześciu województwach: mazowieckim, śląskim, świętokrzyskim, małopolskim, kujawsko-pomorskim i pomorskim. Badacze skupieni w PECSA poprowadzą zajęcia przede wszystkim w liceach ogólnokształcących i profilowanych w mniejszych miastach. Zajęcia w szkołach średnich są nieodpłatne. Ich tematyka dotyczyć będzie następujących bloków zagadnień:

- 1) podstawy ekonomii,
- 2) podstawy gospodarki rynkowej,
- 3) podstawy przedsiębiorczości,
- 4) pojęcie i zakres globalizacji,
- 5) procesy integracyjne w Unii Europejskiej,
- 6) etapy integracji walutowej.

Szkoły wybierają szczegółową tematykę i formę zajęć, a także wskazują na preferowany termin i określają grupę docelową.

Innowacyjnym elementem projektu są rozbudowane webinarium (tele-wykłady) dla nauczycieli, młodzieży szkol-

nej i studentów. Tele-wykłady jako narzędzie dydaktyczne w szkołach średnich zyskują dopiero na popularności i spotykają się z coraz większym zainteresowaniem ze strony nauczycieli i uczniów. Wzbogacają i urozmaicają one proces nauczania młodzieży, która na co dzień korzysta z nowych technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Na dzień 17 marca br. zaplanowaliśmy 90-minutowe webinarium dla nauczycieli z całej Polski, a w kolejnych tygodniach odbędzie się sześć webinarium dla uczniów, ich nauczycieli i studentów. **Tematy i terminy** tele-wykładów przedstawiają się następująco:

- Unia Europejska w nowych uwarunkowaniach regionalnych i globalnych – 17 marca
- Globalizacja na przestrzeni XIX–XXI w. – 2 kwietnia
- Ustrój Unii Europejskiej – 9 kwietnia
- Jednolity rynek – 24 kwietnia
- Euro – wspólna waluta Europy – 8 maja
- Unia dla młodzieży – 21 maja
- Obywatel Unii i kultura europejska – 28 maja

Webinarium zapewnia wszechstronność i komfort odbioru. Tele-wykład można wyświetlić grupie nauczycieli i uczniów przy wykorzystaniu projektora multimedialnego i tablicy w do-

wolnej sali lekcyjnej w szkole lub na komputerach osobistych w pracowni informatycznej. Studenci będą mogli uczestniczyć w tele-wykładach w dowolnym miejscu, głównie przy wykorzystaniu prywatnych komputerów z dostępem do Internetu o określonych przez nas parametrach. Warunkiem udziału w webinarium będzie zalogowanie się do podanej przez koordynatorów projektu strony internetowej. Dane do logowania będą spersonalizowane i otrzymają je tylko osoby, które zgłoszą swój udział w webinarium.

Aby wziąć udział w zajęciach w szkołach średnich lub w webinarium, trzeba zarejestrować się i wypełnić formularz zgłoszeniowy (w wersji elektronicznej lub papierowej), który jest dostępny m.in. na stronie PECSA.

Serdecznie zapraszamy Państwa do systematycznego śledzenia wydarzeń związanych z „Akademią Młodego Europejczyka” na stronie internetowej PECSA pod adresem: [www.pecsa.edu.pl] oraz na profilu Stowarzyszenia na Facebooku pod adresem: [https://www.facebook.com/stowarzyszeniepecsa].

Kontakt z Biurem PECSA jest możliwy pod adresem: [biuro@pecsa.edu.pl].

Marta Pachocka, Jan Misiuna

Dział Programów Międzynarodowych informuje

Projekty, wizyty przygotowawcze, konkursy, stypendia

Santander Universidades – projekty indywidualne

Projekty indywidualne w ramach sieci Santander Universidades mają na celu m.in.:

- realizację projektów naukowo-badawczych
- wspieranie innowacyjności i unowocześniania szkolnictwa wyższego
- rozwój nowych technologii
- wspieranie przedsiębiorczości
- wspieranie mobilności studentów oraz pracowników.

Wniosek powinien zawierać opis celów projektu, beneficjentów, partnerów, harmonogram realizacji działań, koszty.

Pierwszy etap konkursu rozstrzygnięty będzie na poziomie SGH. Następnie, wybrane projekty będą analizowane w ścisłej współpracy z przedstawicielami programu Santander Universidades w Polsce. Po przeanalizowaniu potrzeb, planów i budżetów projektów, przedstawiciele programu Santander Universidades podejmą wspólnie z SGH decyzję o wysokości przyznanego dofinansowania. Zakres współpracy w ramach programów indywidualnych określony zostanie szczegółowo w odrębnej umowie.

Na stronie DPM [http://administracja.sgh.waw.pl/pl/DPM/wspolpraca_miedzynarodowa/organizacje/Strony/default.aspx] znajduje się lista uczelni należących do Programu San-

tander Universidades oraz link do ogólnych zasad wnioskowania o dofinansowanie realizacji projektów indywidualnych uczelni: [http://www.bzwbk.pl/santanderuniversidades-pl/o-programie/programy-indywidualne/programy-indywidualne.html].

O dofinansowanie mogą ubiegać się także projekty prowadzone z uczelniami spoza listy, ale wtedy finansowane są jedynie koszty odnoszące się do wydatków SGH.

Wnioski o dofinansowanie projektów należy składać w Dziale Programów Międzynarodowych, pokój nr 11. Termin zgłaszania projektów upływa 14 marca 2014 r. (piątek). W przypadku pytań – kontakt z Elżbietą Fonberg-Stokłuską, DPM, tel. 9840.

Wizyty przygotowawcze FSS – przedłużony termin składania wniosków

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji pełniąc rolę Operatora Programu Fundusz Stypendialny i Szkoleniowy ogłasza, iż termin składania wniosków w ramach Działania Wizyty Przygotowawcze został przedłużony do 31 marca 2014 r.

1. Działania podlegające dofinansowaniu w ramach naboru: nabór jest otwarty dla wniosków składanych w ramach działania Wizyty Przygotowawcze. Są to krótkie wizyty przedstawicieli instytucji edukacyjnych, mające na celu:

- nawiązanie współpracy pomiędzy instytucjami

- podtrzymanie i rozwinięcie dotychczasowych kontaktów międzyinstytucjonalnych
- przygotowanie i zaplanowanie wspólnego projektu
- wypełnienie wniosku aplikacyjnego w celu ubiegania się o dofinansowanie z Funduszu Stypendialnego i Szkoleniowego lub z innych programów.

2. Uprawnieni wnioskodawcy: instytucja wnioskująca musi być zarejestrowana od co najmniej 12 m-cy, licząc do dnia składania wniosku. Polska – uprawnieni wnioskodawcy to instytucje zajmujące się kształceniem formalnym, takie jak:

- szkoły (podstawowe, gimnazjalne, ponadgimnazjalne, zawodowe, technika)
- szkoły wyższe (publiczne i niepubliczne)
- publiczne placówki kształcenia ustawicznego i praktycznego
- instytucje prowadzące studia trzeciego stopnia, kończące się uzyskaniem kwalifikacji trzeciego stopnia (takie jak: uczelnie, jednostki PAN, instytuty badawcze lub instytuty naukowe).

Dla wnioskodawcy polskiego wymagany jest partner (instytucja przyjmująca) z Norwegii, Islandii lub Liechtensteinu. Kraje–Darczyńcy (Islandia, Liechtenstein, Norwegia) – uprawnione instytucje to: szkoły, uczelnie, inne instytucje oferujące edukację na wszystkich poziomach, sektor prywatny – przedsiębiorstwa i partnerzy społeczni współpracujący z instytucjami edukacji, organizacje publiczne i prywatne, w tym instytucje not-for-profit i pozarządowe, ośrodki badawcze. Dla wnioskodawcy z Islandii, Liechtensteinu i Norwegii lub wymagany jest partner (instytucja przyjmująca) z Polski.

3. Czas trwania pojedynczej wizyty: wizyta może trwać od 1 do 5 dni roboczych, najwcześniej może rozpocząć się 29 stycznia 2014, najpóźniej musi się zakończyć 30 czerwca 2014.

4. Kwota środków przeznaczonych na dofinansowanie: całkowita alokacja (środki z funduszy norweskich oraz funduszy EOG 2009–2014 wraz z wkładem krajowym) na konkurs wynosi 177 284 euro. Nabór prowadzony jest w trybie on-going co oznacza, że każdy wniosek spełniający kryteria formalne i merytoryczne będzie na bieżąco rekomendowany do dofinansowania, aż do wyczerpania dostępnej alokacji.

5. Dofinansowanie pojedynczej wizyty: dofinansowanie otrzymane na realizację wizyty przygotowawczej ze środków FSS pokrywa 100% całkowitych kwalifikowalnych kosztów. Wkład własny nie jest wymagany.

6. Koszty kwalifikowane: w ramach wizyty przygotowawczej kwalifikowalne będą następujące typy wydatków:

- koszty podróży i ubezpieczenia w wysokości maksymalnej 500 euro
- koszty utrzymania w wysokości 250 euro za dzień, dodatkowo koszty wynikające ze specjalnych potrzeb, np. niepełnosprawności (jeśli dotyczy).

7. Kryteria wyboru projektów: ocena projektów jest dwuetapowa i składa się z oceny formalnej i merytorycznej. Wyłącznie projekty, które spełnią wszystkie kryteria formalne będą podlegały ocenie merytorycznej. Oceny formalnej i merytorycznej dokonuje Operator Programu. Wnioski będą traktowane jako spełniające kryteria formalne, jeśli m.in.:

- zostaną złożone w określonym terminie
- zostaną złożone na odpowiednich formularzach aplikacyjnych

- są podpisane przez właściwe osoby
- wszystkie wymagane obowiązkowe załączniki są dołączone.

Kompletna lista kryteriów znajduje się w Karcie Oceny Formalnej (zobacz pkt. 11, Dokumenty do pobrania). Ocenie merytorycznej będą podlegały następujące zagadnienia:

- cel wizyty osoby indywidualnej jak i instytucji
- agenda oraz plan działań podejmowanych podczas wizyty
- przełożenie planowanych działań na stworzenie przyszłego projektu
- kwalifikacje i doświadczenie zawodowe indywidualnego uczestnika wizyty
- list intencyjny (instytucja przyjmująca) oraz list rekomendujący (uczelnia macierzysta) potwierdzające, że obydwie instytucje wspierają tę wizytę.

Dodatkowo ocena merytoryczna obejmować będzie także ocenę wnioskowanego budżetu w odniesieniu do proponowanych działań.

Kompletna lista kryteriów znajduje się w Karcie Oceny Merytorycznej (zobacz pkt. 11, Dokumenty do pobrania).

Rekomendacji projektów do dofinansowania dokonuje Operator Programu. Ostateczną decyzję dotyczącą przyznania dofinansowania dla projektu podejmuje Zarząd Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji na mocy uchwały.

8. Termin, miejsce i sposób składania wniosków o dofinansowanie projektów: wniosek należy składać do Operatora na co najmniej 8 tygodni przed planowaną wizytą. Nabór projektów odbywa się w okresie od 4 grudnia 2013 do 31 marca 2014, do godz. 16.00. Termin końcowy odnosi się zarówno do dokumentacji aplikacyjnej składanej w wersji papierowej jak i do wersji elektronicznej, składanej za pośrednictwem generatora wniosków.

W przypadku niewyczerpania puli środków dostępnej w tym naborze, termin składania wniosków może ulec wydłużeniu. Operator zamieści stosowną informację na stronie internetowej [www.fss.org.pl]. Wniosek składa się z części polskiej oraz angielskiej. Wniosek musi zostać obowiązkowo złożony poprzez generator wniosków znajdujący się na stronie: <https://online.frse.org.pl>

Dodatkowych informacji udzielają pracownicy Biura FSS (w dni robocze, od 9.00 do 16.00):

Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji, Fundusz Stypendialny i Szkoleniowy, ul. Mokotowska 43, 00-551 Warszawa, tel. +48/22 4631000, fax +48/22 4631028 [fss@frse.org.pl], [www.fss.org.pl].

Dane kontaktowe w celu uzyskania dodatkowych informacji dot. poszukiwań partnerów z Islandii, Liechtensteinu i Norwegii:

Islandia: Icelandic Centre for Research (RANNIS)/ Islandzkie Centrum Badań RANNIS Vidar Helgason Laugavegur 13 101 Reykjavík, Iceland tel. +354 515 5800, fax +354 552 9814, rannis@rannis.is, [http://www.rannis.is].

Liechtenstein: Agentur für Internationale Bildungsmöglichkeiten/Agencja ds. Kształcenia Międzynarodowego AIBA Marion Kindle-Kühnis Postplatz 2 / Postfach 22 FL-9494 Schaan, Liechtenstein, tel. +423 2367220, fax +423 236 7224, info@aiba.llv.li, [http://www.aiba.llv.li/], [http://www.eeagrants-li.com/].

Norwegia: The Norwegian Centre for International Cooperation in Education (SIU)/Norweskie Centrum Współpracy Międzynarodowej w Edukacji SIU Veena Gill i Ieva Serapinaite Postbox 7800 N-5020 Bergen, Norway tel. +4755308800, fax +4755308801, siu@siu.no, [www.siu.no].

Konkursy wniosków w programie Erasmus+

Akcja 1: Wspólne studia magisterskie

- termin składania wniosków: 27 marca 2014 r.
- udział studentów w innowacyjnych programach wspólnych studiów drugiego stopnia z możliwością uzyskania stypendium na pokrycie kosztów kształcenia i utrzymania podczas pobytu w innym kraju europejskim.
- działanie zarządzane centralnie przez Komisję Europejską. Wnioski o dofinansowanie organizacji wspólnych studiów magisterskich składają instytucje koordynujące projekt do Agencji Wykonawczej działającej w imieniu Komisji Europejskiej.
- studenci ubiegają się o przyjęcie na wspólne studia magisterskie zgodnie z warunkami określonymi przez grupę uczelni prowadzących tego typu studia.
- więcej informacji na stronie: [http://ec.europa.eu/education/opportunities/higher-education/joint-master_en.htm].

Akcja 2: Współpraca na rzecz innowacji i dobrych praktyk

W ramach tej akcji przewidziane są następujące działania w obszarze szkolnictwa wyższego: partnerstwa strategiczne, sojusze na rzecz wiedzy oraz projekty wspierające modernizację/reformy szkolnictwa wyższego w krajach partnerskich.

Partnerstwa strategiczne

Przykłady działań: działania wzmacniające współpracę organizacji uczestniczących w obszarze wymiany dobrych praktyk; działania pozwalające na rozwój, testowanie i wdrożenie innowacyjnych praktyk; działania ułatwiające uznawanie wiedzy, umiejętności i kompetencji nabytych w drodze uczenia się formalnego, pozaformalnego i nieformalnego; współpraca władz regionalnych na rzecz promowania rozwoju edukacji; inicjatywy międzynarodowe na rzecz aktywnego obywatelstwa i przedsiębiorczości, w tym przedsiębiorczości społecznej; organizowanie działań edukacyjnych – możliwości odbywania i prowadzenia zajęć oraz mobilności edukacyjnych – jeśli stanowią wartość dodaną w osiągnięciu celów projektu.

Zasady i terminy: termin składania wniosków: 30 kwietnia 2014 (do 12:00); termin rozpoczęcia projektu: 1 września 2014; czas trwania projektu: 2 lub 3 lata; skład partnerski: minimum 3 instytucje z 3 różnych krajów europejskich uczestniczących w programie; jedna pełni rolę koordynatora, pozostałe są partnerami; kraje uprawnione: kraje programu (tj. uczestniczące w programie); procedura wnioskowania: wnioski składane przez instytucję koordynującą do Narodowej Agencji w kraju, w którym instytucja ma siedzibę; umowa podpisywana z koordynatorem projektu; informacje o składaniu wniosków: [<http://erasmusplus.org.pl/zaproszenie-do-skladania-wnioskow/>].

Sojusze na rzecz wiedzy

Termin składania wniosków: 3 kwietnia 2014 r. Jest to działanie zarządzane centralnie przez Komisję Europejską. Szczegółowe informacje związane z procedurą aplikowania można znaleźć na europejskiej stronie programu Erasmus+ [<http://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/>].

Projekty wspierające modernizację/reformy szkolnictwa wyższego w krajach partnerskich

Termin składania wniosków: 3 kwietnia 2014 r. Jest to działanie zarządzane centralnie przez Komisję Europejską. Szczegółowe informacje związane z procedurą aplikowania można znaleźć na europejskiej stronie programu Erasmus+.

Informacje nt. powyższych działań można znaleźć na stronie: [<http://ec.europa.eu/education/policy/strategic-frame->

[work/index_en.htm](http://ec.europa.eu/education/policy/strategic-frame-work/index_en.htm)] (przykład wniosku e-form jest dostępny na stronie: [http://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/documents/form/strategic_partnerships_higher_education_en.pdf]).

Jean Monnet

Termin składania wniosków: 26 marca 2014 r.; katedry, moduły, centra doskonałości, wsparcie dla instytucji i stowarzyszeń, sieci, projekty. Więcej informacji na stronie: [http://ec.europa.eu/education/opportunities/jean-monnet/index_en.htm].

Stypendia Rządu Francuskiego na rok akademicki 2014/15

Dział współpracy naukowej i uniwersyteckiej ambasady Francji w Polsce ogłasza nabór do programów stypendialnych rządu francuskiego (BGF) na rok akademicki 2014/2015. Wnioski można składać do 10 marca 2014, do następujących programów: Master 2 i Doktorat typu cotutelle.

Programy te, przeznaczone dla polskich studentów, którzy kształcili się we Francji nie dłużej niż 12 miesięcy, mają na celu ożywienie wymiany naukowej pomiędzy Polską a Francją. Różne programy stypendialne są opisane na stronie Instytutu Francuskiego: [<http://institutfrancais.pl/sciences-universites/presentation-des-programmes-de-bourses/>].

Stypendium doktoranckie cotutelle pokrywa koszty trzech pobytych polskiego doktoranta we Francji, w ramach umowy cotutelle. Długość każdego pobytu wynosi maksymalnie 5 miesięcy w roku akademickim, od października do marca, w czasie trzech lat trwania stypendium. Ponieważ w Polsce na doktorat przeznaczają się na ogół cztery lata, to wnioski o przyznanie stypendium cotutelle często składają kandydaci po pierwszym roku studiów doktoranckich. Stypendium obejmuje zwłaszcza:

- zwrot kosztów studiów (do wysokości 610 euro)
- ubezpieczenie społeczne stypendysty
- prawo do miejsca w hotelu uniwersyteckim
- comiesięczne świadczenie w wysokości 770 euro/miesiąc.

Aczkolwiek wszystkie dyscypliny nauki są brane pod uwagę, to w roku 2014/2015 następujące dziedziny będą traktowane priorytetowo: energetyka (energetyka atomowa, oparta na kopalinach i odnawialne źródła energii), zrównoważony rozwój, agronomia i bezpieczeństwo żywnościowe, nanotechnologie, fizyka atomowa, astronomia, nauki biologiczne i badania nad rakiem, biotechnologie, technologie IT. Kandydaci składają kompletną dokumentację. Wniosek można pobrać ze strony Instytutu francuskiego.

Skompletowane dokumenty należy przesłać najpóźniej do 10 marca 2014 do ambasady, która zorganizuje w swojej siedzibie komisje stypendialne złożone z ekspertów z danych dziedzin. Komisje oceniać będą kandydatów, ich projekty i wnioski w czasie rozmów kwalifikacyjnych. Decyzja o przyznaniu stypendium zostanie przekazana w maju. Opiekę nad stypendystą będzie sprawowała ambasada Francji wspólnie z operatorem stypendiów, Campus France.

Programy stypendialne, o których mowa przyczyniają się do ożywienia kontaktów naukowych na wysokim poziomie pomiędzy Polską a Francją oraz są doskonałym sposobem na rozpoczęcie lub pobudzenie współpracy pomiędzy laboratoriami badawczymi działającymi w obu krajach. Więcej informacji można znaleźć na stronie Instytutu Francuskiego oraz Działu Programów Międzynarodowych (Aktualności → Stypendia).

(DPM)

Prof. Sławomir Sztaba, prorektor KES

Prof. Katarzyna Żukrowska, dyrektor ISM KES

*Dr Małgorzata Mołęda-Zdziech,
kierownik Akademii Lobbyingu KES*

Kobiety w lobbyngu i rzecznictwie interesów w Polsce – dyskusja panelowa

30 stycznia 2014 r.

Dr Karolina Wigura, Monika Constant, dr Agnieszka Rymśa, Anna Mazgal

Piotr Frączak, Grażyna Kopińska, Anna Kadzikiewicz

Anna Kadzikiewicz, z „czerwoną plakietką” lobbyisty

Fot. Maciej Górski

Uroczystość ukończenia studiów licencjackich i magisterskich

7 grudnia 2013 r.

Fot. Maciej Górski

Konferencja Naukowa

Wyzwania dla rynku ubezpieczeń komunikacyjnych

4 grudnia 2013 r.

Fot. Maciej Górski

Czy system edukacji wyższej ma sens?

Nie ukrywam, że było mi bardzo miło, kiedy po ukazaniu się w Money.pl jednego z moich cotygodniowych tekstów (*Elastyczny czas pracy? Pracownik to nie niewolnik*), redaktor Jacek Wójcik zwrócił się do mnie z propozycją napisania artykułu do Gazety SGH. Od razu spytałem redaktora Wójcika o to, kto najczęściej czyta Gazetę. W odpowiedzi usłyszałem, że głównie wykładowcy, ale także najaktywniejsi studenci oraz absolwenci. Staralem się zatem napisać ten artykuł tak, aby każdy znalazł w nim coś dla siebie.

Kim jest Paweł Szwarcbach?

Na początek jednak się przedstawię: wywodzę się z SGH, tutaj ukończyłem finanse i rachunkowość oraz zarządzanie i marketing. Obecnie doktoryzuję się w dyscyplinie nauk o zarządzaniu. Swoją aktywność zawodową zacząłem na trzecim roku studiów. Najpierw był to państwowy bank, potem rodzinna firma e-commerce – mało ludzi, duże obroty. W połowie piątego roku studiów przeszedłem na drugą stronę pierwszej barykady – zostałem konsultantem freelancerem. Nieco później na drugą stronę drugiej barykady – zacząłem prowadzić zajęcia na uczelniach. Zasiadam także w Zarządzie Stowarzyszenia Mensa Polska.

Przechodzenie na drugą stronę dowolnej barykady całkowicie zmienia perspektywę. Smakowanie wcześniej nieznanego poszerza horyzonty i jeśli życzyłbym sobie, aby w ludziach mnie otaczających coś się zmieniło, to chciałbym, by byli bardziej otwarci na nowe doświadczenia. Ja przeszedłem dwie barykady: ze studenta na wykładowcę i z pracownika na przedsiębiorcę, okazjonalnego pracodawcę. Każde z tych przejść otworzyło nowe perspektywy.

Sztuką jest ciekawie wykladać

Odkąd zacząłem pracować ze studentami staram się dziękować wykładowcom za każdy wykład, w którym uczestniczę jako student. Przekonałem się bowiem na własnej skórze ile pracy potrzeba, by taki wykład przygotować. Zrozumiałem także, że studenci (a czasami nawet władze uczelni) oczekują, że podczas wykładu przekazana zostanie merytoryczna wiedza na konkretny temat, przydatna w przyszłej karierze zawodowej absolwenta. Coś na wzór tego, co pamiętam ze szkoły podstawowej: data, lekcja nr, temat... A ja ani nie chcę brać, ani dawać takich wykładów.

Moim zdaniem, jak wskazuje sama nazwa, do nauczania się zawodu służy szkoła zawodowa (niekoniecznie w dokładnie takiej formie, w jakiej obecnie występuje w Polsce). I swoją drogą uważam, że w obecnym systemie kształcenia szkoła zawodowa nie jest należycie wykorzystywana. Jestem sobie w stanie wyobrazić bardzo dobrego księgowego, który nie ukończył kilku-letnich studiów, a do wykonywania swojego zawodu kształcił się rok i dodatkowo odbył półroczne praktyki. Oczywiście, nie będzie on może nigdy pracował w Wielkiej Czwórce, ale na księgowego to, co umie w zupełności wystarczy. Nie będzie też musiał uczestniczyć w tych wszystkich zajęciach, w których musi uczestniczyć studiując, a które są mu absolutnie niepotrzebne do sumiennego i rzetelnego wykonywania swojego zawodu. Ten mój pogląd nie ogranicza się jednak do księgowych: nauczyciel w szkole, pielęgniarka, grafik komputerowy, programista, account manager, analityk finansowy – te wszystkie zawody wymagają albo pewnej ściśle określonej wiedzy, albo też konkretnych umiejętności, ale chyba nie wymagają pięciu lat nauki, bądź co bądź, dosyć różnorodnej tematycznie.

Do czego zatem moim zdaniem powinna służyć uczelnia? Jakkolwiek górnolotnie to nie zabrzmiało, do kształtowania ludzi, którzy będą zmieniali świat, choćby nawet jego małe kawałeczki. Do kształtowania, nie kształcenia. Ludzie, którzy trafiają na

studia nie powinni, moim zdaniem, przychodzić tam po twardą wiedzę, którą mogą znaleźć w książkach lub internecie, bo szkoda na to czasu. Powinni przychodzić, aby wykształcić w sobie pewne umiejętności, a przede wszystkim po inspirację. Osobiście z czasów studiów magisterskich najgorzej wspominam dwa typy wykładów. Pierwszy, podczas którego wykładowca czyta – nie ważne przy tym, co czyta. Zamiast czytać mógłby dać studentom materiał do przeczytania i wszystkim byłoby wygodniej. Drugi typ to taki, w którym dowiadujemy się, że aby przejść przez drzwi należy stanąć przed drzwiami, wyciągnąć rękę, złapać dłońią klamkę, ruchem dłoni skierowanym w dół, zmienić położenie klamki, puścić klamkę, przejść przez drzwi. Warto uzupełnić, że drzwi dzielimy na: drewniane i blaszane oraz zewnętrzne, wewnętrzne, przeciwpożarowe itd.

O ile trudno polemizować z brakiem sensu uczestniczenia w wykładzie, podczas którego wykładowca czyta, o tyle drugi przypadek, jakkolwiek przerysowany, nie jest już tak oczywisty. Trzeba bowiem przyznać, że znajduje się tam porządne ustrukturyzowanie intuicyjnej wiedzy wraz z dokładnym, enumeratywnym wskazaniem potencjalnych obszarów jej zastosowania. Nie mogłoby być lepiej, jak na szkołę zawodową.

Inspirujący wykład o niczym

Najcieplej natomiast wspominam te wykłady, podczas których nie było czego notować. Prowadzący nie przekazywał żadnej wiedzy, tylko opowiadał. Z pozoru mówił o niczym, a jednak po pewnym czasie okazywało się, że wiele z tych opowieści zapamiętałem, a co więcej – potrafiłem je wykorzystać w życiu. Niestety, spora część studentów miała do tego typu wykładów inne podejście: „Super, ja tu przychodzę, on gada coś bez sensu, a potem i tak trzeba się będzie slajdów nauczyć na egzamin”.

Decyzja o tym, czy nauczać zawodu czy też inspirować studentów nie jest z pewnością łatwa. Każdy przecież obawia się oceny ze strony słuchaczy. Moim zdaniem takiej oceny nie należy wyeliminować całkowicie, ale jej waga mogłaby być niższa. Wykładowca powinien cieszyć się większą autonomią, tym większą, im większy jest autorytet, na który sobie zapracował. Nawiązując natomiast do mojego artykułu w Money i zamykając tym samym tekst klamrowo – jest jeszcze jeden powód, dla którego moim zdaniem nie warto uczyć (się) zawodu na studiach.

W dzisiejszych czasach nie da się przewidzieć jakie zawody będą pożądane w przyszłości, które z obecnych będą jeszcze istniały oraz jak długo będzie funkcjonowała instytucja pracownika w jej obecnym kształcie. Bez względu jednak na to, co wydarzy się w tym zakresie, można z dużą dozą prawdopodobieństwa przewidywać, którzy absolwenci sobie poradzą. Moim zdaniem będą to osoby elastyczne, odważnie biorące życie w swoje ręce, dumne z wygranej, nie bojące się porażki, łączące niepołączone kropki, zmieniające *status quo* i wierzące w niemożliwe. Tacy ludzie byli, są i będą, i oby nie zabłądzili gdzieś w zakamarkach dzisiejszych szkół zawodowych.

Paweł Szwarcbach

Mentor i Przyjaciel

Odszedł Profesor Zbigniew Messner

Profesor Zbigniew Messner należał do grona Mistrzów Polskiej Rachunkowości, zmarł 10 stycznia 2014 r.

Człowiek, który swoimi dokonaniem wpisał się także w historię naszej Alma Mater.

Jednym z recenzentów pracy doktorskiej Zbigniewa Messnera pt. *Rachunek kosztów produkcji wielkich pieców i kierunki jego rozwoju w polskim hutnictwie żelaza* był prof. dr Stanisław Skrzywan z SGPiS. Profesor Messner uczestniczył w postępowaniu awansowym pracowników naukowych między innymi naszej Uczelni, napisał kilkadziesiąt recenzji prac doktorskich i habilitacyjnych, a także wniosków na tytuły naukowe z inicjatywy szkół wyższych i Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej.

Dorobek naukowy i dydaktyczny profesora Messnera jest wyjątkowo bogaty. Składają się nań bardzo liczne prace naukowe, podręczniki i skrypty, publikowane zarówno przez wydawnictwa centralne, jak i uczelniane. Cały dorobek naukowy profesora Messnera obejmuje łącznie ponad 200 pozycji, w tym między innymi 11 monografii i rozpraw, 8 opracowań naukowo-badawczych dla przemysłu, ponad 30 podręczników i skryptów oraz kilkadziesiąt artykułów i ekspertyz. Wiele pozycji naukowych Profesora jest cytowanych w pracach naukowych innych autorów oraz w pracach promocyjnych (habilitacyjnych, doktorskich i magisterskich).

Profesor Messner posiadał również znaczący dorobek w dziedzinie kształcenia kadr naukowych. W działalności naukowo-dydaktycznej wypromował 20 doktorów nauk ekonomicznych oraz ponad 400 magistrów nauk ekonomicznych.

Możliwość wspólnej realizacji misji akademickiej dla rozwoju rachunkowości była dla nas zaszczytem. Wspomagał nas wiedzą, talentem i doświadczeniem do ostatnich swoich dni. We wrześniu 2013 r. uczestniczył w Ogólnopolskim Zjeździe Katedr Rachunkowości (organizowanym przez Katedrę Rachunkowości SGH) nie tylko z racji pełnionej funkcji Prezesa Stowarzyszenia Księgowych w Polsce – partnera organizacyjnego konferencji, a także, a może przede wszystkim, jako oddany bezgranicznie nauce i działaniom społecznym w obszarze rachunkowości i rewizji finansowej. Pasja i zaangażowanie Profesora zmieniły społeczne postrzeganie rachunkowości – z nudnej, choć niezwykle przydatnej dziedziny ekonomii nazywanej księgowością – do podstawy systemu informacyjnego działalności gospodarczej w skali mikro i makro w globalnej gospodarce opartej na wiedzy.

Profesor Zbigniew Messner urodził się 13 marca 1929 r. w Stryju w województwie stanisławowskim. Po wojnie przeniósł się z rodziną do Gliwic. Tam też rozpoczął swoją edukację. Przez większą część życia pracował jako wykładowca/nauczyciel akademicki. Jego związki z polityką to konieczność tamtych lat – Premier Rządu PRL w latach 1985–1988. Zdaniem Messnera jako nowego szefa rządu konieczne było przeprowadzenie trudnych reform, których skutkiem byłoby przejściowe pogorszenie sytuacji ludzi. Decyzję o przeprowadzeniu reform zdecydowano rozstrzygnąć w demokratycznym referendum, które przeprowadzono 29 listopada 1987 r. Przy 44,3% frekwencji – 67,3% opowiedziało się za proponowanymi reformami. Z uwagi na niską frekwencję wyniki głosowania uznano za niewiążące, co przesądziło o zaniechaniu działań naprawczych gospodarki polskiej. Było to przyczyną złożenia dymisji. Profesor powrócił do działalności naukowej i społecznej. W tak krótkim wspomnieniu nie sposób wymienić wszystkich funkcji i zasług Profesora. Wyrazem uznania dla zasług Pana Profesora był liczny udział w uroczystości pogrzebowej osób z różnych środowisk (w tym rządowego).

Pogrzeb prof. Zbigniewa Messnera odbył się w sobotę, 18 stycznia 2014 r. w kościele parafialnym pod wezwaniem Najświętszej Marii Panny w Konstancinie-Jeziornie. Odszedł człowiek szlachetny, życzliwy ludziom, o rozległej wiedzy i doświadczeniu, które chętnie przekazywał młodym pokoleniom, nasz promotor i przyjaciel Katedry. Kiedyś ktoś powiedział, że mądrość powinno nosić się jak zegarek. Nie żeby się nią popisywać, ale żeby w razie czego wiedzieć, która godzina. Profesor zapewne o tym wiedział, bo naukową i życiową mądrość nosił jak wspomniany zegarek.

Na Jego grobie złożone zostało mnóstwo kwiatów, w tym także kwiaty od Władz i Społeczności akademickiej SGH oraz przyjaciół z Katedry Rachunkowości.

Anna Karmańska, Ewa Hellich, Joanna Wielgórska-Leszczyńska
Katedra Rachunkowości, Kolegium Zarządzania i Finansów

Uroczystość ukończenia studiów licencjackich i magisterskich

7 grudnia 2013 roku odbyła się uroczysta graduacja dla absolwentów, którzy ukończyli studia licencjackie i magisterskie w roku akademickim 2012/2013. Przygotowania do uroczystości poprzedziła intensywna kampania informacyjna. Do wszystkich absolwentów został dwukrotnie wysłany mailing, zamieszczono informację na stronie głównej, Facebooku, w Serwisie Kariera. Uroczystość cieszyła się bardzo dużym zainteresowaniem. Wzięło w niej udział 262 absolwentów i 263 osób towarzyszących. Nowością był przekaz on-line oficjalnej części uroczystości, który cieszył się bardzo dużą popularnością. Duże zainteresowanie budziło również stoisko, w którym podczas uroczystości można było kupić pamiątki z logo SGH.

Uroczystość rozpoczęła się punktualnie o godzinie 12.00 w Auli Głównej im. Oskara Langego. Po wejściu władz Uczelni uczestnicy wysłuchali hymnu Polski w wykonaniu Chóru Akademickiego SGH. Uroczystość prowadził rzecznik prasowy Uczelni Marcin Poznań. Przybyłych gości powitał rektor prof. dr hab. Tomasz Szapiro. W swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na to, że graduacja jest dniem, w którym myślimi wraca się do chwili, w której podjęta została decyzja o wyborze Uczelni, przebiegu rekrutacji i studiów. Po latach studiowania studenci stają się wychowankami. To wtedy właśnie splatają się losy studentów, pracowników i wychowanków, ponieważ każda z tych grup buduje siłę pozostałych.

Prof. T. Szapiro z zadowoleniem stwierdził, że według badań 85% absolwentów naszej Uczelni pracuje zgodnie z ukończonym kierunkiem studiów. Jak podkreślił, nie jest to żaden przypadek. SGH potrafi zaproponować ofertę, która dopasowana jest do potrzeb rynku i zarazem zgodna z predyspozycjami studentów, ponieważ to studenci dokonują ostatecznego wyboru. Rektor zauważył, że po skończeniu studiów i wejściu na rynek pracy absolwenci – jak pokazuje praktyka – nie tracą kontaktów z SGH. Wracają na Uczelnię z dziećmi na Uniwersytet Dziecięcy, na studia podyplomowe, a także na Uniwersytet Trzeciego Wieku. Prof. T. Szapiro zaznaczył, że SGH jest uczelnią otwartą, otwartą na spór akademicki, odmienne poglądy, a także na dyskusję na każdy temat. Kończąc wystąpienie złożył gratulacje wszystkim absolwentom i życzył, żeby oni również wracali do SGH jako wybitni działacze gospodarczy i polityczni.

Następnie dziekan Studium Licencjackiego prof. dr hab. Wojciech Morawski przywitał absolwentów Studium Licencjackiego i życzył im powodzenia na dalszym poziomie edukacji i sukcesów w karierze zawodowej. Jednocześnie zwrócił uwagę na to, że ukończenie studiów licencjackich jest mniejszym przełomem w życiu, ponieważ większość absolwentów studiów licencjackich kontynuuje naukę na studiach magisterskich. Życzył również, aby w wyjątkowych sytuacjach absolwenci kierowali się bezinteresownością, solidarnością i przyzwoitością.

Po wystąpieniu prof. Wojciecha Morawskiego przystąpiono do wręczania dyplomów z wyróżnieniem i listów gratulacyjnych absolwentom studiów licencjackich. Rektor wręczył dyplom z wyróżnieniem, a prorektor ds. dydaktyki i studentów prof. dr hab. Piotr Ostaszewski upominek absolwentce SL Magdalenie Koziańskiej, zaś prof. Wojciech Morawski w obecności prof. Piotra Ostaszewskiego listy gratulacyjne z okazji ukończenia studiów wszystkim absolwentom studiów licencjackich.

Taki sam przebieg miała uroczystość dla absolwentów studiów magisterskich. Dziekan Studium Magisterskiego dr hab. Magdalena Kachniewska, prof. SGH po przywitaniu absolwentów SM zauważyła, że ostatni rok nauki uczestników uroczystości zbiegł się z pierwszym rokiem pełnienia przez nią funkcji Dziekana Studium Magisterskiego. Dziekan Kachniewska przekazała gratulacje absolwentom, ich rodzicom i innym osobom towarzyszącym wychowankom. Po jej wystąpieniu przystąpiono do wręczania dyplomów z wyróżnieniem i listów gratulacyjnych. Rektor Szapiro wręczył dyplomy z wyróżnieniem, prorektor Ostaszewski nagrody, a dziekan Kachniewska w obecności P. Ostaszewskiego listy gratulacyjne. Dyplomy z wyróżnieniem otrzymali: mgr Natalia Babulewicz, mgr Kamil Gala, mgr Joanna Matus i mgr Agata Pałgan.

Rzecznik M. Poznań prowadząc uroczystość i wymieniając nazwiska absolwentów mówił o istotnych osiągnięciach poszczególnych osób, m.in. w prestiżowych konkursach krajowych i międzynarodowych, w sporcie itp.

Każdemu z absolwentów studenci wręczali różę. Chór na ich cześć odśpiewał *Gaudeamus Igitur*.

W imieniu wszystkich absolwentów głos zabrał mgr Kamil Gala. Podziękował za wspólnie spędzony czas, wsparcie, pomysły i inicjatywy. Podziękował władzom Uczelni, pracownikom naukowo-dydaktycznym i administracyjnym za popieranie inicjatyw studenckich, wielką różnorodność i swobodę wyboru. Podziękował również zebranim na uroczystości gościom, rodzicom i przyjaciółom za udzielane wsparcie. Na zakończenie stwierdził, że studia w SGH dzięki swojej różnorodności i swobodzie wyboru spowodowały, że każdy znalazł coś dla siebie, również dzięki możliwości uczestnictwa m.in. w kołach naukowych, wymianach, konferencjach, warsztatach. Nabyte umiejętności mają istotne znaczenie w mierzeniu się z wymaganiem współczesnego rynku pracy.

W imieniu studentów przewodnicząca Samorządu Marta Łącka pogratulowała absolwentom ukończenia najlepszej uczelni ekonomicznej w Polsce. Najlepszej, bo według M. Łąckiej tworzonej z najlepszych studentów. M. Łącka wyraziła nadzieję, że czas spędzony przez absolwentów na studiach był najbardziej wartościowym okresem życia, pełnym doświadczeń, wyzwań i licznych sukcesów. Stwierdziła, że studia nie przynoszą tylko ocen w indeksie, ale także wychowują i kształcą osobowość, pokazując nowe perspektywy, uczą samodzielności i elastyczności. Jej zdaniem żadna uczelnia w Polsce nie umożliwia studentom od samego początku dokonywania wyboru własnej ścieżki nauczania, nie może poszczycić się równie aktywną działalnością studencką, silnym samorządem studenckim, kilkudziesięcioma kołami naukowymi, niezależną prasą, zorganizowaniem kilkuset inicjatyw rocznie, i wreszcie, żadna uczelnia nie może poszczycić się tak znamienitą kadrą profesorską, praktykami biznesu i naukowcami. Wyraziła nadzieję, że SGH dla uczestników uroczystości była, jest i będzie na zawsze ich Alma Mater.

Prorektor ds. dydaktyki i studentów prof. Piotr Ostaszewski w swoim wystąpieniu pogratulował absolwentom, zaprezentował *Moją Księgę SGH* zachęcając jednocześnie do wpisów. W dalszej części wystąpienia przybliżył sylwetkę dr Agnieszki Chłoń-Domińczak, która wygłosiła wykład graduacyjny pod

tytułem *Co dają studia z perspektywy praktyki i badań rynku pracy*.

Dr Agnieszka Chłoń-Domińczak w swoim wystąpieniu zwróciła uwagę na to, że po ukończeniu studiów absolwenci rozpoczynają nowy etap w życiu, otwiera się przed nimi wiele dróg i możliwości. Wchodząc na rynek pracy powinni pamiętać o tym, że świat zmienia się szybciej niż się wydaje, więc przez cały czas powinni się uczyć. Podczas studiów absolwenci nabyli wiele różnorodnych kompetencji, nie tylko wiedzę, ale również umiejętność pracy w zespole, komunikowania się, określenia priorytetów, otwarcia się na nauczanie i rozwój, czyli kompetencji cenionych przez pracodawców na rynku pracy. Stwierdziła, że rozpoczynając życie zawodowe trzeba cały czas się rozwijać, czyli należy się uczyć, ale równocześnie nie można zapominać o swoich pasjach, o życiu prywatnym. Dopiero wtedy można osiągnąć równowagę.

Wystąpienie dr Agnieszki Chłoń-Domińczak podczas uroczystości ukończenia studiów licencjackich i magisterskich

Kompetencje dzisiaj i w przyszłości

– refleksje na tle wyników Międzynarodowego Badania Kompetencji Osób Dorosłych PIAAC

Świat wokół nas zmienia się coraz szybciej. Widać to szczególnie w świecie nowych technologii. Dzisiaj większość z nas nie wyobraża sobie życia bez smartfonów, laptopów, tabletów, dzięki którym pozostajemy w niemal ciągłym kontakcie ze światem wirtualnym. Często w ten świat zagłębiamy się po to, by śledzić bieżące wiadomości, wydarzenia, zdobywać wiedzę, ale także w poszukiwaniu podpowiedzi jak coś zrobić, czy po prostu – dla zabawy i rozrywki.

Zmienia się także rynek pracy i jego wymagania, co jest również konsekwencją zmian technologicznych i globalizacyjnych. Dla wielu sektorów i przedsiębiorstw cały świat jest rynkiem pracy, na którym proste prace są zlecane tym, którzy mogą je wykonać najtaniej, natomiast wartością stają się umiejętności i kompetencje dotyczące innowacyjności, przedsiębiorczości czy sprzyjające rozwojowi. My – jako obywatele – oczekujemy również innych usług niż kiedyś. Jeszcze pamiętam czasy, kiedy jedynym sposobem na wykonanie przelewu czy wypłatę gotówki z konta było udanie się do oddziału banku. Dzisiaj robimy to sami, korzystając z bankowości internetowej. Natomiast od banku oczekujemy raczej usługi w postaci doradztwa i oferty, jak najlepiej zarządzać naszymi finansami.

Zmiany te następują tak szybko, że w trakcie krótkiego okresu, który spędzamy studiując okazuje się, że postęp wiedzy, nowe podejścia i nowe rozwiązania idą do przodu. Pojawiają się nowe zawody, jednocześnie znikają inne, na które już nie ma zapotrzebowania.

Potrzeba elastycznego podejścia oraz ukształtowanie umiejętności poruszania się w gąszczu informacji, bodźców i sygnałów są również wyraźnie widoczne w tym, czego oczekują od osób wchodzących na rynek pracy pracodawcy. Są to takie cechy jak umiejętność efektywnej komunikacji, także w języku (a coraz częściej językach obcych), otwartość na uczenie się i stały rozwój oraz elastyczność i zdolność do adaptacji, umiejętność określania i uzasadniania priorytetów, praca w zespole (często także pracującym w różnych miejscach), umiejętność organizacji pracy i efektywnego zarządzania czasem, zaangażowanie,

Na zakończenie oficjalnej części uroczystości zebrani wysłuchali Sygnału SGH w wykonaniu Chóru Akademickiego. Po występie Chóru absolwenci zostali zaproszeni do pamiątkowych zdjęć, a wszyscy uczestnicy uroczystości (zarówno absolwenci jak i goście) – do auli spadochronowej na część nieoficjalną. Rozpoczęła się ona toastem wniesionym przez Rektora. Przy przygotowanym poczęstunku miały miejsce prywatne spotkania i rozmowy. Uroczystość zakończyła się około godziny 17.00.

Uroczystość graduacji wpisała się już na stałe w kalendarz uroczystości w naszej Uczelni, odbyła się po raz piąty. Film rejestrujący przebieg jej oficjalnej części oraz wszystkie zdjęcia można obejrzeć (z możliwością pobrania) na stronie [www.sgh.waw.pl/graduacja].

Ewa Parczewska

odpowiedzialność i etyczne postępowanie. Trudno tego typu umiejętności zmierzyć i oszacować.

Niemniej jednak są też inne umiejętności, na które warto również zwrócić uwagę. Żeby odnaleźć się w dzisiejszym świecie ważne są również umiejętności związane z posługiwaniem się językiem, liczbami czy technologiami informacyjno-komunikacyjnymi w kontekście wykonywania różnych zadań zawodowych, czy także w życiu codziennym, zarządzając naszymi finansami czy planując wyjazdy (każdy, kto zmierzył się np. ostatnio z logistyką wyjazdu na narty wie, co to znaczy).

Te przesłanki stały u podstaw przeprowadzenia w 24 krajach Międzynarodowego Badania Kompetencji Osób Dorosłych (PIAAC). Badanie to było przygotowywane przez konsorcjum międzynarodowe, kierowane przez OECD. OECD już od 2000 r. prowadzi regularne badania oceniające kompetencje młodzieży – PISA. 12 grudnia w SGH mieliśmy przyjemność gościć konferencję, na której polski zespół PISA prezentował wyniki rundy badania z 2012 r. Dzięki temu, że badanie PISA jest przeprowadzane regularnie, co 3 lata możemy obserwować jak wyglądają umiejętności uczniów ostatnich klas gimnazjów w odniesieniu do czytania i interpretacji, umiejętności matematycznych, a także rozumowania w naukach przyrodniczych.

Podobne przedsięwzięcia obejmujące populację dorosłych do tej pory nie były przeprowadzane z taką regularnością. Dodatkowo, badania kompetencji osób dorosłych do tej pory obejmowały różne domeny – czytania i rozumienia tekstu i rozumowania matematycznego w różny sposób. Polska uczestniczyła w takim badaniu, którego celem była ocena umiejętności rozumienia tekstu w 1994 r.

Badanie PIAAC połączyło dwie wymienione wyżej domeny, ale także po raz pierwszy uwzględniona została w nim ocena umiejętności wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjnych, takich na przykład jak korzystanie z wyszukiwarek internetowych czy poczty elektronicznej.

W Polsce wśród przebadanych osób około połowy stanowiły osoby młode – od 19 do 26 roku życia. Dzięki temu można było

niedużo więcej dowiedzieć się o tym, jakie są umiejętności absolwentów szkół i uczelni wchodzących na rynek pracy.

Jakie są podstawowe wyniki badania w Polsce? Generalnie umiejętności Polaków są niższe niż średnia w badanych krajach, ale trzeba pamiętać, że jest to grupa elitarna, w której znalazły się przede wszystkim kraje rozwinięte o znacznie wyższych niż Polska wskaźnikach gospodarczych. Dotyczy to głównie starszych grup wieku. W przypadku osób młodszych – umiejętności Polaków są na zbliżonym do średniej OECD poziomie, zarówno jeśli chodzi o rozumienie tekstu, jak i rozumowanie matematyczne.

Warto jednak zauważyć, że w przypadku umiejętności rozumienia tekstu obserwujemy znaczącą poprawę. W 1994 r. wyniki podobnego badania plasowały Polaków znacznie poniżej średniej OECD. Wydaje się, że kilkanaście lat funkcjonowania w innym otoczeniu informacyjnym, wynikającym z zachodzących w Polsce przemian społeczno-gospodarczych, było jednym z głównych czynników wpływających na poprawę badanych umiejętności, którą można było zaobserwować w przypadku wszystkich grup wieku, a także u tych samych roczników osób objętych badaniami.

Jak już wspomniałam, badanie PIAAC objęło stosunkowo dużą grupę osób młodych, dzięki czemu możemy też bliżej przyjrzeć się temu, jakie kompetencje mają studenci i absolwenci poszczególnych kierunków, co ilustruje tabela 1. Zarówno w Polsce, jak i w OECD obserwujemy zróżnicowanie poziomu badanych kompetencji w zależności od kierunku. Najslabiej wypadają studenci i absolwenci pedagogiki. Najlepiej zaś studenci nauk przyrodniczych, technicznych oraz zdrowia (w przypadku rozumienia tekstu). Przy czym na wynik ten składa się szereg czynników. Są to zarówno umiejętności i kompetencje, jakie młodzi ludzie wnoszą ze sobą rozpoczynając studia, jak i to, jak dalej kształtują te umiejętności w trakcie nauki na uczelni. Niemniej jednak wyniki te wyraźnie wskazują, że w przypadku wszystkich kierunków dzieli nas dystans od krajów OECD.

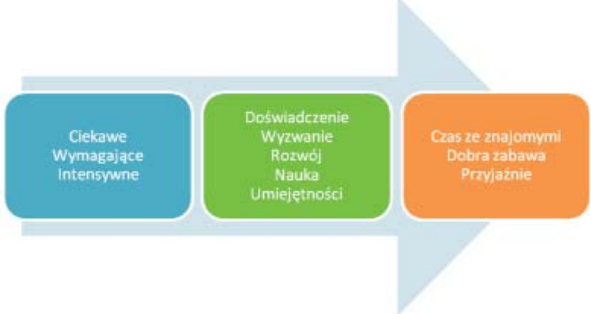
Jest to wyraźne wyzwanie dla szkolnictwa wyższego na przyszłość – dzisiejsi studenci i absolwenci konkurują w coraz większym stopniu na globalnym czy europejskim rynku pracy. Warto więc, aby dysponowali podobnymi kompetencjami do ich rówieśników w krajach rozwiniętych.

Na to, jak Polacy mogą sobie poradzić w takiej konkurencji na rynku pracy wskazują również wyniki omawianego badania. Jeżeli popatrzymy na umiejętności Polaków pracujących w różnych sektorach gospodarki na tle umiejętności mieszkańców 22 krajów objętych badaniem, to widać że nie różnią się one znacząco. W zdrowiu, edukacji czy usługach nowoczesnych Polacy mają bardzo podobne kompetencje do średniej ze wszystkich krajów. Znacznie słabiej wypadają natomiast pracownicy z sektorów przemysłu i rolnictwa. Może to wskazywać, że w tych ostatnich sektorach nie dokonała się istotna zmiana cywilizacyjna,

podobna do tej obserwowanej w innych obszarach gospodarki (w szczególności usług nowoczesnych).

Wyniki badania kompetencji osób dorosłych pokazują zarówno szanse, jak i zagrożenia przed jakimi dzisiaj w Polsce stoimy. Przed nami ryzyko wejścia w pułapkę „średniego wyniku”, tj. sytuacji, w której umiejętności Polaków nie będą się dalej poprawiać szybciej niż przeciętna. Warto spróbować w tę pułapkę nie wpaść, co w dużym stopniu zależy od pokolenia młodzieży – studentów i uczniów stojących przed swoimi kolejnymi wyborami edukacyjnymi.

Uniknięcie pułapki „średniaka” to także ważne zadanie dla uczelni, które powinny przygotowywać absolwentów do ich przyszłego życia: przede wszystkim zawodowego, ale również w innych sferach funkcjonowania: rodzinie, samorozwoju, działalności społecznej. Przygotowanie to odbywa się w różny sposób, na co też wskazują opinie absolwentów o tym, co dają studia. To nie tylko rozwój i nauka, ale także ciekawe i intensywne doświadczenia, które pomagają nabywać umiejętności działania w różnych uwarunkowaniach. Absolwenci SGH podsumowując swoje studia zwracają uwagę również na czas spędzony ze znajomymi, dobrą zabawę i zawarte przyjaźnie. To jest ważny kapitał społeczny, z którym wchodzimy w kolejne etapy naszego życia. W przyszłości okazuje się, że jest to ważny aspekt naszego dalszego życia i rozwoju – bardzo często są to kontakty, które przydają nam się zawodowo, ale również przyjaźnie które układają się na jakość naszego życia prywatnego i rodzinnego.

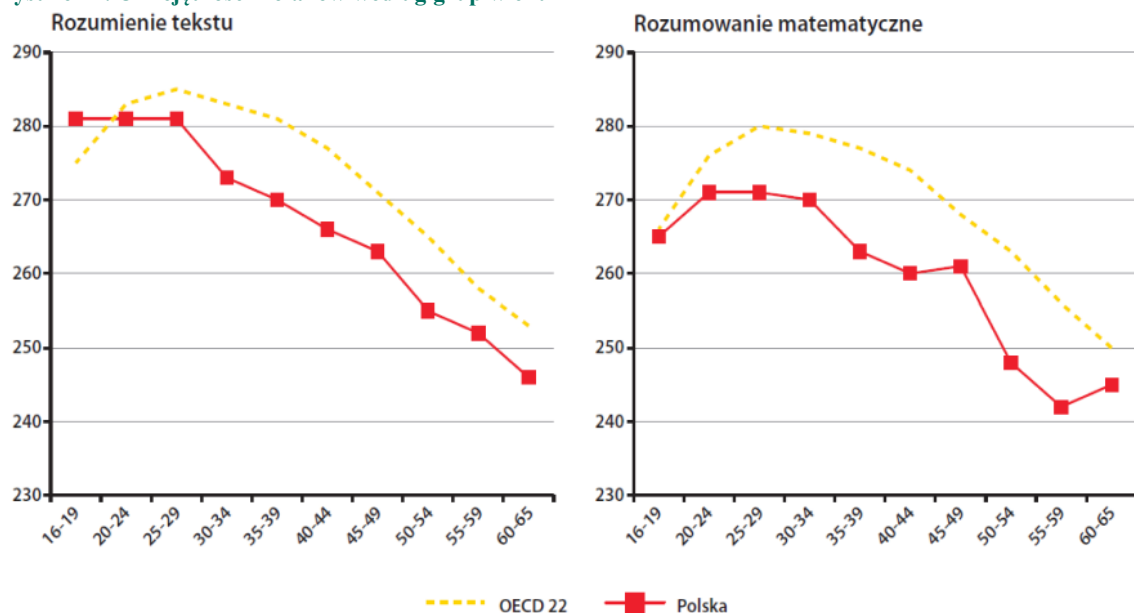
Podsumowując, warto poświęcić chwilę refleksji na temat tego, jakie będą kompetencje Polaków w przyszłości. Stoimy obecnie przed dużą szansą, aby te kompetencje rozwijały się nadal tak, aby kapitał ludzki Polaków był w coraz większym stopniu zauważalny i doceniany na rynku europejskim i globalnym. Jednak musimy sobie na to trochę zapracować – przez rozważne i odpowiedzialne dzielenie swojego czasu między pracę, własny rozwój oraz życie prywatne i rodzinne. Odpowiednia równowaga tych sfer jest ważna, także dla naszych obecnych i przyszłych kompetencji.

Tabela 1. Rozumienie tekstu i rozumowanie matematyczne studentów i absolwentów w Polsce i w OECD

Studenci kierunków:	Rozumienie tekstu				Rozumowanie matematyczne			
	Studenci		Absolwenci		Studenci		Absolwenci	
	Polska	OECD 22	Polska	OECD 22	Polska	OECD 22	Polska	OECD 22
Pedagogika	288	293	289	294	269	276	275	290
Nauki humanistyczne	303	303	296	300	284	290	280	292
Nauki społeczne	299	303	299	301	291	298	292	300
Nauki przyrodnicze	302	308	299	307	299	313	294	311
Nauki techniczne	301	304	298	297	305	307	302	307
Zdrowie	307	307	298	291	295	297	293	286
RAZEM	300	303	296	297	291	297	289	297

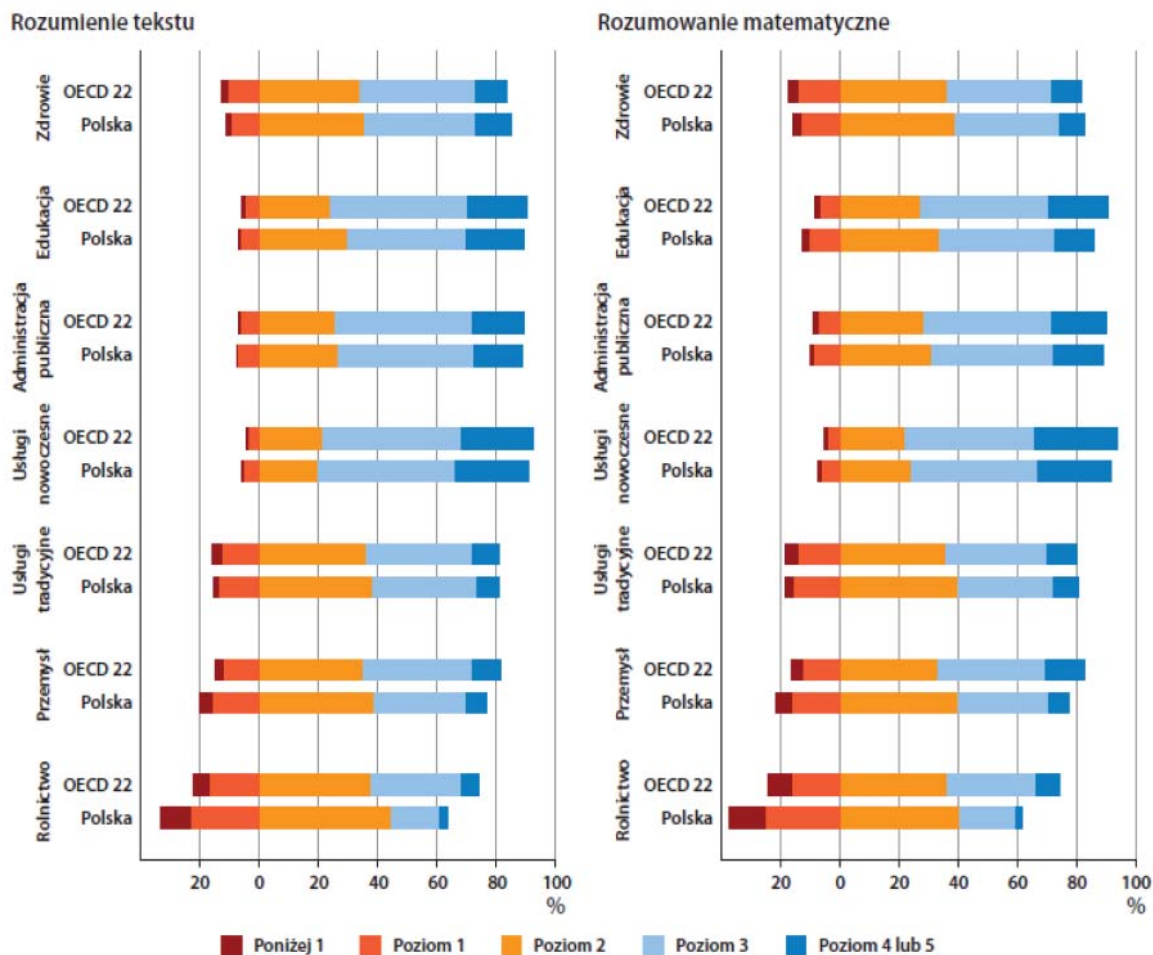
Źródło: M. Rynko (red.). *Umiejętności Polaków – wyniki Międzynarodowego Badania Kompetencji Osób Dorosłych (PIAAC)*. Instytut Badań Edukacyjnych, 2013

Rysunek 1. Umiejętności Polaków według grup wieku

Źródło: M. Rynko (red.). *Umiejętności Polaków – wyniki Międzynarodowego Badania Kompetencji Osób Dorosłych (PIAAC)*. Instytut Badań Edukacyjnych, 2013.

Rysunek 2. Umiejętności zatrudnionych Polaków na tle krajów OECD według sektora zatrudnienia

Źródło: M. Rynko (red.). *Umiejętności Polaków – wyniki Międzynarodowego Badania Kompetencji Osób Dorosłych (PIAAC)*. Instytut Badań Edukacyjnych, 2013.

Agnieszka Chłoń-Domińczak, SGH oraz Instytut Badań Edukacyjnych

Pierwsze seminarium nt. bitcoina w SGH

18 grudnia 2013 r. odbyło się w naszej Uczelni pierwsze w historii SGH (i 5. w kraju) seminarium nt. bitcoina. Główną platformą informacyjną był Facebook (i wykupione w nim reklamy), z którego następnie szereg portali korzystało informując o spotkaniu. Relacje i wnioski z seminarium trafiły m.in. do Polsat News, Forbes, Polskiego Radia (audycja J. Weissa), Radia dla Ciebie, a także do międzynarodowych mediów zajmujących się bitcoinem (np. coindesk).

Tytuł seminarium („Polska potęgą bitcoin – szanse i zagrożenia”) nawiązywał do pozycji naszego kraju na światowym rynku bitcoinów. Polska giełda Bitcurex jest jedną z kilku największych na świecie. Polmine jest 8. najstarszą kopalnią bitcoinów i jedną z 5. największych na świecie. Polski przedsiębiorca był inwestorem, dzięki któremu powstała jedna z kilku na świecie firm (Bitfury) produkujących wyspecjalizowany sprzęt do „wydobycia” bitcoinów. Cryptopol jest producentem najszybszych aktualnie na świecie koparek USB. Nasz kraj jest w pierwszej dekadzie pod względem liczby węzłów sieci Bitcoin. Mając jednego z najlepszych informatyków na świecie, możemy zaprzepaścić szansę na biznesowe wykorzystanie tego potencjału, gdyż jednocześnie regulacje władz publicznych nie nadążają za zmianami rzeczywistości.

Seminarium rozpoczął autor niniejszego tekstu wystąpieniem nt. dotychczasowej polityki państw wobec kryptowalut. Następnie zabrał głos p. Szymon Woźniak – przedstawiciel Ministerstwa Finansów. Było to długo oczekiwane w kraju wystąpienie ze względu na znikomą liczbę przepisów, na podstawie których mogłoby funkcjonować przedsiębiorstwa z rynku bitcoin w Polsce. Przytoczył On dyrektywę UE o pieniądzu elektronicznym, zgodnie z którą „nie można uznać bitcoina za pieniądz elektroniczny”. Jednocześnie potwierdził, że „bitcoin nie jest nielegalny” w Polsce. Stwierdzenie to było później szeroko cytowane w mediach, również międzynarodowych. Uzupełnił, przytaczając słowa: „co nie jest zabronione to jest dozwolone”. Jednakże – jak dodał – Ministerstwo Finansów „pozostaje neutralne” w zakresie bitcoina i czeka na stanowiska pozostałych krajów członkowskich UE, lecz nie może „ślądem Niemiec uznać bitcoina jako środka płatniczego”. (Warto tu wspomnieć, że władze Niemiec – podobnie jak USA czy Singapuru – pozytywnie odniosły się do kryptowalut). Neutralność polskich władz fiskalnych była kilkakrotnie podkreślana, choć jednocześnie zdaniem resortu finansów zyski z bitcoina powinny być opodatkowane (i wykazywane w deklaracjach podatkowych) oraz traktowane jako „zyski z praw majątkowych”. Ponadto oprócz zapewnienia, że Ministerstwo Finansów „jest bardzo podatne na nowinki techniczne”, „nie stoimy na przeszatkodzie rozwoju tego instrumentu”, padło stwierdzenie, że „oczekiwalibyśmy deklaracji, czy użytkownicy chcą ochrony”, czy chcą regulacji.

W odpowiedzi na to wezwanie prowadzący seminarium zgłosił chęć zwrócenia się – wraz z Polskim Stowarzyszeniem Bitcoin – do Ministerstwa z prośbą o odpowiednie interpretacje/regulacje.

Druga część seminarium poświęcona była samemu bitcoinowi i rynkowi kryptowalut. Prelegenci: Maciej Ziółkowski (satoshi.pl), Mateusz Kowalczyk (bitstar.pl), Lech Wilczyń-

ski (InPay.pl) prezentowali ideę bitcoina. Zorganizowali quiz na ten temat – z nagrodami. Spośród ciekawszych stwierdzeń, przytoczyć można to, że sieć komputerów zaangażowanych w autoryzację bitcoina jest kilkakrotnie większa niż 500 największych superkomputerów na świecie razem wziętych. Jednocześnie, przy 15,7 mln osób wykluczonych finansowo w Europie (i o wiele większej liczbie na świecie) jest zapotrzebowanie na możliwość dokonywania płatności. W niektórych krajach, gdzie nie ma kart kredytowych, gdzie przelewy zagraniczne są zakazane bądź regulowane, rozwiązań dostarcza właśnie bitcoin. Pomaga zwłaszcza w dokonywaniu tanich, szybkich transakcji – w tym międzynarodowych. Stąd bywa postrzegany jako konkurencja dla banków i systemów płatniczych (takich jak VISA czy Mastercard).

Bitcoin jest już akceptowany w kilkudziesięciu miejscach w Polsce (oraz w kilkudziesięciu tysiącach na świecie). Tyłko w samym seminarium wzięło udział kilkunastu przedsiębiorców „bitcoinowych”. Firma EL Passion z Warszawy, której przedstawiciel był obecny, była jedną z pierwszych na świecie, która zaczęła wypłacać swoim pracownikom wynagrodzenia w bitcoinach. Dynamicznie rozwija się rynek giełd kryptowalutowych, np. wolumen obrotów na polskim bitcurexie w listopadzie ub.r. wyniósł prawie 100 mln zł.

Ostatnim prelegentem był Przemysław Gerschmann z „Equity Magazine”, który koncentrował się na finansowych aspektach rynku bitcoin. Przypomniał wycenę Bank of America wartości bitcoina na 1300\$ (taką cenę odnotowano na giełdach kilka dni po publikacji raportu BoA). Jak też stwierdził: „jedynie instytucje, które będą mieć problem z bitcoinem to banki centralne”. W tym aspekcie autor przypomniał zgromadzonemu, co było podstawą wartości współczesnych walut i jak się to zmieniło w czasie (barter, sól itp., złoto, upadek Bretton Woods). Przypomniał często parafrazowany napis na dolarach amerykańskich w odniesieniu do kryptowalut: „In cryptography we trust” wskazując, że przy dotychczasowych błędach polityki pieniężnej, coraz więcej osób na świecie przejawia wiarę w konieczność ograniczenia przyrostu podaży pieniądza (jednym z fundamentalnych założeń bitcoina jest ograniczoność jego podaży – może być ich tylko 21 milionów i stan taki zostanie osiągnięty za ponad sto lat). P. Gerschmann ocenił ponadto, że pro wizje na giełdach bitcoinowych są wysokie, lecz ryzyko ich funkcjonowania – również, m.in. ze względu na brak regulacji prawnych.

Na koniec prowadzący seminarium podziękował innym organizatorom, m.in. członkom (tworzącego się) Bitcoin Club SGH, studentom z SKN Gospodarki i Kultury Japońskiej, a także dr. Wiktorowi Bołkunowowi i dr. Pawłowi Niedziółce za dość nagle udostępnienie sali (w miejscach oczekiwanych 50 osób przybyło prawie 300, zajmując m.in. miejsca na schodach auli). Po zakończeniu seminarium, uczestnicy wyrażali zainteresowanie kolejnymi spotkaniami tego typu.

Krzysztof Piech
*Instytut Ekonomii Politycznej,
Prawa i Polityki Gospodarczej*

Wyzwania dla rynku ubezpieczeń komunikacyjnych

4 grudnia 2013 r. odbyła się w gmachu naszej Uczelni Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt. „Wyzwania dla rynku ubezpieczeń komunikacyjnych. Kierunki rozwoju w orzecznictwie sądowym oraz innowacyjne rozwiązania w zakresie identyfikacji przestępczości ubezpieczeniowej i Paneuropejskiego Systemu Ratunkowego eCall Polska”. Tematyka Konferencji zgromadziła grono wybitnych specjalistów – naukowców i praktyków, którzy podjęli dyskusję wokół kwestii przeciwdziałania zjawisku przestępczości ubezpieczeniowej, Paneuropejskiego Systemu Ratunkowego eCall oraz kształtowania się orzecznictwa sądowego. Konferencję zorganizowali wspólnie przedstawiciele: Zakładu Ryzyka i Ubezpieczeń KZiF oraz Instytutu Ekonometrii KAE Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, Akademii Leona Koźmińskiego, Wydziału Zarządzania Politechniki Warszawskiej, Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego oraz Stowarzyszenia ProMotor.

Pierwsza część konferencji została poświęcona zjawisku przestępczości ubezpieczeniowej.

Jamie Hutton z SAS (USA) ocenił straty wynikające z przestępstw dokonywanych na rynku finansowym i ubezpieczeniowym na ok. 3,5 mld £ rocznie (dane z Wielkiej Brytanii). Prawie 60% wyłudzeń dokonywanych jest w formie tzw. przestępstw oportunistycznych (przy okazji) polegających na zmianie okoliczności zdarzeń i roszczeń. Pozostałe przestępstwa wynikają z działań celowych. Zdaniem Jamiego Huttona zakłady ubezpieczeń powinny walczyć głównie z przestępczością. W Wielkiej Brytanii zakłady ubezpieczeń gromadzą coraz to większą liczbę danych, posiadają listy osób, które popełniły przestępstwa oraz numery ich telefonów. Ogólnobranżowa baza danych pozwala na analizę danych w celu dokonania oceny roszczeń. Niezwykle ważnym narzędziem jest metoda scoringowa przy wykorzystaniu sieci społecznościowych, w których wyszukiwane są powiązania pomiędzy osobami, adresami, rachunkami bankowymi, przejazdami czy opisami wypadków. Zdaniem Jamiego Huttona najważniejszym działaniem w walce z przestępczością ubezpieczeniową staje się prewencja.

Podobne konkluzje przedstawiła Michelle Reilly z Weightmans (z Wielkiej Brytanii), która oceniła straty wynikające z przestępstw ubezpieczeniowych na ok. 3 mld £ rocznie na rynku brytyjskim, przy czym jedynie ok. 1/3 zdarzeń jest wykrywanych. Największa skala wyłudzeń występuje w komunikacji. Działania w zakresie eliminowania zjawiska oszustw ubezpieczeniowych prowadzi Biuro ds. Oszustw Ubezpieczeniowych (Insurance Fraud Bureau – IFB), które jest stowarzyszeniem prowadzącym m.in. bazę danych, do której mają dostęp zarówno ubezpieczyciele, jak i organy ścigania. Wymianę danych umożliwiają regulacje prawne – art. 29 pkt. 3 ustawy o ochronie danych z 1998 r. Przeciwdziałanie przestępczości ubezpieczeniowej obejmuje również szkolenia, podnoszenie świadomości ubezpieczeniowej, korzystanie z list kontrolnych, powołanie specjalistycznych zespołów do zwalczania nadużyć finansowych, korzystanie z baz danych w całej branży, stosowanie zaawansowanych narzędzi do wykrywania,

powoływanie nowych inicjatyw i współpracę pomiędzy ubezpieczycielami i organami ścigania.

Skala wyłudzeń w ubezpieczeniach i roszczeniach z tytułu szkód osobowych skłoniła rząd brytyjski do przeprowadzenia zmian legislacyjnych w kwietniu 2013 roku zwanych „Reformą Jacksona”. Ich celem jest zmniejszenie opłat z tytułu pomocy prawnej w sprawach z zakresu szkód osobowych, które często były powiązane z wyłudzeniami. Zakres regulacji jest znacznie szerszy, jednakże z powodu skromnej ilości czasu nie było możliwe szersze ich omówienie.

Zdaniem Jelle Smith’a z Holenderskiego Funduszu Gwarancyjnego (Dutch Guarantee Fund/Bureau Green Card), działania oszustów ubezpieczeniowych mogą spowodować spiralę: większa liczba oszustw powoduje wzrost składki, co może skłaniać osoby ubezpieczone, które nie chcą finansować wyłudzeń, do podjęcia działań noszących znamiona oszustw ubezpieczeniowych. W końcu rosnąca liczba roszczeń może powodować kłopoty z ich realizacją. Istotnym problemem są zawodowi oszuści, którzy próbują zidentyfikować najsłabsze ogniwo w procesie ubezpieczenia. Działania grup zorganizowanych, które np. figuują wypadki drogowe, mogą wiązać się z wykorzystaniem środków pochodzących z uzyskania nienależnych roszczeń do innych działań przestępczych – np. w dystrybucji narkotyków, a nawet w działaniach terrorystycznych. Oszustwa mogą podważyć zaufanie do branży, a nawet wpłynąć na naruszenie stabilności gospodarczej. Jelle Smith podkreślał międzynarodowy charakter zjawiska, a co z tym związane konieczność współpracy w jego zwalczaniu na płaszczyźnie międzynarodowej. Jak pokazują badania w ubezpieczeniach indywidualnych wyłudzenia to ok. 600 mln euro rocznie (z prawdopodobieństwem realizacji 11%), w ubezpieczeniach komunikacyjnych straty wynikające z wyłudzeń zamykają się kwotą 400 mln euro. W ubezpieczeniach przedsiębiorstw straty wynoszą 400 mln euro (z prawdopodobieństwem 8%). Możliwość identyfikacji sprawcy wynosi około 1%. Przy 16 mln mieszkańców Holandii i ok. 6 milionach rodzin każda rodzina może zaoszczędzić rocznie 150 euro na bonusy związane ze zmniejszeniem szkodowości. Wyniki te są zgodne z międzynarodowymi szacunkami. W oparciu o tę wiedzę w Holandii wprowadzono Plan Delta, którego celem jest ograniczenie

kosztów wyłudzeń na rynku ubezpieczeniowym. W działaniach współpracują instytucje rządowe i pozarządowe, szczególnie Minister Sprawiedliwości, prezes Krajowego Związku Pracodawców, Minister Spraw Wewnętrznych, sekretarz stanu ds. gospodarczych, prezes Holenderskiego Stowarzyszenia Ubezpieczycieli, prezes Związku Banków Holenderskich, przedstawiciele związków zawodowych, samorządów lokalnych, prokuratury i policji. Instytucje finansowe są odpowiedzialne za zapobieganie i wykrywanie nadużyć finansowych. Narodowa platforma do kontrolowania przestępczości ubezpieczeniowej stwarza możliwości minimalizowania zjawiska.

W walkę z przestępczością finansową, w tym ubezpieczeniową, włączyła się Królowa, która w Hadze co roku we wrześniu otwiera nowy rok pracy Parlamentu i w tym roku podkreśliła konieczność zwalczania przestępczości finansowej i przestępstw internetowych, przeznaczając na ten cel 125 mln euro w ciągu najbliższych 3 lat.

Wszyscy prelegenci, zarówno zagraniczni jak i polscy, podkreślali w prowadzonej dyskusji negatywny wymiar przestępczości ubezpieczeniowej. Straty finansowe ponoszone przez ubezpieczycieli z tytułu realizacji roszczeń, czy koszty ubezpieczających związane z wyższą składką nie są jedyną konsekwencją nadużyć, bowiem istnieje możliwość przerzucenia odpowiedzialności za szkodę komunikacyjną na osoby, które w żaden sposób nie przyczyniły się do jej powstania. Tym samym każdy może stać się „ofiara” przestępstwa, a mimo wszystko istnieje przyzwolenie społeczne na popełnianie nadużyć, stanowiące istotną przeszkodę w zwalczaniu tego zjawiska.

W Polsce, mimo niedoregulowania kwestii przestępstw ubezpieczeniowych, zdaniem dr. Arwida Mednisa z Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz Kancelarii Wierzbowski Eversheds, istnieje pole dla współpracy w zakresie wykrywania i eliminowania zjawiska wyłudzeń oraz wykorzystania baz danych, jak również wymiany informacji pomiędzy zakładami ubezpieczeń. Ubezpieczyciele posiadają w swoich strukturach jednostki antyfraudowe, których zadaniem jest detekcja szkód wątpliwych, prowadzenie postępowań wyjaśniających, nadzór nad procesem likwidacji szkód wątpliwych, organizowanie i prowadzenie szkoleń dla pracowników, jak również szereg innych działań, o których wspominał Piotr Raubo z TUiR Warta S.A. W 2012 roku wykryto 4996 prób wyłudzeń z OC i 2043 z AC. Przy czym postępowanie wszczęto jedynie w 662 sprawach.

Paweł Marchiliński z Biura Służby Kryminalnej Komendy Głównej Policji przedstawił zidentyfikowane w Polsce formy przestępstw ubezpieczeniowych i działania organów ścigania na rzecz wykrywania tego typu oszustw.

Zwiększenie efektywności wykrywania przestępstw ubezpieczeniowych w Polsce jest możliwe dzięki podjęciu działań w zakresie wykorzystania baz danych i wymiany informacji. Kolejny prelegent, dr hab. Wojciech Bijak prof. SGH, zaprezentował możliwości bazy danych Ośrodka Informacji (OI) Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego (UFG) i stosowanych narzędzi analitycznych zwiększających efektywność wykrywania zjawisk przestępczości ubezpieczeniowej. Wyniki podjętych w tym zakresie badań, które zostały już przedstawione na innych konferencjach, prowadzą do wniosku, iż konieczna i możliwa jest ścisła współpraca z rynkiem ubezpieczeniowym oraz innymi podmiotami w zakresie określania reguł wykrywania zjawiska, stosowanych modeli i metod analitycznych, jak również analizy sieci powiązań przestępczych. Prowadzona przez OI UFG baza danych, która jest największą

bazą w Polsce, zawiera ok. 255 mln rekordów o umowach ubezpieczenia, zdarzeniach i wypłatach.

Interesującym rozwiązaniem zaprezentowanym wspólnie przez panów prezesów Grzegorza Brychczyńskiego z OPERATORA eCall Polska Sp. z o.o. i Bogdana Sobańskiego z CMA Monitoring Sp. z o.o. jest system służący ratowaniu życia i zdrowia ofiar wypadków komunikacyjnych, który pozwala na ręczne i automatyczne powiadomienie o wypadku dyspozytorów służb ratunkowych. Skonstruowanie pokładowego urządzenia samochodowego może przyczynić się do zmniejszenia zjawiska wyłudzeń w ubezpieczeniach komunikacyjnych. Do tematyki tej nawiązał również w swoim wystąpieniu prof. dr hab. T. Michalski z Zakładu Ryzyka i Ubezpieczeń SGH, który przedstawił aspekty ekonomiczno-społeczne wpływające na wynik techniczny w działalności towarzystw ubezpieczeniowych, w kontekście zastosowania Systemu Informatycznego Powiadamiania Ratunkowego (SIPR) i projektu e-Call Polska.

W drugiej części konferencji podjęto kwestie związane z kierunkami kształtowania się orzecznictwa Sądu Najwyższego i wzmocnieniem sytuacji poszkodowanego. Zdaniem uczestników konferencji konieczne jest zapewnienie symetrii uprawnień stron umowy ubezpieczenia i innych podmiotów związanych z ubezpieczeniem. Zwiększenie zakresu odpowiedzialności sprawcy szkody komunikacyjnej i tym samym zwiększenie zakresu odpowiedzialności ubezpieczycieli, będące skutkiem orzecznictwa sądowego, powoduje podniesienie standardu ochrony ubezpieczeniowej i tym samym zwiększenie kosztów ubezpieczycieli. Jednocześnie zakłady ubezpieczeń dążą do utrzymania poziomu składki w ubezpieczeniach komunikacyjnych. Zdaniem dr. hab. Marcina Orlickiego, profesora Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, orzecznictwo Sądu Najwyższego jest jak zmiany klimatu, ale nie można z nim walczyć, można jedynie się przystosować. Podobne stanowisko wyraził mecenas Aleksander Daszewski z Biura Rzecznika Ubezpieczonych, postulując zwiększenie wysokości składek zamiast podejmowania prób dostosowania wysokości świadczeń do poziomu składki ubezpieczeniowej. Jednocześnie zwrócił uwagę na poziom realizacji orzecznictwa SN w praktyce likwidacyjnej zakładów ubezpieczeniowych.

Problemy związane z orzecznictwem z punktu widzenia funkcjonowania zakładów ubezpieczeń omówił dyrektor Departamentu Prawnego Allianz Polska Radosław Kamiński, który podkreślił, że w ubezpieczeniach wiedzę na temat przyszłości buduje się na podstawie przeszłości, a ta zależność nie jest spełniona w chwili pojawienia się tak istotnych zmian w zwiększeniu zakresu odpowiedzialności ubezpieczycieli.

Konferencja spotkała się z dużym zainteresowaniem przedstawicieli środowiska ubezpieczeniowego, zarówno ze strony naukowców, jak i praktyków, zaś szczegółowe informacje o uczestnikach wraz z prezentacjami dostępne są na stronie internetowej Konferencji: [www.sgh.waw.pl/konferencja-wyzwania].

Wszystkim, którzy wzięli udział w obradach konferencyjnych serdecznie dziękujemy. Jednocześnie w imieniu organizatorów chcemy przekazać wyrazy uznania i podziękowania wszystkim osobom, które aktywnie wsparły organizację tego przedsięwzięcia i przyczyniły się do jego realizacji. Mamy nadzieję, że temat przestępczości ubezpieczeniowej na stałe wejdzie do kalendarza wydarzeń naukowych, które organizowane są przez pracowników naszej Uczelni.

**Renata Pajewska-Kwaśny, Barbara Cieślak,
Marcin Topolewski**

Rola kobiet w lobbingu

31 stycznia 2014 w Szkole Głównej Handlowej odbyła się dyskusja panelowa Kobiety w lobbingu i rzecznictwie interesów w Polsce, poprzedzająca inaugurację Podyplomowych Studiów – Akademia Lobbingu w KES, planowaną na marzec 2014 roku. Celem spotkania było pokazanie miejsca i roli kobiet aktywnych w życiu publicznym na polu lobbingu i rzecznictwa interesów. Czy płeć jest czynnikiem ważnym w ich zawodowych aktywnościach? Czy „męski świat” decydentów traktuje po partnersku kobiety–lobbystki i kobiety–rzeczniczki? Jak będzie zmieniała się sytuacja na tym polu – jakie rysują się scenariusze na przyszłość? Odpowiedzi na te i inne pytania szukały paneliści dyskusji. Patronat medialny nad debatą objęli: „Gazeta SGH” oraz portale: decyduj.pl i proto.pl, a patronat nad wydarzeniem – Stowarzyszenie Francja–Polska.

Konferencję otworzył prodziekan Kolegium Ekonomiczno-Społecznego SGH, dr hab. Sławomir Sztaba, prof. SGH. Przypominając zebranych o zmianach instytucjonalnych czekających Szkołę Główną Handlową – przekształcenie pięciu kolegiów w trzy szkoły – zaakcentował rolę i wagę interesów grupowych, lobbingu i rzecznictwa w nowo powoływanej Szkole Polityki Publicznej. Zdaniem prof. Sztaby, istnieje potrzeba rozpoznania interesów grupowych oraz kształcenia w dziedzinie lobbingu, na co odpowiedzią jest powstanie Akademii Lobbingu, której inaugurację stanowiła debata panelowa. Gości powitała również prof. Katarzyna Żukrowska, dyrektor Instytutu Studiów Międzynarodowych, wyrażając zadowolenie, że takie tematy zaczynają pojawiać się w debatach organizowanych w naszej Uczelni. Następnie głos zabrała organizatorka konferencji i kierownik studiów podyplomowych Akademia Lobbingu, dr Małgorzata Mołęda-Zdziech. Doktor Mołęda-Zdziech podziękowała władzom dziekańskim KES za otwartość na nowe inicjatywy edukacyjne oraz przedstawiła krótko cel Akademii Lobbingu – dostarczenie słuchaczom wiedzy na temat procesów decyzyjnych, legalnych mechanizmów i technik wywierania wpływu, przypominając, że od 2005 roku obowiązuje w Polsce Ustawa o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa. Poinformowała, że program

studiów podyplomowych Akademia Lobbingu opracowała wzorując się na francuskich wzorach tzw. grandes ecoles, jak i szkoleniach dotyczących lobbingu europejskiego.

Następnie rozpoczęła się dyskusja panelowa, w której udział wzięli: Monika Constant, dyrektorka Francuskiej Izby Przemysłowo-Handlowej w Polsce; Piotr Frączak, prezes Ogólnopolskiej Federacji Organizacji Pozarządowych, członek Obywatelskiego Forum Legislacji (OFL); Anna Kadzikiewicz, zarejestrowana lobbystka (nr w rejestrze MAiC: 00132), Viewpoint Group Sp. z o.o. i Wspólnicy Spółka Komandytowa; Grażyna Kopińska, Odpowiedzialne Państwo (dawniej: Program Przeciwno Korupcji), Fundacja im. Stefana Batorego, kieruje Obywatelskim Forum Legislacji; Anna Mazgal, pracująca na rzecz organizacji trzeciego sektora, członkini Young Advisors on Digital Agenda to Vice-President Neelie Kroes, OFL oraz dr Agnieszka Rymśza, kierująca działem Rzecznictwa w Fundacji Synapsis, OFL. Dyskusję moderowała dr Karolina Wigura z „Kultury Liberalnej”, komentatorka TVN 24 Biznes i Świat.

Już pierwsze pytanie – kto to jest lobbysta – wzbudziło żywą dyskusję wśród panelistów. Agnieszka Rymśza akcentowała rozróżnienie pomiędzy rzecznictwem a lobbingiem, podczas gdy większość dyskutantów stawiała pomiędzy nimi znak równości. Zdaniem dr Rymśzy, rzecznictwo to działalność na rzecz grupy dyskryminowanej, podczas gdy działalność lobbingowa opiera się na interesie ekonomicznym. Zdaniem Piotra Frączaka w lobbingu chodzi o obecność obywateli i ich aktywność w tworzeniu prawa. Anna Kadzikiewicz podkreśliła, że lobbing jako wpływanie na decyden-

tów również może polegać na reprezentowaniu potrzeb różnych grup, nie tylko w celu stricte ekonomicznym. Jeszcze dwa lata temu była jedną z 4 kobiet lobbystek na kilkunastu zarejestrowanych w Sejmie lobbystów. Obecnie w Sejmie zarejestrowanych jest kilkudziesięciu lobbystów.

W dyskusji zwrócono także uwagę na zagadnienie prawnych regulacji działalności lobbingowej. Dr Rymśza poruszyła temat braku prawnej definicji oraz regulacji w sferze rzecznictwa. Grażyna Kopińska przywołała przykład Kanady jako kraju o optymalnych – jej zdaniem – regulacjach prawnych lobbingu.

Czym się różnią kobiety i mężczyźni w lobbingu? Zdaniem Anny Mazgal kobiety posiadają naturalną przewagę nad mężczyznami w dziedzinie miękkich strategii negocjacyjnych. G. Kopińska, opierając się na swoich doświadczeniach, uznała, iż strategie kobiet i mężczyzn są takie same, natomiast mężczyznom częściej zdarza się zrobić coś „na własną rękę”, bez konsultacji z resztą zespołu. Jak zauważyła Monika Constant, w środowisku francuskich firm, które skupia Izba, przeważają raczej mężczyźni–lobbyści. Mniejsza liczba kobiet–lobbystek w dużej mierze wynika z tego, że kobietom brak odwagi, obawiają się podjęcia takiej pracy. W późniejszej dyskusji, lobbysta Tomasz Zapalski wyraził opinię, że kobiety lobbystki niczym nie różnią się od lobbystów–mężczyzn. Jego słowa wywołały szeroką dyskusję, sprowadzającą się do określania roli kobiet w życiu społecznym, w rodzinie oraz potrzeby wspierania ich również na polu zawodowym, czemu służą dostępne już oferty szkoleń i kursów.

W trakcie odpowiedzi na pytanie o lobbing i rolę kobiet, jedna z paneli-

stek poruszyła zagadnienie manipulacji, co spotkało się z żywym zainteresowaniem wszystkich dyskutantów. A. Mazgał określiła manipulację jako narzędzie, z czym nie zgodziła się A. Kadzikiewicz, twierdząc, że manipulacja jest negatywnym zjawiskiem, ponieważ oznacza np. zatajanie istotnych informacji w celu wpłynięcia na decyzję w pożądanym kierunku.

Kolejna diskutowana kwestia dotyczyła pytania czy silny lobbying buduje silne społeczeństwo obywatelskie? Odpowiedź okazała się niejednoznaczna. Z jednej strony, lobbying określony został jako emanacja aktywności obywateli, z drugiej zaś rodzi on ryzyko niedoreprezentowania niektórych, słabszych grup. Dzięki lobbyingowi decydentom może zostać przedstawiona większa liczba różnorodnych potrzeb poszczególnych grup w społeczeństwie, a jak trafnie zauważyła G. Kopińska, im więcej interesów zostaje wypowiedzianych, tym lepiej.

Po zakończeniu konferencji można było podyskutować z panelistami i uczestnikami spotkania w kuliach.

O opinii na temat konferencji zapytałyśmy profesor Katarzynę Żukrowską. Powiedziała, że temat konferencji był zarazem intrygujący, aktualny i prowokacyjny. Zdaniem profesor Żukrowskiej, już to samo gwarantuje zainteresowanie, a więc frekwencję i dyskusję. Intrygujący, bo starano się znaleźć odpowiedź na pytanie czy kobieta ma określone cechy, które ją predysponują do tego zawodu? Aktualny, bo dużo się obecnie mówi o wpływie lobbyistów na różne decyzje na wszystkich poziomach i w różnych sferach podejmowania decyzji. Prowokacyjny, bo zawód lobbyisty najczęściej utożsamia się z mężczyzną, a lobbying przedstawiany przez media na ogół ma konotacje pejoratywne. Mówi się o nim zazwyczaj wtedy, kiedy albo działania lobbyistów nie przyniosły oczekiwanych efektów, albo związane są z działaniem na granicy prawa. *A przecież większość działań lobbyistycznych to działanie zgodne z prawem i oparte na wykorzystaniu specjalistycznej wiedzy tematycznej, którą nie zawsze dysponuje decydent* – podkreśliła profesor Żukrowska, dodając, że było to bardzo udane spotkanie zorganizowane przez dr Małgorzatę Mołędę-Zdziech, jako pierwsze wydarzenie naukowe Instytutu Studiów Międzynarodowych w 2014 r. Profesor zaznaczyła, że planowane są dalsze spotkania kontynuujące tematykę roli kobiet w polityce i dyplomacji, a może i w nauce.

Swoją opinię na temat konferencji przekazał nam również profesor Sławomir Sztaba. Jego zdaniem, konferencja na temat roli kobiet w lobbyingu miała trzy różne aspekty. Pierwszy – merytoryczny. Niestety sprowadził się on w dużym stopniu do dyskusji damsko-męskiej na temat roli płci w karierze. Dyskusja ta, zdaniem Dziekana, mogła się odbyć na dowolny temat, a lobbying był dla niej jedynie pretekstem. W jego odczuciu osoba prowadząca panel poprowadziła dyskusję według utartych schematów. Drugi aspekt konferencji – promocyjny – wypadł znacznie lepiej. Konferencja z założenia miała służyć promowaniu podyplomowych studiów na temat lobbyingu. W ocenie Dziekana spełniła związane z nią oczekiwania. Udało się zgromadzić liczne grono osób z różnych środowisk, które mogą być zainteresowane pogłębieniem wykształcenia w tym zakresie. Zwracała uwagę liczna grupa praktyków lobbyingu. Wreszcie trzeci aspekt, zdaniem Dziekana najważniejszy. Dzięki osobistemu zaangażowaniu dr Mołędę-Zdziech udało się zgromadzić osoby działające w różnych środowiskach m.in. Kongresu Kobiet, Obywatelskiego Forum Legislacji, Francuskiej Izby Przemysłowo-Handlowej w Polsce, licznych fundacji i organizacji pozarządowych. *Dzięki temu konferencja przyczyniła się do budowania kapitału społecznego, którego brak wszyscy odczuwamy. Sądzę, że SGH powinna w większym stopniu niż dotychczas dbać o pełnienie takiej właśnie roli – platformy spotkań ludzi z różnych grup interesów, miejsca swobodnej wymiany najbardziej kontrowersyjnych poglądów, wszystko dla budowania wzajemnego zaufania* – podkreślił dziekan Sztaba.

Profesor Tadeusz Szumlicz, który również przysłuchiwał się dyskusji, przekazał nam dwa spostrzeżenia. Pierwsze dotyczy konieczności rozróżniania lobbyingu i rzecznictwa. Drugie dotyczy sugestii, aby „Kobiety w lobbyingu i rzecznictwie interesów” zwróciły wreszcie uwagę na to, jak są traktowane w reklamach (idiotki, „blondynki”) – podkreślił profesor Szumlicz.

Bardzo ciekawie podsumował konferencję Leszek Wiecech, dyrektor generalny Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego. Jego zdaniem, konferencja pokazała, że nadal mamy do czynienia z rozbieżnościami w ocenie lobbyingu i jego rozumieniu jako mechanizmu stosowanego przez wszystkich.

Stąd nie do końca – w moim odczuciu – usprawiedliwiona próba wprowadzenia odrębności terminologicznej, a co za tym idzie rzecznictwa interesów jako pojęcia odrębnego od lobbyingu. Lobbying to przecież współczesna forma takiego naszego staropolskiego antyszambrowania – a antyszambrowano nie tylko w interesach gospodarczych, ale też rodzinnych, społecznych etc. Nie bójmy się słowa lobbying – nawet w wykonaniu organizacji pozarządowych. – zaznaczył Leszek Wiecech. Dodał On również, że konferencja po raz kolejny uwypukliła też fakt zbyt małej reprezentacji kobiet w organach władzy ustawodawczej oraz administracji – co niewątpliwie jest zjawiskiem niekorzystnym, chociażby ze względu na zdarzające się trudności z wczuciem się przez mężczyzn-decydentów w potrzeby kobiet. L. Wiecech podkreślił, że konferencja pokazała, iż potrzebny jest dalszy ciąg debaty o lobbyingu w Polsce, która to debata miała miejsce kilka lat temu, a obecnie zdecydowanie przycichła.

W konferencji udział wzięło szerokie grono reprezentantów sektora biznesowego, fundacji, organizacji pozarządowych i naukowców oraz doktorantów ze Szkoły Głównej Handlowej. Swoją pozytywną opinię o konferencji przekazali nam również: dr Małgorzata Grącik-Zajączkowski, dr Joanna Stryjek oraz Tomasz Zapalski.

Bez wątpienia kwestia lobbyingu, a także roli kobiet w tej działalności budzi niemałe zainteresowanie oraz różnorodne odczucia. Stanowi to dowód na dużą wartość, jaką niosła ze sobą konferencja, skłaniając do dyskusji i otwierając na nowe poglądy. Burzliwa dyskusja i sala pełna uczestników świadczą o tym, iż temat lobbyingu jest ważny oraz interesujący. Rozpoczynające się wiosną Podyplomowe Studia – Akademia Lobbyingu w KES z pewnością zaspokoją ciekawość słuchaczy, poszerzą ich wiedzę, horyzonty myślowe oraz uzbroją w praktyczne umiejętności z zakresu lobbyingu.

Można powiedzieć, że kwestia lobbyingu oraz postrzegania w nim miejsca kobiet i mężczyzn, jest inaczej postrzegana przez damską i męską część populacji, czego dowodem była dyskusja oraz opinie wyrażone przez jej uczestników.

Magdalena Nawrot, Marta Ostrowska
(doktorantki w Instytucie Studiów Międzynarodowych, KES,
Anna Para (doktorantka, KES)

Konferencja projektu „Family Change in Italy and Poland” (FAMCHIP)

Badania porównawcze w demografii rodziny

W dniach 17–18 grudnia 2013 roku w Szkole Głównej Handlowej odbyła się konferencja na temat międzynarodowych badań porównawczych dotyczących przemian rodziny „Comparing families: Does international perspective help?”. Została ona zorganizowana w ramach projektu badawczego, którego pełny tytuł brzmi „Nowe wzorce formowania i rozwiązywania rodzin w Polsce i we Włoszech – w poszukiwaniu przyczyn zachodzących zmian”. Projektem finansowanym ze środków Narodowego Centrum Nauki kieruje profesor Irena E. Kotowska. Projekt jest realizowany przez zespół demografów z Instytutu Statystyki i Demografii SGH we współpracy z zespołem badaczy z Dipartimento di Statistica, Informatica, Applicazioni “Giuseppe Parenti” (DiSIA) z Uniwersytetu we Florencji, którym kieruje profesor Silvana Salvini. Głównym celem projektu jest pogłębienie wiedzy o zmianach zachodzących w procesie formowania, rozwoju i rozpadu rodziny w Polsce i we Włoszech, z uwzględnieniem kontekstu ekonomicznego i instytucjonalno-kulturowego.

Celem konferencji, na której prezentowano wyniki trzyletnich badań projektu FAMCHIP, była dyskusja o użyteczności międzynarodowych badań porównawczych dla lepszego zrozumienia przemian życia rodzinnego w poszczególnych krajach. Specyficzne warunki kulturowe, ekonomiczne i instytucjonalne w różnych regionach czy krajach silnie wpływają na zachowania dotyczące formowania rodziny, indywidualne decyzje o rodzicielstwie czy rozwiązaniu związku. Czy wykorzystanie badań porównawczych zbliża nas do zrozumienia tych zachowań? Jakie są zalety oraz wyzwania badań porównawczych w porównaniu do badań skupionych na pojedynczych krajach? Do rozmowy na ten temat organizatorzy konferencji zaprosili polskich i zagranicznych ekspertów.

Referaty wiodące zostały wygłoszone przez profesor Gerde Neyer (Uniwersytet w Sztokholmie) oraz profesora Arnsteina Aassve (Uniwersytet Bocconi w Mediolanie). Profesor Gerda Neyer podsumowała historię wykorzystania badań porównawczych w demografii rodziny, omawiając ich główne założenia i odnosząc się zarówno do porównań dokonywanych w przestrzeni, jak i w czasie. Rozwinięcie nowych teorii, dostęp do nowych zbiorów danych na temat przebiegu życia oraz wykorzystanie zaawansowanych metod analizy umożliwiają coraz szersze zastosowanie

ujęć porównawczych w badaniach zachowań dotyczących rodziny. Badania porównawcze niosą też wiele wyzwań, jednak pozwalają na wzbogacenie wiedzy o wspólnych i specyficznych charakterystykach zachowań dotyczących rodziny w porównywalnych krajach, co upoważnia do formułowania ogólnych wniosków o rozpatrywanych procesach demograficznych. W niektórych przypadkach, badania porównawcze pozwalają wręcz na uniknięcie wyciągnięcia błędnych wniosków odnośnie do badanych mechanizmów przyczynowo-skutkowych.

Referat profesora Arnsteina Aassve dotyczył różnych typów państw opiekuńczych (*welfare state*). Porównując państwa pod względem welfare regime należy zastanowić się, co sprawiło, że w poszczególnych regionach Europy rozwinęły się inne typy państwa opiekuńczego. Jego zdaniem, szczególną rolę odgrywają uwarunkowania kulturowe. Odwołał się do przykładu krajów nordyckich, w których zaufanie do obcych oraz do instytucji państwowych wpłynęło na formę państwa opiekuńczego i rozwój jego instytucji.

W trakcie konferencji przedstawiano wyniki badań porównawczych dotyczących różnic w sposobach tworzenia rodziny, rozwoju rodziny, zatrudnieniu kobiet oraz relacjach międzypokoleniowych. Jednym z głównych wątków był wpływ norm kulturowych i społecznych ról kobiet i mężczyzn na zachowania związane z tworzeniem rodziny. W trakcie sesji „Refleksje na temat badań porównawczych” zaprezentowano także nowy pomysł na pomiar zróżnicowania norm i postaw pomiędzy populacjami różnych krajów.

Konferencja jest udanym podsumowaniem prac badawczych projektu FAMCHIP, z jednej strony potwierdza walory poznawcze porównań międzynarodowych, z drugiej – zwraca uwagę na konieczność uważnego formułowania wniosków na ich podstawie. W trakcie trzyletniego projektu, przygotowano serię wspólnych opracowań naukowych badaczy polskich i włoskich na temat wpływu kontekstu instytucjonalno-kulturowego i ekonomicznego na zachowania w zakresie formowania i rozpadu rodzin w Polsce i we Włoszech. Opracowania przygotowane w ramach projektu oraz wszystkie prezentacje z konferencji są dostępne na stronie [www.sgh.waw.pl/famchip].

Anna Rybińska

Biuro Karier zaprasza na warsztaty umiejętności miękkich

Biuro Karier zaprasza wszystkich studentów w semestrze letnim na kolejny cykl warsztatów poświęconych umiejętnościom miękkim. Warsztaty te będą prowadzone przez następujące firmy zrzeszone w Klubie Partnerów SGH: DB Schenker, Deloitte, EY, KPMG Sp. z o.o., L'Oréal Polska Sp. z o.o.

Przypominamy także o możliwości uczestniczenia w warsztatach prowadzonych przez naszych doradców zawodowych (Rekrutacja i selekcja bez tajemnic, Assessment Centre, Autoprezentacja).

Więcej informacji na temat warsztatów organizowanych przez Biuro Karier znajduje się w serwisie Kariera [www.kariera.sgh.waw.pl]. Zapisy na warsztaty – zakładka Wydarzenia. Serdecznie zapraszamy!

„Wokół SGH” w Centrum Informacyjnym im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego

Postać Jana Nowaka-Jeziorańskiego jest doskonale znana wszystkim miłośnikom historii najnowszej. Jego wspomnienia z lat wojny i okupacji zatytułowane *Kurier z Warszawy*, które ukazały się pod koniec lat 70. w Londynie, z miejsca stały się bestsellerem drugiego obiegu wydawniczego w Polsce. Zdzisław Jeziorański, gdyż tak się naprawdę nazywał, ukończył ekonomię na Uniwersytecie w Poznaniu. Był uczniem profesora Edwarda Taylora. Pod jego kierunkiem rozpoczął pisanie pracy doktorskiej. Wybuch drugiej wojny światowej uniemożliwił karierę naukową. Jeziorański stał się żołnierzem podziemia. Przyjął pseudonim Jan Nowak i jako kurier AK dotarł z okupowanego kraju do Londynu. Stąd tytuł wspomnień. Po wojnie pozostał na emigracji. Był dyrektorem Rozgłośni Polskiej Radia Wolna Europa. Ostatnie lata życia Jana Nowaka-Jeziorańskiego upłynęły w kraju. Legendarny kurier z Warszawy zamieszkał na Solcu przy ulicy Czerniakowskiej, w nowoczesnym apartamentowcu wzniesionym w sąsiedztwie parku okalającego pomnik Chwała Saperom. Zmarł w roku 2005. Senat RP ogłosił rok 2014 rokiem Jana Nowaka-Jeziorańskiego.

Kilka lat po śmierci Jana Nowaka-Jeziorańskiego, w domu, w którym mieszkał, powstał Ośrodek Informacyjny im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego. W Ośrodku tym, pełniącym funkcję instytucji społeczno-kulturalnej, odbywają się często spotkania z dziennikarzami, literatami, ludźmi kultury. Zakres tematyczny spotkań jest bardzo szeroki.

W dniu 23 stycznia br. w Ośrodku wystąpił Paweł Tanewski, autor książki *Wokół SGH. Domy – ludzie – zdarzenia*. Prelegent stanął przed dość trudnym zadaniem powiązania tematyki książki ukazującej historię Górnego Mokotowa w okresie międzywojennym z Solcem, dzielnicą raczej odległą od SGH. Swoje wystąpienie zatytułował z *Z Solca na Górny Mokotów*. W pierwszej części prelekcji ilustrowanej wieloma slajdami ukazał otoczenie historyczne Ośrodka Informacyjnego Jana Nowaka-Jeziorańskiego. Most Łazienkowski im. gen. Zygmunta Berlinga, kościół pod wezwaniem Matki Boskiej Częstochowskiej o niezwykle nowoczesnej architekturze wzniesiony w połowie lat 80., typowe domy czynszowe z lat 20. i 30. zeszłego stulecia. Nieco dłużej zatrzymał się na ulicy Przemysłowej, odwołując się do jednego z rozdziałów swojej książki. Na Przemysłowej działało bowiem prężnie rozwijające się przedsiębiorstwo „Tłocznia”, kierowane przez Ludwika Braumana, a po jego śmierci, przez wdowę po nim Vivę Braumanową, od lat zresztą zaangażowaną w działal-

ność „Tłocznia”. Viva Braumanowa okazała się osobą niezwykle przedsiębiorczą. Pod koniec lat 30. pobudowała w pobliżu SGH, przy ulicy Madalińskiego własny dom czynszowy o wysokim standardzie. Następnie prelegent szybko już przeniósł się w rejon SGH. Zatrzymał się na krótko przy Urzędzie Patentowym w alei Niepodległości, o którym też zresztą pisze w książce i pod koniec pierwszej części spotkania pokazał na kilkudziesięciu slajdach słynny gmach główny „pod piramidą”, naszą Bibliotekę, budynki dla kadry naukowej wzniesione w latach 30. i pierwszy budynek Uczelni, gmach A przy ulicy Rakowieckiej.

W drugiej części wystąpienia autor *Wokół SGH* odbył wirtualny spacer ulicami Rakowiecką, Puławską, Narbutta i Wiśniową zatytułowany *Od SGH do SGH*, starając się przybliżyć otoczenie historyczne naszej Uczelni, czyli proces kształtowania się zabudowy miejskiej w dwudziestolecie międzywojennym. „Wyruszył” wraz z uczestnikami spotkania spod gmachu głównego do Kolegium Ekonomiczno-Społecznego SGH na Wiśniową.

Spotkanie w Ośrodku Informacyjnym im. Jana Nowaka-Jeziorańskiego przebiegało w bardzo bezpośredniej i kameralnej atmosferze. Już po prelekcji autor książki *Wokół SGH* odpowiadał na różne pytania związane z książką i szerzej z historią Warszawy i jej poznawaniem przez tych, którzy miasto znają i kochają.

Red. Gazety

Książka *Wokół SGH. Domy – ludzie – zdarzenia* wydana nakładem Oficyny Wydawniczej SGH opowiada o tym, jak powstawało miasto wokół SGH w latach 20. i 30. zeszłego stulecia, a więc wtedy, gdy nasza Uczelnia przeniosła się ze Śródmieścia Warszawy na peryferyjny wówczas Mokotów. Jest to studium analityczne powstania prawie trzydziestu domów o różnym charakterze, a więc willi, rezydencji, domów czynszowych znajdujących się do dzisiaj w najbliższym sąsiedztwie SGH. Budowle stanowiły dla autora jedynie pewien punkt wyjścia. Dr. Pawłowi Tanewskiemu, kustoszowi dyplomowanemu w Bibliotece SGH, chodziło przede wszystkim o znalezienie odpowiedzi na pytanie, kto tworzył miasto w tym czasie, z jakiej sfery społecznej się wywodził, skąd bogactwo pozwalające na wznoszenie nieraz bardzo luksusowych obiektów, wreszcie jakie były losy właścicieli nieruchomości w latach drugiej wojny i po wojnie, gdy nastał ustrój socjalistyczny. Książka warta poznania nie tylko dlatego, że stanowi cenne studium z zakresu historii gospodarczej i społecznej Drugiej Rzeczypospolitej, ale również dlatego, że opisuje otoczenie historyczne naszej Uczelni znane nam doskonale „z widzenia”, a więc aleję Niepodległości, Narbutta, Madalińskiego, znane „z widzenia” ale chyba nie z historii tych miejsc. Pozycja na pewno warta przeczytania i wciąż dostępna w Oficynie Wydawniczej SGH. [http://www.wydawnictwo.sgh.waw.pl/produkty/profilProduktu/id/590//WOKOL_SGH_Pawel_Tanewski/].

Problemy strefy Euro i propozycje rozwiązań

15 stycznia 2014 roku odbyło się w SGH seminarium dotyczące problemów strefy Euro, podczas którego profesor Leszek Balcerowicz zaprezentował wnioski z raportu „Economic growth in European Union”, który przygotował wraz ze swoimi współpracownikami, dr Andrzejem Rzońcą, Aleksandrem Łaszkiem i Lechem Kaliną, dla zlokalizowanego w Brukseli Think Tanku – Lisbon Council.

Profesor Balcerowicz zaczął od stwierdzenia, że debata o przyczynach problemów strefy Euro charakteryzuje się wysokim stopniem zamieszania. Dodał, że większość najpopularniejszych przyjmowanych poglądów na temat przyczyn problemów strefy Euro, według przedstawianego opracowania, jest błędna. Najczęstszym błędem jest niedostrzeżenie faktu, że w ciągu ostatnich dwóch dekad, w obrębie krajów strefy Euro (jak i pozostałych krajów UE), istniało ogromne zróżnicowanie tempa wzrostu gospodarczego. Różnice te wynikały z odmiennej polityki gospodarczej tych krajów oraz z innych warunków wyjściowych.

Zdaniem prof. Balcerowicza możemy wyróżnić dwa typy epizodów kryzysowych. Pierwszy, to sytuacja, kiedy kryzys fiskalny prowadzi do kryzysu finansowego, a drugi, kiedy kryzys finansowy prowadzi do fiskalnego. Te dwa typy te różnią się co do swoich źródeł. Przykładem epizodu pierwszego typu jest Grecja, która przez kilkanaście lat prowadziła politykę rozdętych wydatków publicznych. Przykładem epizodu drugiego typu – Hiszpania i Irlandia. Kraje te doprowadziły do sytuacji boomu kredytowego, szczególnie w sektorze mieszkaniowym, który „maskował” ich problemy fiskalne.

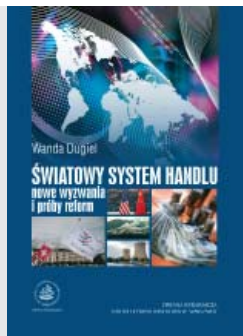
Problematyka kryzysów finansowych skłania do pytania o przyczynę pojawiania się kryzysów bankowych, jako typu kryzysu finansowego. Profesor Balcerowicz zaznaczył, że częstotliwość występowania kryzysów bankowych różni się zasadniczo w zależności od miejsca i czasu, co sugeruje odrzucenie poglądu, że przyczyną kryzysów bankowych jest uniwersalna dla wszystkich ludzi cecha – „chciwość”, czy też poglądu, że skłonność do kryzysu jest immanentną cechą systemów rynkowych. Empiryczne analizy kryzysów bankowych powinny mieć charakter porównawczy, tzn. badać kryzysy bankowe na tle innych kryzysów w innym czasie i miejscu. Przeprowadzone wedle tej metody badania, na przykład przez Charles’a Calomirisa, pokazują, że przyczyny kryzysów finansowych z ostatnich 200 lat tkwiły w dużej mierze w interwencjach władz publicznych, które w rozmaity sposób subwencjonowały podejmowanie ryzyka przez sektor prywatny i/lub osłabiały dyscyplinę instytucji finansowej, jak na przykład polityka „Too big too fail”.

Podjmując próbę odpowiedzi na pytanie, jaka polityka wpływa na wychodzenie z kryzysu, Profesor porównał kraje PIIGS (Grecja, Hiszpania, Irlandia, Portugalia, Włochy) i BELL (Bułgaria, Estonia, Litwa, Łotwa). Kraje BELL dotknął duży kryzys gospodarczy, ale udowodniły one, że można szybko wyjść z kryzysu mając sztywny kurs swojej waluty i przeprowadzając radykalną konsolidację fiskalną. Metody, jakie zastosowały, aby poradzić sobie z głębokim załamaniem wzrostu, podważają mity na temat nieskuteczności fiskalnej konsolidacji. Zdaniem profesora Balcerowicza, różnice w tempie procesów dostosowawczych krajów BELL i PIIGS wynikają z różnic w determinacji klas politycznych tych krajów we wprowadzaniu uzdrawiających gospodarkę zmian. Wskazał na zależność pomiędzy determinacją klasy politycznej w reformowaniu gospodarki, a faktem korzystania przez kraj z finansowania ratunkowego, zapewnianego przez europejskie instytucje. Kraje BELL nie miały dostępu do finansowania ECB ani też do ESM, tak jak kraje PIIGS. I właśnie to osłabiało wolę polityków krajów PIIGS do podjęcia tak zaawansowanych reform jak w krajach BELL.

W dalszej części spotkania dr Andrzej Rzońca omówił różnice w polityce fiskalnej państw UE, wskazując na różnice wysokości deficytu i poziomu wydatków publicznych analizowanych krajów. Poświęcił też dużo uwagi analizie niekonwencjonalnej polityki monetarnej, rozpoczętej przez główne banki centralne na całym świecie, w szczególności FED, Bank Anglii, Bank Japonii i ECB. Wskazywał na jej negatywne efekty na dłuższą metę, które są często pomijane w dyskusjach publicznych. Po pierwsze, polityka bardzo niskich stóp procentowych i zapewniania nieograniczonej płynności dla sektora finansowego osłabia bodźce instytucji finansowej do restrukturyzacji swoich bilansów, a poprzez to może negatywnie wpływać na szybkość restrukturyzacji zadłużonych przedsiębiorstw. Po drugie, wraz z upływem czasu rośnie ryzyko inflacji i pojawienia się następnych boomów na rynku aktywów. Uzupełniając tę wypowiedź profesor Balcerowicz dodał, że analizy niekonwencjonalnej polityki monetarnej zupełnie pomijają stronę podażową gospodarki, nie analizują skutków niskich stóp procentowych dla procesów restrukturyzacji i możliwej słabszej dynamiki inwestycji wynikającej z niepewności, jaką ta polityka tworzy.

Seminarium zakończyło wystąpienie Aleksandra Łaszka. A. Łaszek mówił o reformach strukturalnych, wskazując na fakt, że kraje dotknięte przez kryzys zaczęły reformować swoje gospodarki w wielu obszarach i że jak wynika z prowadzonych analiz – kraje z większymi problemami przeprowadzają głębsze reformy.

Lech Kalina

Światowy system handlu. Nowe wyzwania i próby reform

Wanda Dugiel

Jest to bardzo ciekawa i bardzo dokładna analiza historii, praktyki i perspektyw funkcjonowania GATT/WTO. Tak rzetelnej analizy i oceny GATT/WTO nie ma w polskiej literaturze.

z recenzji prof. zw. dr hab. Anny Zielińskiej-Głębockiej (Uniwersytet Gdański)

Warto podkreślić szereg zalet pracy związanych z analizą ewolucji systemu GATT/WTO. Autorka szczegółowo omawiała wiele instrumentów polityki handlowej i zmiany, które dokonały się w tej dziedzinie w ramach GATT/WTO.

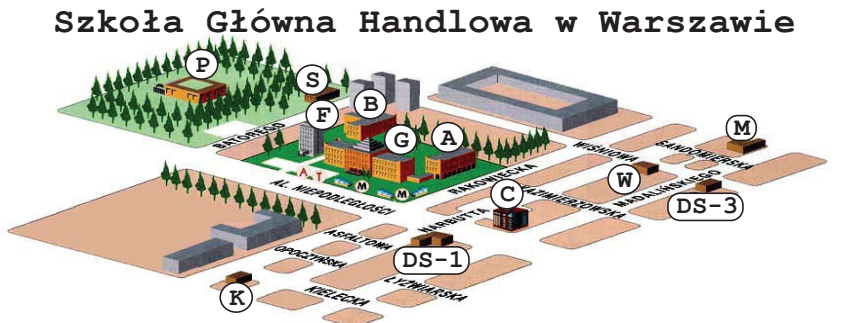
z recenzji prof. zw. dr hab. Jana Jakuba Michalka (Uniwersytet Warszawski)

Rosnąca rola administratora

Pod koniec ubiegłego roku wprowadzony został nowy model eksploatacji infrastruktury Szkoły.

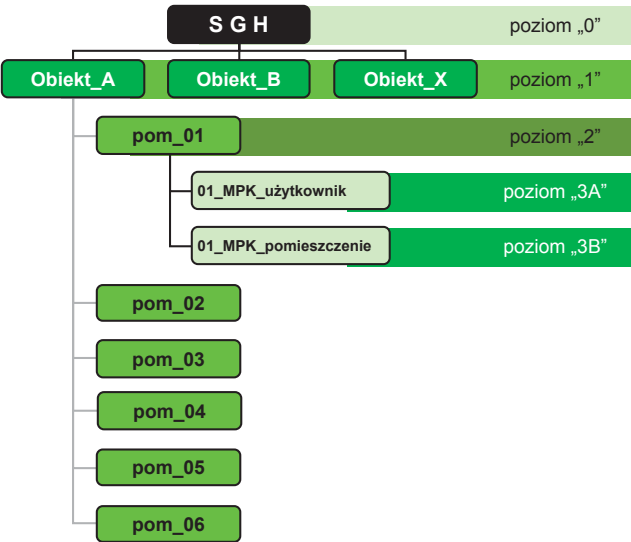
Model ten oparty jest na przekazaniu administratorowi wszystkich kompetencji operacyjnych dotyczących powierzono- go majątku. Zadajmy sobie pytanie: na czym to polega? Jaka jest różnica w porównaniu z tym, co było? Żeby na nie odpowiedzieć musimy znać cel, do którego zmierzamy, tj. cel tej zmiany. Otóż celem jest pełna identyfikacja zdarzeń kosztowych, zarówno po stronie wpływów, jak i wydatków oraz przyszła ich projekcja na bazie zdarzeń historycznych. Podstawą całego projektu jest wyodrębnienie MPK, czyli miejsc powstawania kosztów. Im bardziej precyzyjnie poznamy strukturę kosztów i przychodów, tym model rozliczeń będzie dokładniejszy, ale i bardziej rozbudowany o bardzo dużą ilość informacji przypisanych do tych miejsc. Do tej pory administrator budynku odpowiadał za porządek, za powierzone mu mienie ruchome, za organizację imprez. Ktoś inny za technikę, a ktoś inny jeszcze za umowy. Model, który realizujemy, o którym mowa, łączy te wszystkie funkcje spinając je analizą finansową przypisaną do danego miejsca (MPK). Każdy administrator zarządza jednym lub kilkoma obiektami. Obiekt to nie tylko budynek, ale i teren, parking, ogrodzenie czy tablice reklamowe. Na stronie internetowej Działu Eksploatacji podane są personalia administratorów oraz dane kontaktowe. Zakres ich działalności obejmuje obszar administracyjny, techniczny, prawny, finansowy oraz bezpieczeństwa w zakresie powierzonego majątku. I tak np. w obszarze administracji administrator odpowiada za porządek, organizację imprez, w obszarze technicznym – za nadzór nad przeglądami i właściwą eksploatacją urządzeń, w obszarze prawnym dominują umowy zarówno z dostawcami mediów, jak i z najemcami. Ostatni obszar, do tej pory zarezerwowany dla kwestury, to rozliczanie kosztów i agregowanie ich do wcześniej wspomnianych MPK.

Pracę administratorów wspomagają elektroniczne narzędzia wprowadzane sukcesywnie od początku projektu. I tak np. elektroniczna książka usterek zastąpiła papierową. Do tej pory zgłoszenie usterki wpisywane było do książ-

P	Klub Studencki PARK, al. Niepodległości 196
S	Budynek "S", ul. Batorego 8
F	Budynek "F", al. Niepodległości 164
B	Budynek "B" BIBLIOTEKA, ul. Rakowiecka 22 ^B
G	Budynek "G", al. Niepodległości 162
A	Budynek "A", ul. Rakowiecka 24

K	KWESTURA, ul. Kielecka 43
C	Budynek "C", al. Niepodległości 128
W	Budynek "W", ul. Wiśniowa 41
M	Budynek "M", ul. Madalińskiego 6/8
DS-1	SABINKI, al. Niepodległości 147
DS-3	GROSİK, ul. Madalińskiego 31/33

ki usterek znajdującej się na portierni. Trzeba było tam zejść i wpisać usterkę. Następnie firma konserwująca, z reguły raz dziennie, spisywała te wpisy, dawała dyspozycję swoim pracownikom lub firmie zewnętrznej i usuwała usterki następnego dnia lub kilka dni później. Teraz wpisy do książki usterek dokonywane są zdalnie i firma konserwująca ma do nich dostęp. Dzięki temu skrócił się czas usuwania ok. 90% usterek z – średnio – 5 dni do jednego dnia lub kilku godzin. Administrator również widzi i śledzi każdy wpis od początku, a Dział Eksploatacji przeprowadza na bieżąco analizy kosztowe i przyczynowo-skutkowe.

Kolejnymi elektronicznymi udogodnieniami w modelu wspomagającym

zarządzanie infrastrukturą Szkoły są: system organizacji i rozliczania imprez oraz książka obiegu faktur, która oprócz funkcji informacyjnej, gdzie jest w danym momencie faktura, skanuje ją oraz agreguje dane według odpowiednich kluczy i przypisuje je do budynków oraz miejsc powstawania kosztów.

Udogodnienia te są integralną częścią systemu wspomagania zarządzania nieruchomościami.

Każdy administrator wspomagany systemem czuwa nad bieżącym funkcjonowaniem obiektu, jego rozliczeniem kosztowym, ale i projekcją zdarzeń, np. wymianą lamp w projektorach.

Tadeusz Brach

Optymalnie wykorzystana technologia

Microsoft SharePoint to platforma o nieograniczonych możliwościach. Od października 2013 r. z powodzeniem wykorzystujemy wiele z nich w SGH. Edytorzy uczelnianych stron każdego dnia dbają o dostarczanie ważnych informacji na temat różnych obszarów działalności SGH. Proces publikowania treści może być jeszcze bardziej efektywny jeśli poznamy kilka ważnych tajników języka HTML, struktury dokumentu HTML, podstawowych parametrów metadanych oraz zasad działania największych wyszukiwarek internetowych. Podstawowa wiedza z zakresu pracy z treścią i elementami strony internetowej pozwala jeszcze skuteczniej docierać do czytelników internetu z ważnymi informacjami.

Dostęp do informacji publikowanych w internecie został całkowicie zdominowany przez najważniejszego i największego obecnie pośrednika w dostępie do informacji za jakiego możemy uznać popularną wyszukiwarkę Google.

Google monopol na pośrednictwo w dostępie do informacji

Google bezwzględnie stał się monopolistą. Lata rozwoju usług oferowanych przez amerykańskiego potentata uzależniły nas od Gmail, Google, YouTube i kilku innych usług internetowych, bez których ani biznes ani życie prywatne obecnie nie istnieją. Dominacja Google uzyskana dzięki ogromnej skuteczności świadczonych przezeń usług zmusza nas i jednocześnie zachęca do korzystania z darmowego dostępu do najpopularniejszych aplikacji internetowych.

Liczba użytkowników usług Google według badania Megapanel PBI Gemius w listopadzie 2013 r. to aż 18 988 466 real user (rzeczywistych użytkowników), co stanowi 90,34% wszystkich internautów w Polsce.

Te dane pozostają nie bez znaczenia dla strony internetowej Uczelni i wszystkich stron publikowanych w internecie na świecie. Dla 90,34% użytkowników źródłem informacji oczywiście nie jest wyszukiwarka Google, ale internet. Google jest pośrednikiem, który poprzez stosowane algorytmy w udostępnionej wyszukiwarce prezentuje treści stron internetowych, które zostały zgłoszone przez administratorów do indeksu, w tym treści prezentowane przez stronę Uczelni.

Indeks, metadane i treści

Wyszukiwarka Google swoje działanie opiera na algorytmach, których konstrukcja ma za zadanie odnajdywać i prezentować treści publikowane w internecie. Algorytmy stanowią tajemnicę, a ich konstrukcja nadal jest przedmiotem rozważań wielu ekspertów zajmujących się optymalizacją i pozycjonowaniem stron internetowych. Algorytmy przeprowadzają nieustanne obliczenia, których wynikiem jest ranking treści prezentowany w wynikach wyszukiwania. Zasilane są przez roboty Google – aplikacje, które mają jedno główne zadanie: czytać treści opublikowane na stronach. Po co? Głównie po to, by uwzględnić je w wynikach wyszukiwania wyszukiwarki Google. Warto zwrócić uwagę na fakt, że Google kolekcjonuje treści zawarte na stronach internetowych, jednak nie w celu ich bezprawnego wykorzystania, a po to, by umożliwić do nich dostęp poprzez prezentowanie wyników wyszukiwania w kolejności, którą dyktuje wspomniany algorytm (a w zasadzie kilkaset algorytmów). Uznaje się, że algorytm Google składa

się z ponad 200 algorytmów pomocniczych–funkcjonalnych, które odpowiadają za klasyfikację i ranking treści. Indeks stron to proces, który ma na celu czytanie zawartości wszystkich stron zamieszczonych w danym serwisie internetowym. Od konstrukcji technicznej serwisu, technologii, łączy internetowych i jakości tekstu zależy w dużej mierze skuteczność indeksu. Indeks to niekończący się proces – indeksowanie stron realizowane jest każdego dnia, a częstotliwość tego procesu zależy przede wszystkim od liczby wytwarzanych treści.

Skuteczne wytwarzanie treści

Proces indeksowania strony zaczyna się w momencie upublicznienia jej w internecie. Edytor, który wytworzy stronę wzbudza proces publikacji – tak zaplanowany został proces publikacji w Uczelni. Gdy strona zostanie zatwierdzona, rozpoczyna się proces jej indeksowania. Jego tempo zależne jest od wielu czynników, m.in.:

- konstrukcji strony internetowej,
- popularności strony internetowej – liczby cytowań,
- mechanizmów Google – roboty indeksujące strony mają określoną wydajność,
- jakości treści.

Pobranie przez roboty Google strony internetowej wytworzonej przez edytora i zatwierdzonej przez redaktora nie jest równoznaczne z uwzględnieniem jej w wynikach wyszukiwarki. By mieć pewność, że strona zostanie uwzględniona w indeksie i tym samym pojawi się w wynikach wyszukiwania należy bezwzględnie zadbać o kilka ważnych elementów na publikowanej stronie.

Wysoko w wynikach wyszukiwania

Najważniejsze elementy mające wpływ na organiczne pozycjonowanie (naturalne) każdej strony internetowej, od których zależy jej pozycja w wynikach Google, to:

- **tytuł** – tytuł strony to element widoczny w pasku przeglądarki. To jednocześnie element kodu HTML, który ma największe znaczenie w pozycjonowaniu stron. Tytuł to również wpis, pod którym znajdziemy strony zapisane w „ulubionych” naszej przeglądarki (o ile nie nadaliśmy im własnego tytułu podczas zapisu).
- **URL** – to adres strony internetowej. Np.: [www.sgh.waw.pl] lub [oferta.sgh.waw.pl/pl/studialicencjackie/Strony/default.aspx]. Od jego konstrukcji zależy pozycja wytworzonej strony w wynikach wyszukiwania. Warto zwrócić uwagę na dobór słów zawartych w nazwie wytwarzanej strony. Wskazana strona o tematyce studia licencjackie będzie w perspektywie czasu wyświetlana w wynikach wyszukiwania Google w odpowiedzi na wpisaną przez użytkowników frazę „studia licencjackie” czy „studia licencjackie warszawa”. Technologia MS SharePoint pozwala edytorom definiować adresy URL – ich fragmenty – podczas tworzenia nowej strony.
- **opis strony** – platforma wykorzystywana w SGH została przygotowana tak, by użytkownicy nie musieli dbać o definiowanie opisów stron. W definicji opis strony – to krótkie streszczenie wskazujące na tematykę strony. W praktyce – to tekst do 160 znaków, który wyświetlany jest na liście wyników Google.

Studia licencjackie I stopnia | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie
oferta.sgh.waw.pl/pl/studialicencjackie/
 Sześciomiesięczne, stacjonarne lub niestacjonarne **studia** pierwszego stopnia dające słuchaczom podstawową wiedzę teoretyczną i specjalistyczną oraz...

Opis strony w warunkach platformy, która wykorzystywana jest do publikowania treści SGH (MS SharePoint) nie jest definiowany. Ta zmienna może być pomijana. Google indeksując stronę internetową, która nie posiada opisu tworzy w pamięci podręcznej przeglądarki własne opisy stron. I tak powyższy przykład wskazuje na opis strony, który prezentowany jest pod adresem URL widocznym w wynikach wyszukiwania. Jego treść to tekst zaczerpnięty z treści opublikowanej na stronie.

- **słowa kluczowe** – to zestaw słów i fraz (dwóch i więcej słów), które mają opisywać zawartość strony. Definiuje się je po to, by precyzować tematykę każdej strony. Eksperti zajmujący się pozycjonowaniem wskazują ten element strony jako najmniej znaczący, ponieważ Google czytając stronę podczas indeksu tworzy statystyki najpopularniejszych słów zawartych w czytanej stronie. Uznaje się, że na tej podstawie określa najpopularniejsze słowa występujące w stronie.

Elementy kodu HTML w wynikach wyszukiwania Google

Studia licencjackie I stopnia | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie
oferta.sgh.waw.pl/pl/studialicencjackie/ ▼
 Sześciomiesięczne, stacjonarne lub niestacjonarne **studia** pierwszego stopnia dające słuchaczom podstawową wiedzę teoretyczną i specjalistyczną oraz...

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie: Studia licencjackie ...
www.sgh.waw.pl/ ▼
 Informacja o uczelni, badaniach naukowych, **studiach** oraz warunkach rekrutacji.

Zasady przyjęć - Warszawa
oferta.sgh.waw.pl/pl/studialicencjackie/rekrutacja/ ▼
 Na studiach niestacjonarnych pierwszego stopnia, obowiązuje lektorat z jednego ...
 Limity przyjęć na **studia licencjackie** rozpoczynające się w semestrze ...

Wyszukiwania podobne do **studia licencjackie**

studia licencjackie co to znaczy	studia licencjackie a inżynierskie
studia licencjackie wikipedia	studia licencjackie ile trwają
studia licencjackie przez internet	studia licencjackie po angielsku
studia licencjackie a magisterskie	studia licencjackie kierunki

Goooooooooooooogle >
 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 **Następna**

Powyższy przykład to fragment listy wyników dla frazy „studia licencjackie” wpisanej w Google. Parametry wyszukiwania to Polska, język polski. 8 stycznia ta fraza znajdowała się na pozycji 9. Strona, która została uwzględniona przez Google i zaprezentowana na 9 pozycji wyników w Polsce dla frazy „studia licencjackie” to [<http://oferta.sgh.waw.pl/pl/studialicencjackie/Strony/default.aspx>].

Wyniki wyszukiwania prezentowane przez Google pokazują, które elementy strony są ważne. W wynikach Google możemy odnaleźć treści wyróżnione. Stosowane pogrubienie wskazuje elementy, którymi Google kierował się uwzględniając pozycję strony w wynikach wyszukiwarki. W przypadku frazy studia licencjackie wyniki prezentują pogrubiony tytuł, fragment adresu URL oraz słowo „studia” w opisie strony.

Skuteczność wskazanej strony

Dlaczego tak się stało? Otóż w stronie zdefiniowany został tytuł, który uwzględnia słowa „studia licencjackie”, ściśle dopasowany do tematyki. Tytuł ten jest unikatowy na skalę całego internetu (w Polsce i w świecie), co ma ogromne znaczenie:

Studia licencjackie I stopnia | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

URL został zdefiniowany przed edytora tak, by zawierał słowa kojarzone z tematyką

[<http://oferta.sgh.waw.pl/pl/studialicencjackie/Strony/default.aspx>].

Tak zdefiniowany URL pomaga pozycjonować strony, w tym przypadku pozycjonować frazę „studia licencjackie”.

Opis został pobrany przez Google w sposób, który w pierwszej kolejności prezentuje treści związane frazą „studia”.

Pozycja frazy „studia licencjackie”

Wysoka pozycja w wynikach wyszukiwarki Google nie jest przypadkowa. Efekt został osiągnięty dzięki spełnieniu kilku najważniejszych kroków przy tworzeniu strony:

- tematycznie dobrany tytuł uwzględniający wytyczne Działu Informacji i Komunikacji¹,
- nazwa URL zawierająca tematykę strony – fragment adresu został zdefiniowany przez edytora, pozostała jego część definiowana jest przez mechanizmy MS SharePoint,
- unikatowa treść na stronie (unikatowa – nie kopia z internetu, czy innej strony SGH) zawierająca w tytule webpart tematykę strony, w tym wypadku „studia licencjackie”, oraz treść właściwą,
- tekst pozbawiony jest błędów językowych.

STUDIA LICENCJACKIE

Sześciomiesięczne, stacjonarne lub niestacjonarne **studia** pierwszego stopnia dające słuchaczom podstawową wiedzę teoretyczną i specjalistyczną oraz umiejętności metodyczne z zakresu wybranego kierunku studiów. Od 2010 roku studia licencjackie dostępne są także w języku angielskim. Dyplom licencjata otwiera drogę do studiów magisterskich.

WIĘCEJ >

Jak skutecznie wytwarzać treści wysoko pozycjonowane w Google?

1. Przygotować unikatowy autorski tekst.
2. Określić właściwości strony:
  - a. tytuł – w tytule zawrzeć najważniejszą frazę bądź słowo oraz rozwinięcie tytułu „ | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie”. To rozwinięcie zapewnia unikatowy tytuł na skalę całego internetu. Tytuł nie powinien być dłuższy niż 80 znaków.
  - b. URL – w URL zapisywanej strony zawrzeć najważniejszą frazę bądź słowo. URL powinien być maksymalnie krótki.

Przykład

Chcemy wytworzyć stronę i treść związaną ze studiami licencjackimi w języku angielskim. Przygotowaliśmy tekst, który zawiera ważne informacje o ofercie dydaktycznej na studiach licencjackich w języku angielskim. Przystępujemy do procesu publikacji. Strona zostanie opublikowana w ramach serwisu: oferta.sgh.waw.pl w ramach grupy stron [<http://oferta.sgh.waw.pl/pl/studialicencjackie/Strony/default.aspx>].

Po zalogowaniu do systemu, korzystając z „Akcje witryny”, wybieramy opcję „nowa strona”. System w pierwszej kolejności pyta nas o nazwę nowej strony. W tym miejscu mamy okazję zdefiniować element adresu URL, który jest tak ważny w pozycjonowaniu stron w wynikach wyszukiwarki Google.

Naszym zadaniem jest wytworzenie strony o studiach licencjackich w języku angielskim, a zatem musimy przewidzieć zachowania czytelnika, który będzie wpisywał w wyszukiwarkę Google frazy, które w jego ocenie zaprezentują mu wyniki tożsame z ofertą studiów licencjackich w języku angielskim.

W tym wypadku logiczne wydaje się zastosowanie w nazwie URL następujących słów: studia licencjackie angielski. Pamiętajmy, że tworzenie adresów URL wymaga zastosowania

„-”

zatem nasz URL nowej strony wygląda następująco:

studia-licencjackie-angielski

spacje, przecinki, duże litery i polskie znaki diakrytyczne są całkowicie zakazane.

Po zapisaniu system pozwoli na przygotowanie odpowiedniej treści. Po zakończeniu tego procesu musimy wykonać ostatnią czynność: zdefiniować właściwości strony – tytuł strony.

Tytuł strony musi być unikatowy na skalę całego internetu, jak również w obrębie całej strony Uczelni. W praktyce każda strona musi posiadać inny tytuł, zarówno te, które znajdują się w ramach serwisu internetowego Uczelni, jak i te, które zostały zaindeksowane przez Google.

Po ukończeniu procesu publikacji pozostaje nam czekać na efekt naszej pracy.

Ile czasu zajmuje indeksowanie strony internetowej?

Kilkuletnia praktyka nie wskazuje na żaden standard. Zdarza się, że zaindeksowanie i wypożyczonowanie strony trwa nawet 2 godziny, w innych przypadkach nawet kilka miesięcy.

Na tę rozbieżność wpływa kilka najważniejszych czynników:

- konkurencja – liczba stron o podobnej tematyce
- jakość tekstu
- popularność strony
- ranga strony – określana przez Google, tzw. PR (Page Rank – metoda nadawania indeksowanym stronom internetowym określonej wartości liczbowej, oznaczającej ich jakość, która zależy od jakości tekstu i ilości cytowań do opublikowanego tekstu)
- konstrukcja techniczna serwisu
- spójna tematyka serwisu.

Popularność strony internetowej w wynikach wyszukiwania Google

Strona internetowa Uczelni (jako całość) została wyświetlona w wynikach Google – 1 383 575 razy.

- absolwent.sgh.waw.pl – 2 897
- administracja.sgh.waw.pl – 419 426
- biblioteka.sgh.waw.pl – 40 708
- bip.sgh.waw.pl – 10 440
- firma.sgh.waw.pl – 3 463
- kolegia.sgh.waw.pl – 461 418
- media.sgh.waw.pl – 9 126
- oferta.sgh.waw.pl – 153 625
- pracownik.sgh.waw.pl – 269
- student.sgh.waw.pl – 4 897
- uczelnia.sgh.waw.pl – 50 051

- www.sgh.waw.pl – 227 255

Optymalne wykorzystanie możliwości edycji treści zwiększa skuteczność dotarcia z informacją do internautów. Co więcej, pozwala optymalizować wydatki związane z promocją i reklamą. Zastosowanie kilku prostych zasad wskazanych w treści przyczyni się do zwiększenia liczby czytelników strony Uczelni.

Kamil Mirosław Radomski

¹Zasady definiowania tytułów stron internetowych. Każda strona wytworzona przez edytora powinna zawierać tytuł zdefiniowany przez edytora według poniższych zasad.

- w każdym tytule występuje stały element na końcu „ | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie”
- podstrony aplikacji tytułujemy stosując nazwę aktualnie przeglądanej witryny strony/witryny oraz zmienną w postaci nazwy aplikacji oraz stały element,
- podstrony zawarte na stronach jednostek tytułujemy nazwą aktualnie przeglądanej strony/witryny oraz zmienną w postaci nazwy jednostki oraz stałym elementem,
- niższy poziom nie powoduje rozbudowy tytułu o dodatkowe zmienne.

Przykład:

- 0 – strona główna danej jednostki
- 1 – strona poziomu -1 (podstrona)
- 2 – strona poziomu -2 (podstrona)
- 3 – strona poziomu -3 (podstrona)

Strony kolegiów

- 0 – **Kolegia** | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie [<http://kolegia.sgh.waw.pl>]
- 1 – **Kolegium Analiz Ekonomicznych** | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie [<http://kolegia.sgh.waw.pl/kae/>]
- 2 – **O Kolegium – Kolegium Analiz Ekonomicznych** | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie [<http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KAe/kolegium/Strony/default.aspx>]
- 3 – **Władze – Kolegium Analiz Ekonomicznych** | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie [<http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KAe/kolegium/wladze/Strony/default.aspx>]

Strony katedr

- 0 – **Katedra Ekonomii II** | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie [<http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KAe/struktura/KE1/Strony/default.aspx>]
- 1 – **O Katedrze – Katedra Ekonomii II** | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie [<http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KAe/struktura/KE1/katedra/Strony/default.aspx>]
- 2 – **Władze – Katedra Ekonomii II** | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie [<http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KAe/struktura/KE1/katedra/wladze/Strony/default.aspx>]

Strony zakładów

- 0 – **Zakład Przedsiębiorczości** | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie [<http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KES/struktura/KRRiP/struktura/ZP/Strony/default.aspx>]
- 1 – **O Zakładzie – Zakład Przedsiębiorczości** | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie [<http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KES/struktura/KRRiP/struktura/ZP/zaklad/Strony/default.aspx>]
- 2 – **Władze – Zakład Przedsiębiorczości** | Szkoła Główna Handlowa w Warszawie [<http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KES/struktura/KRRiP/struktura/ZP/zaklad/wladze/Strony/default.aspx>]

Wyciąg z zasad tytułowania stron.

Dane: grudzień 2013, Google Webmaster Tools – liczba wyświetleń, wyniki wyszukiwania Google, SEO monitoring pozycji z 9 stycznia 2013 r.

Na dachu świata

Dr Konrad Walczyk, wicedyrektor Instytutu Rozwoju Gospodarczego (Kolegium Analiz Ekonomicznych, SGH), ma na swoim koncie zdobycie szczytów wchodzących w skład Korony Europy. Zamierza też sięgnąć po szczyty Korony Świata. Mówi, że góry działają na niego kojąco, a jednocześnie wzmacniają. Po co wraca na górskie szlaki i skąd czerpie siłę na kolejne wyprawy? O tym w rozmowie z Marcinem Poznaniem.

Skąd motywacja do wspinania się?

Zacznijmy od tego, że wspinanie się to coś, co czynię sporadycznie. Aktywność człowieka w górach – mówimy o hobby – jest różnorodna. W języku polskim brak jest określeń na wiele dyscyplin i z konieczności uciekamy się do języków obcych, przede wszystkim angielskiego. Wspinanie się jest więc jedną z wielu dyscyplin górskich. To działalność wymagająca stosowania technik i przyrządów w terenie stromym, eksponowanym, w którym poruszanie się na dwóch nogach wyłącznie jest utrudnione lub wręcz niemożliwe. Czasem jestem zmuszony wspinać się, zazwyczaj jednak radzę sobie jak człekokształtny wyprostowany (śmiech). Bywa, że zakładam narty lub rakiety śnieżne.

Dlaczego góry? Nie wyjaśnię tego w pełni. Uwielbiam je, być może, od czasu, gdy dzieckiem będąc, zabrano mnie w nie po raz pierwszy. Jeździłem w szkole podstawowej, średniej, na studiach i później. Stopniowo coraz rzadziej. Wpasowałem się w utarty schemat, pochłonięty pracą, zakładaniem rodziny, gromadzeniem majątku itd. Któregoś dnia spotkałem dawno niewidzianego kolegę, którego z trudem rozpoznałem, tak bardzo zmienił się fizycznie. Powiedział, że co weekend niemal jeździ w góry. To była zarazem chwila, w której zauważyłem upływ czasu i że przede mną raczej mniej niż więcej, a także że osiągnąłem już pewien poziom nasycenia i dalsze podążanie niby wytyczoną drogą nie daje spodziewanego zadowolenia. Powróciła zaniedbana pasja. Wróciłem w góry bardziej świadomy tego, co mnie w nich urzeka. Pewnie zabrzmi to wzniośle. Będąc w górach, czuję się wolny od trosk życia codziennego, łatwiej mi o refleksję. Góry działają kojąco, tak w nich przecież cicho i spokojnie. Wzmacniają mnie. Owszem, wielogodzinne wędrówki są wyczerpujące fizycznie, jednak z dnia na dzień organizm nabiera hartu, by w ostatecznym rozrachunku się zregenerować i podnieść swój potencjał. Uwielbiam górskie, rześkie powietrze, uwielbiam przyglądać się górom. Są tak pięknie zmienne. Pory roku i pogoda ubierają je wzorzyście i kolorowo. Mają wybitnie urozmaiconą rzeźbę, jak chyba żadne inne formy geograficzne. A ja nie znoszę monotonii. Nawet góry w deszczu i zawierusze mają przedziwny urok. Góry wystawiają na próbę, a ja lubię się mierzyć. W górach zdarza się podejmować trudne i niebezpieczne przeszkody, ale ich pokonanie daje niezwykłą satysfakcję. Bywa, że stawia się czoło trudnościom nie do przezwyciężenia, które jednak udaje się przemóc, co krzepi ducha i przynosi chwile szczęścia, wyciskające łzy radości. W górach spotyka się szczególnych ludzi, podobnych sobie i wartych zainteresowania. I wszystko w górach smakuje intensywniej, pełniej niż w dole. By wnieść się bowiem ku graniom, trzeba włożyć wielki nieraz wysiłek, a osiągnięcie tego, co takiego trudu wymaga, jest samo przez się wynagrodzeniem nie do przecenienia. W moim przeciętnym życiu chyba nic innego nie sprawia mi większej radości.

By się jednak zmobilizować do częstych wyjazdów – a chyba wielu z nas, a przynajmniej w moim wieku wie, jak trudno zazwyczaj wykonać jest pierwszy krok za próg – musiałem wybrać góry z jakiegoś powodu wyróżniające się. I ubrać ten

pomysł w skonkretyzowaną formę. Stąd się wzięła Korona Europy, a teraz to i Korona Świata – nie mylić z Koroną Ziemi.

Ma pan już za sobą imponującą listę zdobytych szczytów? Przy którym było najtrudniej?

Oj, nie przesadzajmy. Lista nie jest ani długa, ani imponująca. Jedna trzecia z obiektów na niej znajdujących się to nawet nie tyle góry, co punkty najwyższe. W ich przypadku większą trudność sprawiło dotarcie do nich bądź wręcz ich odnalezienie. Osiągnięcie niektórych z pozostałych szczytów nie wymagało nadzwyczajnego wysiłku, ani nie stawiało żadnych wyzwań technicznych. Mam na myśli to, że są one dostępne dla każdej zdrowej osoby w wieku, powiedzmy, od 15 do 60 roku życia; przynajmniej latem. Oczywiście, wyposażonej w podstawowy ekwipunek turystyczny, czyli buty, odpowiednią odzież i tak dalej.

Jarek „Dziku” Józwicki z Wrocławia, też amator Korony, trafnie ujął jej istotę, iż każda wyprawa, każda góra to osobna, piękna przygoda. I różne przychodzi prowadzić z nimi zmagania. Miałem drobny kryzys w schronie Vallota (4363 m), podchodząc pod Mont Blanc. Na szczycie stanęliśmy z kolegą dwie doby od chwili wyruszenia pieszo z les Houches, pokonując, podkreślam – na nogach – przewyższenie blisko 4 km, bez aklimatyzacji, można powiedzieć, wstając od biurka. Znaczący rozumieją, co to znaczy. Zwłaszcza że jestem dość niefrasobliwy i na kilkudniowe wycieczki zabieram ze sobą w góry jednego, dwa batony i banana. Tak, Mont Blanc, mimo że to góra z tzw. drogą normalną, o trudności wycenianej na PD (*peu difficile*) w skali alpejskiej, dość łatwo osiągalna, dała mi w kość. Nieraz zawróciłem z drogi. W lutym 2012 r. wchodziłem na Zugspitze w Niemczech na nartach skitourowych/cross-country doliną Reintal. Temperatura nad ranem spadała grubo poniżej –30 st. C. Nie wziąłem namiotu, spałem pod rozgwieżdżonym niebem. Śnieg był dziewiczy, a trasa przecinała rozległe lawiniska. Po dwóch dniach przedzierania się przez choiny zaśnieżone po korony wycofałem się, nie dałem rady. Uciążliwsze od trudności fizycznych są zmagania z własną psychiką. W Koronie Europy niewątpliwie najtrudniejsze są szczyty alpejskie, choć w porównaniu do innych gór Alp nie stanowią one większego wyzwania. Alpy jednak, choć to góry średnie, bywa że okazują się śmiertelnie niebezpieczne.

Ma pan na koncie m.in. szczyty z korony Azji i te wchodzące w skład korony Europy. Czy góry zdobywa pan samotnie?

Różnie bywa. Czasem się trafi towarzysza, a nawet grupa. Często podróżuję sam. I zdarza się, że nie chcę towarzystwa. Nikt mi wówczas nie zakłóca kontemplacji.

Które wejście wiąże się dla pana z najmiłszymi wspomnieniami?

Znów mam problem z odpowiedzią na pytanie, bowiem każda wyprawa wiąże się z miłymi wspomnieniami, nawet ta pełna znoju i troski. I trudno mi je z sobą porównać. Każ-

da wycieczka to erzac życia; ścieżka, którą podążam w górę a następnie w dół jest nierówna, wiję się, z każdym krokiem odsłania coś nowego i często przynosi niespodzianki, i tym tylko się różni od bytu zwykłego, że więcej daje radości. Te najmilsze wspomnienia, których jest wiele, to często krótkie chwile, w których niby nie ma niczego nadzwyczajnego – jakiś uśmiech na szczycie, ludzka postać na widnokręgu, promień słońca przebijający się przez mgłę rozpostartą między drzewami, smak piwa po całodniowej lub kilkudniowej wycieczce o mdłej karmie, ciepło sali schroniska, do którego dociera się po kilkunastu godzinach na mrozie itp. Kto nie doświadczył, nie pojmie.

Dr Konrad Walczyk z flagą SGH na szczycie Jabal Umm ad Dami

Czy są takie podejścia, które chciałby pan powtórzyć?

Dwukrotnie podchodziłem do Grossglocknera w Austrii. Za pierwszym razem w kwietniu 2012 r. musiałem się wycofać, będąc na wysokości ok. 3500 m. Załamała się pogoda trwale, a czas miałem ograniczony. Za drugim razem w sierpniu 2013 r. doszedłem do przełączki między Kleinglocknerem a Grossglocknerem i utknąłem w kolejce. Naprawdę! Nie dotknąłem krzyża na szczycie, choć stałem tuż pod nim. Muszę wrócić! Do trzech razy sztuka; tym razem zimą. Chcę też wrócić na Sydtoppen w Szwecji, spod którego musiałem zawrócić na

skutek załamania pogody i osłabienia kolegi, który mi towarzyszył. Z innych powodów nie wracam w te same miejsca.

Pańska strona internetowa otwiera się listą zdobytych wierzchołków. Które czekają na zdobycie?

Wszystkie, na które dotąd nie wszedłem (śmiech). W Europie w planie na najbliższy rok są: Dufourspitze (Szwajcaria) i Grauspitz (Liechtenstein) w marcu, Sydtoppen, Slættaratindur (Dania) i Halti (Finlandia) w kwietniu, Dziarżynskaja (Białoruś), Narodnaja (Rosja), nienazwany szczyt w Kazachstanie i Balanesti (Mołdawia) w lipcu, Musala (Bułgaria), Mahya (Turcja), Monte Bianco di Courmayeur (Włochy) i Korab (Albania) w sierpniu, Mytikas (Grecja) we wrześniu, a na koniec polskie Rysy. Chciałem rozpocząć i skończyć na górach polskich. Zacząłem od Śnieżki, która jest zarazem najwyższym szczytem Czech. Po Koronie Europy czeka cały świat.

Przy których wierzchołkach można sobie pozwolić na podejścia podczas zimy?

Zimą jest zdecydowanie trudniej. Bywa, że podejścia, które latem nie nastroczają żadnych trudności, zimą wymagają wielokrotnie większego wysiłku, zajmują znacznie więcej czasu, a wręcz są nie do pokonania. I nie chodzi tu o śnieg, niską temperaturę, czy krótki dzień. Nowoczesny sprzęt pomaga sobie radzić z tymi przeciwnościami. Chodzi o zmienność pogody. Nagła śnieżycą, zawierucha i gwałtowny spadek temperatury i widoczności potęgują ryzyko każdego kroku. Poruszanie się zimą w górach, zwłaszcza wyższych, wymaga odpowiedniego ekwipunku, umiejętności i doświadczenia oraz ogromnej odporności psychicznej, rozważi w podejmowaniu decyzji i opanowania. Będąc tak przygotowanym, można wypuścić się nawet w wysokie góry – w czym Polacy odnoszą światowe sukcesy – co wciąż jednak jest niebezpieczne. W Alpach ryzyko jest większe niż w Beskidach, znacznie większe. Mimo to media od czasu do czasu donoszą o akcjach ratowniczych w Beskidach, w górach, w których, zdaniem niektórych śmialków, żadnych zagrożeń przecież nie ma, nawet zimą.

Gdyby ktoś chciał pójść w pańskie ślady, to od czego powinien zacząć?

Od zakupu solidnych butów (śmiech). A na zimę nart. Dalej należy stopniować sobie trudności i przyjemności.

Jak panu udaje się to pogodzić z pracą?

Jaką mam alternatywę? Siedzieć przed telewizorem? Pracuję jak każdy, mniej niż inni, więcej niż niektórzy. Po pracy jednak nie odpoczywam na kanapie, lecz wsiałam w pociąg, samochód lub samolot i udaję się w góry. Szczęśliwie nie pracuję poza domem od rana do południa czy wieczora. Czas poza zajęciami dydaktycznymi i uzgodnionymi seminariami mogę swobodnie dzielić między pracę w domu a czas wolny. W odróżnieniu od niektórych nie dorabiam poza Uczelnią. Wyżej cenię sobie czas wolny niż wszelkie dobra konsumpcyjne. Czas wolny, jak wszak wiemy, też daje użyteczność (sic!). Mój czas pracy jest więc w znacznym stopniu nienormowany, a skoro wypełniam obowiązki i wykonuję zadania, to nie daję podstaw, myślę, by zarzucano mi rozpustę. Pasja zajmuje mi nie więcej czasu niż innym, lecz ja odpoczywam inaczej, intensywniej.

Strona internetowa [www.konradwalczyk.pl]

cutting through complexity

kpmg.pl

youtube.com/kpmgpoland

facebook.com/kpmgpoland

twitter.com/kpmgpoland

itunes.com/apps/kpmgpolandcareer

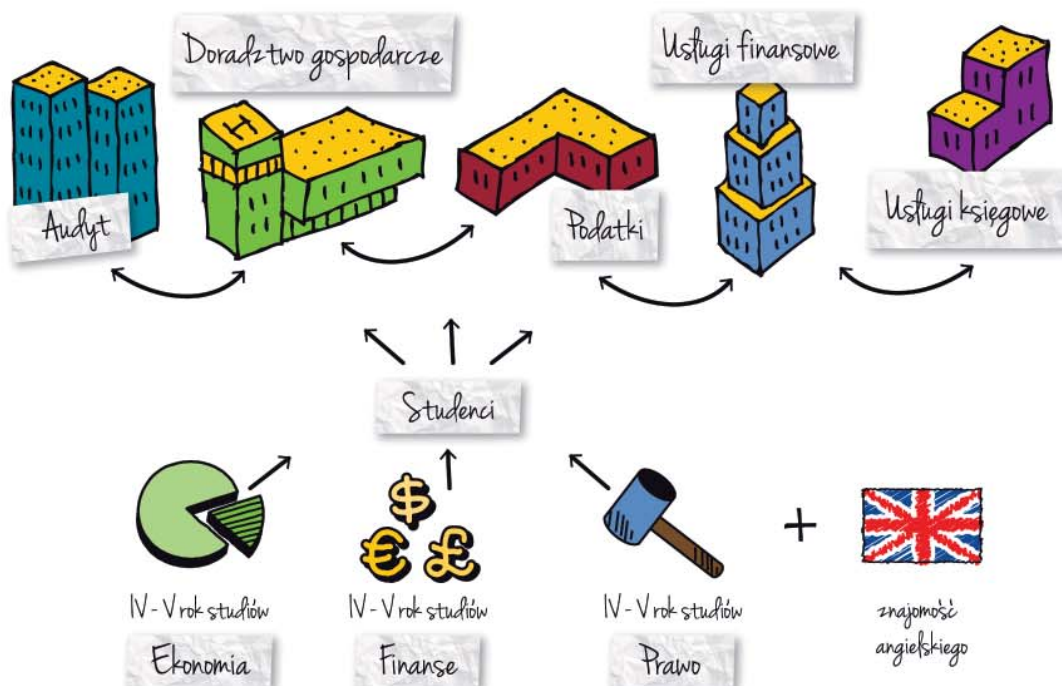
Poznaj KPMG!

KPMG to międzynarodowa sieć firm świadczących usługi z zakresu **audytu, doradztwa podatkowego i doradztwa gospodarczego**. Nasz największy kapitał to wiedza ponad **155 000 pracowników** zatrudnionych w **155 krajach** na całym świecie.

W Polsce rozpoczęliśmy działalność w 1990 roku. Dziś w naszych biurach w Warszawie, Krakowie, Poznaniu, Wrocławiu, Gdańsku, Katowicach i Łodzi pracuje **ponad 1 200 osób**.

Na praktyki w KPMG zapraszamy **studentów IV i V roku jednolitych studiów magisterskich lub I i II roku studiów uzupełniających** oraz absolwentów kierunków ekonomicznych, finansowych lub prawnych.

Od kandydatów oczekujemy **bardzo dobrej znajomości języka angielskiego, zdolności analitycznych, umiejętności pracy w zespole** oraz **łatwości nawiązywania kontaktów**.

Aplikuj!
kariera.kpmg.pl

MARS Business Experience

Start. Stay. Succeed.

Startuj na staż nie z tej planety!
W jednej z trzech największych prywatnych firm na świecie.

Kosmiczna kasa:
4700 PLN brutto
+ pełen pakiet benefitów

Już się zapaliłeś?

Jeżeli jesteś gotowy po stażu rozpocząć pracę w wymiarze min. 4 dni w tygodniu, to czytaj dalej!

Wybierasz sobie dział i – jeżeli Cię przyjmimy – otrzymasz do zrealizowania ambitne zadanie. Albo nawet kilka. I wsparcie opiekuna!

Nad zadaniami będziesz pracować na **samodzielnym stanowisku**. Nie jako czyjś asystent.

Gwarantujemy współpracę z najlepszymi specjalistami i dostęp do światowego know-how.

Twój staż potrwa **3-6 miesięcy**. Po jego zakończeniu masz szansę na stałe zatrudnienie! Zaczynamy od 1 lipca!

#1

To jasne, że **w MARS najlepiej!** Dzięki głosom studentów z całej Polski otrzymaliśmy nagrodę ProJuvenes w kategorii „najlepsza oferta staży i praktyk”. Co roku zajmujemy jedno z czołowych miejsc zarówno w badaniu Pracodawca Roku AIESEC, jak i Universum.

Zajrzyj na www.marskariera.pl oraz facebook.com/mars i dowiedz się więcej!

Największą pasją Małgosi
były łąmigłówki

Dziś Małgorzata projektuje
łańcuchy dostaw
w DB Schenker Logistics
A Ty kim chciałbyś zostać?

Pierwsze miejsce
w kategorii TSL

**Wybierz program stażowy
Sales Consulting Trainee Programme.**

Szczegóły na stronie:
www.dbschenker-student.pl

Laureat Konkursu:

MIERZ WYSOKO

Ułóż karierę
swoich marzeń

Tak. Mamy dla Ciebie zadania pełne wyzwań. Nawet więcej: nasze wsparcie, wiedzę i doświadczenie, które pozwolą Ci szybko się rozwijać. Praca z polskimi i międzynarodowymi klientami zbuduje cenne doświadczenie zawodowe. Nasze szkolenia podniosą Twoje umiejętności i kwalifikacje. Początek kariery zawodowej u pracodawcy nr 1 w Polsce da Ci poczucie właściwie obranej drogi.

Praca lub płatne praktyki w Dziale Audytu, Doradztwa Podatkowego, Biznesowego i Transakcyjnego.

Aplikuj do 7 kwietnia i zacznij poziom wyżej.

ey.com.pl/kariera
facebook.com/EY.Kariera
#UłóżKariereMarzeń

